

ምዕራፍ አስራ ሁለት

የንጉሥ ነገሥቱ ቤት ዘረፋ፣ ጥቁር ኮት ለባሾች፣ ሚቹ ገዥ

በመጨረሻው ምዕራፍ በጣም ወሳኝ ሁኔታዎች ከተዘገቡ በኋላ፣ ወታደሮች ከየረጅመንታቸው ተበትነው ለሁለት ወይም ለሶስት በመሆን፣ የሚዘረፍ ንብረት ለማግኘት ያላሰለሰ ጥረት ማድረግ ጀመሩ። ብልጠት በተሞላበት ሁኔታ በነጠላ ወይም በቡድን በመሆን እያንደንዱን ቤት መበርበር፣ የቤት ዕቃዎችን መገለባበጥ እናም በግድየለሽነት የቅዱሳን ምሳሌዎችን ይሰባብሩ ነበር።

ወዲያ ወዲህ ሲሉ፣ ወደ ንጉሥ ነገሥቱ መኖሪያ መጡ። ጠንካራ፣ እንደ በረት የመሰለ ግን ባለ ፎቅ ሆኖ የሳር ከፍከፍ ያለው ነበር። በአጠገቡም፣ የንጉሡ ወጥቤት፣ የከብቶች በረት፣ መካከኖች፣ የሴቶቹ መኖርያ ቤትና እራት ማዕዘን ያለው ትልቁ እስር ቤት ይገኛሉ።

በግቢ ውስጥ ብዛት ያላቸው ሴቶች እንደ ላይ ስብስብ ብለው ተገኙ። ሴቶቹ ከንጉሥ ነገሥቱ ቤት የመጡ ናቸው። ልብስ በለበሱና ባለበሱ ደንገጥሮቹ ተከባ፣ የሰሜንና የትግሬ ገዥ የነበሩት የደጃች ውቤ ልጅ፣ አቴጌዋ ጥሩ ወርቅ ውቤ አለች። ህያ ስድስት እመት ወይም ወደዛ ገደማ ዕድሜ የሚሆናት፣ ጠየም ያለች ከሁሉም በሳይ የምታምር ነች፤ ነገር ግን ገርጠት ብላ ከሳም ብላለች። በተማረኩ ሰዎች፣ ስለ ባህሪዋ ወሬ ተዛምቶ ሰለነበር፣ ወታደሮቹ እንዳይዋት የሚገባትን ከብር እንዲሠጧት ነው ያደረጋቸው። ለረዥም ጊዜ፣ ቴዎድሮስ ካልጠጡ በስተቀር፣ አቴጌዋ ለቴዎድሮስ እንደጠባቂ መልእክ ነበረች። እንደ ወታደር እጥብቆ እንደ ገለጸው፣ አቴጌዋ እንደ “ደጉ መፅሐፍ” መካሪ ነበረች። ጠባቂና ለሚፈልጉት ነገር በሙሉ የማታለልስ፣ ግዳጅ ሲመጣ እንደ ባሏ ደፋርና ጀግና ነበረች። ቴዎድሮስ ወደመቅደላ ለመምጣት ደብረታቦር ላይ ሆነው በሚዘጋጁበት ጊዜ አቴጌዋ መቅደላ ትኖር ነበር። ሁለት ጊዜ የሚሆን፣ በዝነኛው¹⁴³ የሸዋው ንጉስ ምኒልክ ከአርባ ሺ ጦር ጋራ (ምናልባትም የተጋነነ ቁጥር ይሆናል) ቦታው ተከቦ ነበር፤ አለቆችና ሽማግሌዎቹ እጅ እንስጥ ብለው መከረው ነበር፤ ነገር ግን አቴጌዋ በየቦታው

143 (ምን ይልክ) ምኒልክ መቅደላ በነበሩበት (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

አየተገኘች¹⁴⁴ ለንጉሰ ነገሥት ባሏ የማትታክት ታማኝና አክባሪ ሰለነበረች፤ የምኒልክ ከበባም ዋጋ ሳያገኝ፤ የክፉ መካሪዎች ሀሳብም ውድቅ ሆነ።

ከደንገጥሮቹ ጋር አየተጫወተ የነበረው፤ የኢትዮጵያ ዙፋን አልጋ ወራሽ፤ ጠንካራና ብልህ የሆነ የሰምንት አመቱ ልዑል አለማየሁ ነበረ። የሁለቱን መኖር ስር ሮብርት ናፒየር አንደሰማ፤ ካፒቴን ሱፐርዲ¹⁴⁵ (ባሻ ፈለቀ) ሀላፊነት ወስዶ የሚያሰፈልጋቸው ነገር እንዲደረግላቸው እንዲያደርግ ትዝዝ ተሠጠው።

ወታደሮች ወዲያና ወዲህ ሲዘዋወሩ፤ የተወሰኑት፤ ብዛት ያላቸው፤ አያንዳንዳቸው ህያ ጋሎን የሚይዙ መአዛ ባለው ጠጅ የተሞሉ እንስራዎች ያገኛሉ። በደስታ በሚጮሁበት ጊዜ ሌሎች ሃምሳ የሚሆኑት የተገኘውን ጠጅ ለመጠጣት ተቀላቀሏቸው።

በመቅደላ፤ በሁሉም ቦታዎች ላይ፤ የተለያዩ የወታደሮች የግርግር ቡድኖች በአይነት ተሰማርተውበታል። ግድየሌላቸው፤ ንብረት ፈላጊዎች፤ ሰካራሞች፤ ሞራላቸው የወደቀ፤ እዛኞች፤ ስነ ሥርአት የያዙ፤ አላማ የሌላቸውና፤ የአሰረኛ ቡድኖች ነበሩ። እነዚህ ሁሉንም በዝርዝር ለመግለፅ አድካሚ ስለሚሆን፤ ከነሱ ውስጥ መግለፅ የሚገባቸውን ነካ ነካ አደርጋለሁ።

የጠጪዎቹ ወይም የሰካራሞቹ ቡድን በንጉሡ አዳራሽ ተሰብስበዋል፤ ንጉሡ ለራሳቸውም ሆነ ለሌሎቹ ያዘጋጁትን በርክት ያለ መጠጥ ለመቅዳት ነው። ብዛት ያላቸው እንደ ብራንዲ ኮስተር ያለ ምርጥ አረቄ የያዙ እንስራዎች ተገኙ፤ እናም አረቄ በመቅመስ የሚታወቁ ሰዎች በጉጉት እያነሱ መቅመስ ጀመሩ። አየደጋጋሙ ቀመሱ፤ እናም እንደሚጠበቀው በብዛት የጠጡት አረቄ ውጤት መታየት ሲጀምር ጊዜም አልወሰደም። ነገር ግን ከሚገባው በላይም አልነበረም፤ ምክንያቱም ጥብቅ የሆነ የእንግሊዝ ሠራዊት ህግ አለ፤ ሰክሮ የተገኘ ሰው ከባድ ቅጣት ስለሚያስቀጣም ነበር።

ሌላው የወታደሮቹ ቡድን ደግሞ ወደ ንጉሡ ቤተመንግስት አዳራሽ ዘለው በመግባት በየቦታው ተብተነው የነበሩ ቁጥራቸው የበዛ ዕቃዎችና ንብረቶች ወሱዱ። ያገኙትንም እንደ ባንድ እያነሱ ክተመለክቱ በኋላ፤ ወይ ወደ ኪሳቸው ያስገባሉ አለዚያም ይወረውራሉ። የወረወሩትን ደግሞ ሌላው ተክትሎ እንደነሱ መርምሮ ወይ ወደ ኪስ አለዚያም መልሶ ይወረውረዋል። ከዚያ ሁሉ በጣም ትንሽ ነው ወታደሮቹ መያዝ የሚችሉት፤ ምክንያቱም

¹⁴⁴ አቴጌዋ ለባሏ ስትል (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

¹⁴⁵ በመቅደላ፤ ቴዎድሮስ፤ የባሻ ፈለቀን ስም ሲሰጡ በጣም እንደተናደዱ ተዘግቧል።

ሲመለሱ ከባድ ሻንጣዎች በጀርባቸው ተሸክመው በመቶ የሚቆጠሩ ማይሎች መጓዝ ግዴታቸው ነበር።

ካፒቱን ስፒዲ (ባሻ ፈለቀ) ከልዑል አለማየሁ ቴዎድሮስ ጋር ስፒዲ የያዘው የፈታውራሪ ገብርዬን ጋሻ፣ የለበሰውም የገብርዬን ለምድ ነው

ከቤተመንግስቱ ትይዩ የመቅደላ እስር ቤት እለ፤ በጣም ጠንካራ ድርጅት ቤት ሆኖ ከውስጡ ጩኸት ይለማ ነበር። በጠጡት አረቄ ብርታት የተሰማቸው ወታደሮች በፍጥነት እየዘለሉ ወደ በሮቹ ሄዱና ሰባበሯቸው። እየጠለቀ ያለው የፀሀይ ጮራ ወደ ውስጥ መግባት ሲጀመር፣ አለቃቂ የሆኑ ከፍል ተጋለጡ።

ለረዥም ጊዜ እገልግሎት ላይ ያልዋለው ከፍል በተወላጆቹ አስረኝ ተጨናንቆ ነበር። አንዳንዶች በየግዛቶቹ ትልቅ ማዕረግ የነበራቸው ናቸው።

ሲመለሱ ከባድ ሻንጣዎች በጀርባቸው ተሸከመው በመቶ የሚቆጠሩ ማይሎች መጓዝ ግዴታቸው ነበር።

ካፒቴን ስፔዲ (ባሻ ፈለቀ) ከልዑል አለማየሁ ቴዎድሮስ ጋር ስፔዲ የያዘው የፊታውራሪ ጉብርዩን ጋሻ፣ የለበሰውም የጉብርዩን ለምድ ነው

ከቤተመንግስቱ ትይዩ የመቅደላ እስር ቤት አለ፤ በጣም ጠንካራ ድርብ ፎቅ ቤት ሆኖ ከውስጡ ጩኸት ይሰማ ነበር። በጠጡት አረቁ ብርታት የተሰማቸው ወታደሮች በፍጥነት እየዘለሉ ወደ በሮቹ ሄዱና ሰባበሯቸው። እየጠለቀ ያለው የፀሀይ ጮራ ወደ ውስጥ መግባት ሲጀመር፣ አሰቃቂ የሆነ ክፍል ተጋለጠ።

ለረዥም ጊዜ አገልግሎት ላይ ያልዋለው ክፍል በተወላጆቹ እስረኞች ተጨናንቆ ነበር። አንዳንዶች በየግዛቶቹ ትልቅ ማዕረግ የነበራቸው ናቸው።

ልዑሎች፣ ደጃዝማቾች፣ ገበሬዎች እንድ ላይ ሆነው በመደናገጥ ቆመዋል፤ በእግር ብረት እንደታሰሩ ናቸው¹⁴⁶። ለትንሽም ጊዜ ቢሆን በመደናገጥ፣ ከአሰረኞቹ ባላነሰ ሁኔታ ግራ በመጋባት ወታደሮቹ ሁኔታውን ተመለከቱ። በእግር ብረት የታሰሩ እግሮችን ሲያዩ፣ በርሀራሄ፣ ድምፅ በሌለው ጥሪ ወደ ግዴታቸው እንዲመለሱ ሆነ። በተቻለ ፍጥነት፣ ወታደሮቹ የእግር ብረቶችን እየሰባበሩ መፍታት ጀመሩ። በሙሉ ልብ ምስጋና፣ የታሰሩት ወደ ውጭ ወደ ፀሀይ መውጣት ጀመሩ፤ እንደገና ነፃነት!

ብዙዎቹ በጣም ደካማ ስለነበሩ መቆም አልቻሉም። ለብዙ ቀናቶች በዚህ ቀፋፊ እስር ቤት በሚያሰፈራ ሁኔታ ተሸማቀው፣ በአጉል ተስፋ ያ ቀን እንዲያልፍ በናፍቆት ይጠባበቁ ነበር፤ ነፃ የሚሆኑበት ትልቅ ቀን ይመጣል ብለው ጠብቀዋል። እስር ቤት ጠባቂዎች እርስ በርስ ሲያወሩ ስለተሰማ ጠቆም ተደርገዋል። የእስር ቤት ዘበኞቹ ስለ እንግሊዘ ሀይል ምንም ዕውቀቱ የላቸውም ስለዚህ ስለውጤቱ እርግጠኛ እልነበሩም፤ ያም ሆነ ይህ የማይረቡ ሀሜታዎች እንደሚወሩት ሁሉ እነሱም ስለጠርነቱ ያወሩ ነበር። ደረጃ ሳይመርጡ፣ ሁሉም አሰረኞች እየቀረቡ የወታደሮቹን እጆች ሳሙ።

ግን፣ ምስጋናን በደንብ መግለፅ ይቻላል ወይ? ከእነዚህ፣ ፀጥ ብሎ፣ ግን እጅ መሳም የመሰለን ነገር ጋር፣ እንዴት ያለ ቃል ነው የሚሰተካከለው? ደስተኞቹ ሰዎች በተቻላቸው መጠን በየራሳቸውን መንገድ ሄዱ፤ ንፁህ እየር በተነፈሱም ቁጥር ጉልበታቸው እየበረታ ነበር የሚሄደው። እንደ ባህላቸው፣ ደስታ በሚሆንበት ጊዜ እንደሚደረገው፣ አጨበጨቡ፤ እንኳን ደህና ወጣችሁ በሚል እንደበትም ተናገሩ፤ ከዚያም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ነፃ ላወጧቸው ፈረንጆች እልልታ አሰሙ።

በመካከኑ ተገኝቶ የነበረ ምግብ ለሰዎቹ ከተከፋፈለ በኋላ ከግቢው እንዲወጡ ተደረገ።

ይህ ትዕይንት የተከናወነው በቤተመንግስቱ ነው። በእምባው በሌላ ቦታ ግን፣ ሌሎች ድርጊቶች ታይተዋል። እንደዚህኛው ቀና ባይሆኑም፣ ስሜት የሚቀሰቅሱ ነበሩ። የተለያዩ ማለቂያ የሌላቸው የመኖሪያ ስፍራዎች ይታያሉ፤ ከሀር የተሰሩ፣ ከሸራም የተሰሩ ድንኳኖች፣ የኩርዶች የመሰሉ መኖሪያ ቦታዎች፣ መጠለያዎችና የመሳሰሉት ነበሩ። በነዚህ ቦታዎች፣ በያንዳንዳቸው፣ ወንዶች ሰብሰብ ብለው እስተያዩት ይሰጣሉ፤ ሀሜታም፣ ትንተናዎች፣ ተሰፋ የመቁረጥ ሁኔታ ወይም ደግሞ ያለቅሳሉ፤ ብቻ ማንኛውም የታያቸውን ነገር ያደርጋሉ። እየተጠጋሁ ስሄድም፣ ያየሁት ነገር ቁጥጥር ያጣ መደናገርና

¹⁴⁶ እንደ ጥላውደን አገላለፅ፣ (በተጨማሪ ማስታወሻዎች ምዕራፍ ይመልከቱ)

ጩኸት ሳይሆን ያልታሰብ ውካታና ግርግር ነበር፤ ይህም የሆነው የኩርድ ድንኳኖች እካባቢ ነበር፤ በኋላ እንደተረዳሁት እና እንዳሰደነቀኝም እነዚህ ድንኳኖች ለካ የንብረት መጠበቂያ ነበሩ። መሬቱ በሙሉ፣ በየቦታው በወደቁ ውድ በሆኑ ዕቃዎች ተሞልቷል። ከነዚህ ንብረቶች የሚገፀባረቅ የሚብረቀረቅ ብርሃን ይታያል።

በዋንድሶር ቤተ መንግስት ያሉ ውድ ንብረቶች ተሰብሰበው፣ ከፋይ ላይ፣ አንድ ላይ ቢደረደሩ እንኳን እዚህ ቦታ የታየውን የውድ ንብረቶች ነፀብራቅ አይበልጡም። እነዚህ ብልጭልጭ ያሉ በቶን የሚቆጠሩ ንብረቶች ወርቅ ከሆኑ፣ የእንግሊዝ መንግስት ለዘመቻው ስላወጣው ወጭም ያን ያህል ባልተጨነቀ ነበር። ነገር ግን፣ አንድ የሚያብረቀርቅ ከበድ ያለ የሻማ ማብሪያ እንስሾች በእትኩሮት ስመለከት፣ ዕቃው ዋጋ የሌለው መሆኑን ተረዳሁ። ምንም እንኳን ብዙዎቹ ውድ ከሆነ ብረት ቢሰሩም፣ አብዛኛዎቹ ወርቅ ቅብ ብቻ ነው የነበሩት።

በነዚህ ዋጋ በሌላቸው ንብረቶች ላይ ሰዎች ይጨቃጨቁና ይጋጨም ነበር። ከነዚህ መካከል ደግሞ፣ ጎላ ብለው፣ እስከሬ በሆነ ከፍ ባለ ድምፅ የሚጮሁና የለበሱት ኮት እንደጅራት የወረደው ከፍል በነፋሱ የሚግለበለበው ጥቁር ኮት የለበሱ ሰዎች ነበሩ። እነሱም በሀር የተሰሩ ድንኳኖችን ለመጠቀሙ አየታገሉ ነበር። እነዚህ ሰዎች፣ ወራዳ የሆነ ባህሪ ባያሳዩና በሚሰቀጥጥ ድምፃቸው የገብጋባነት ስሜት ባያገፀባርቁ ኖሮ፣ ለአድሜ ልክ ሰማቸውንም ባልጠቀሱት ነበር። እነዚህ ጥቁር ኮት የለበሱ አዋቂ ሰዎች፣ ለሰሙ እሃ፣ ፊላንትሮፒስት ተብዬዎች፣ ሁሉም ባይሆኑ አብዛኞቹ እስረኞቹ ነበሩ። ጥቂቶቹ የብሪታኒያ ዜጎች ሲሆኑ፣ ሶስት ሚሲዮናውያን፣ ፕራሻን፣ ጀርመን እና የሩሲያ መካኒኮች ነበሩ። አብዛኞቹ እነዚህ ሰዎች ወታደሮቹ ከመድረሳቸው በፊት ብዛት ያለውን የተዘረፈ ንብረት በእጃቸው አድርገው ነበር። ከእግራቸው ስር ተከምሮ ይታይም ነበር፤ ሌላው ሰወር ያለው ደግሞ በጥቆር ኮታቸው ተሸፍኖ ነበር። እንደተባለው ከሆነ፣ ከእነዚህ የተረገሙ ሰዎች አንደኛው፣ ፈሪህ እግዚአብሔር ቀርቶ የዲያብሎስ ሰይጣናዊ እይን እንኳን ፍርሃት የሌለበት፣ የተቀደሱትን የእቡን ሰላማን የሪሳ ሳጥን በድፍረት በመከፈት፣ የእስከሬኑ አንገት ላይ የነበረውን ብዙ ሺ ዶላር የሚያወጣ የአልማዝ መስቀል ከአንገታቸው በጥሶ ወስዷል።

የነዚህ ውድ ንብረቶች ዜና በመቶዎች የሚቆጠሩ አዳዲስ ሰዎችን ወደቦታው እንዲመጡ አድርጓል። ጀኔራል ናፒየር፣ ስታቨሊ፣ ሰናይደር፣ ዊልቢ ሳይቀር ከረዳቶቻቸው ጋር ለማየት መጡ፤ እነዚህ ሰዎችና የጋዜጠኞች ቡድን አባሎች፣ ለጋዜጠኞች ቡድን ከብርም ሲባል፣ ሌሎቹን ጀግኖች

ካባለጋቸው ባህሪ ተለይተው፣ አንድ ዕቃ አንኳን አንሰተው ወደ ኪሳቸው አልጨመሩም።

በአሃዝ ለመግለፅ ያህል፣ በየቦታው ተብትነው ከነበሩት ንብረቶች፣ አንድ አሰረኛው አንኳ ለመሰብሰብ ሊደከምባቸው የሚገባ ንብረቶችም አልነበሩም። ከድንኳኖች በአንደኛው፣ በተለያዩ ቀለሞች የነገደ ይሁዳ አንበሳ ምሰል የተጠለፈበት የንጉሥ ነገሥቱ አርማ ተገኝ። በሌላው ደንኳን፣ የንጉሥ ነገሥቱ ተመሳሳይ የይሁዳ አንበሳ ምሰል የተቀረፀበት ማህተም ተገኘ።

የአፄ ቴዎድሮስ ማህተም

ከንፁህ ወርቅ የተሠራ ጽዋ በሚሰተር ሆልምስ አጅ ገብቷል። ላዩ ላይ በጥንታዊ ኢትዮጵያ ቋንቋ የሚከተለው ፅሁፍ ነበረበት።

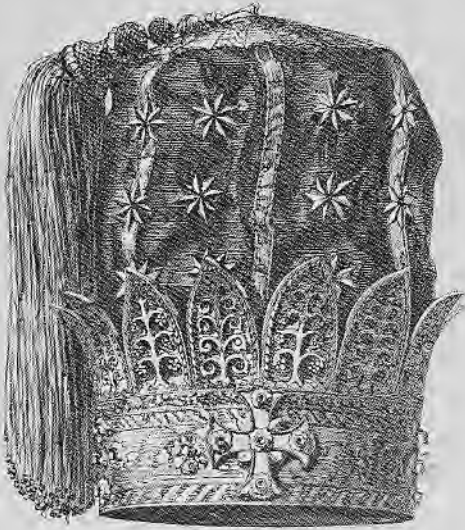
የንግስት ብርሃነ ሞገስ ልጅ
የንጉሥ አድያም ሰገድ ኢየሱ ጽዋ
ጎንደር ለቁስቋም ገዳም የተሠጠ
ነበስና ስጋዬ ንፁህ ይሁን
15ኛው ክፍለ ዘመን

በመቅደሳዊጥራር በጣ ወይም

የ300 መቶ አመት አድማ ያለው የአቡነ ቆብ፣ ከንፁህ ወርቅ የተሰጠ ሲሆን፣ ምናልባትም ከብደቱ ከሰድስት አስከ ሰባት ጋውንድ ይሆናል፤ ከዚህ በተጨማሪ አራት ዘውዶች፣ ከነዚህ ሁለቱ በፊት በጥራት የተሰጡ ግምታቸው ብዙ ገንዘብ የሚሆን ከፍተኛ ቋን ስላላቸው በብረትን መካደም

የአፄ ቴዎድሮስ ዘውድ

ከወርቅ የተሠራው የአቡነ ዘውድ

(ምንጭ ዋቢ መጻሕፍት ተ.ቁ. 16)

መቀመጥ የሚችሉ ናቸው። በዕንቁ ያጌጠ ትንሽ የመጻፊያ ጠረጴዛም ተገኘ፤ በውስጡም ከአውሮፓውያን መንግስታትና ሰዎች ምስጋና ያለባቸው ደብዳቤዎች ሞልተውት ነበር። ከዚህ በተጨማሪ፤ የተለያዩ የሚያማምሩ ጋሻዎች ነበሩ።

ቁጥር የሌላቸው፤ ከወርቅ፤ ከብርና ከነሐስ የተሰሩ መስቀሎች፤ በጣም ተውበው የተሠሩ የዕጣን ማጨሻዎች፤ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ ምንቸቶች፤ ጀበናዎች፤ ሰህኖች፤ የተለያዩ ኩባያዎች፤ ውድ ከሆነ ብረት ተቀርጸው የተሠሩ መጠጫዎች፤ የቦሃሚያ ጠርሙሶች (ብርጭቆዎች)፤ ከሰባረሰ የመጡ ሸክላ ሰህኖች፤ የሰታፈርድሻየር የሸክላ ስራዎች፤ ሻምፓኝ፤ በርገንዲ ወይን፤ የግሪክ፤ የሰፔይንና የኢየሩሳሌም ወይን፤ የዮርዳኖስ ውሀ የያዙ ጠርሙሶች፤ አረቂና ጠጅ የያዙ ማለሮዎች፤ ጌጣጌጦች የሞሉባቸው ሳፕኖች፤ የወይን ጠጅ፤ ሮዝ፤ ነጭ ሌላም ቀለሞች ያላቸው ከሀር የተሰሩ ድንኳኖች፤ የፔርሺያ፤ የኡሻክ፤ በሩሳ ኪደርሚኒስተር እና የሊዮን ምንጣፎች፤ ከአንሰሳ ፀጉር የተሰሩ ካባዎች፤ ከአንበሳ፤ ከአነርና ከተኩላ ቆዳ የተሰሩ ቆቦች፤ በሚያሰደንቅ ሁኔታ በወርቅና¹⁴⁷ በብር አረጠው የተሠሩ ኮርቻዎች፤ ብዛት ያላቸው በብር የተሰሩ ጋሻዎች፤ ውበትና ብሩህ ቀለም ያላቸው በበጌምድርና በጎንደር ባለሙያተኞች ተውበው የተሠሩ ድባቦች፤ ሰይፎችና ጎራዴዎች፤ የተለያዩ ባለሰለት መሣሪያዎች፤ የፐርሺያ፤ የደማስቆ እና የሀንድ ጩቤዎች ከወይን ጠጅ ከፋይ ከተሰሩና በላያቸው ላይ የወርቅ ቁልፍ ያለባቸው አፎቶች ጋር፤ የንጉሣዊ የብራና ፅሁፎች ከምር፤ የተደረደሩ በአማርኛ የተጻፉ መፅሐፍ ቅዱሶች፤ የፀሎት መጻሕፍቶች፤ ቁጥር ስፍር የሌላቸው የፎቶ አልባሞች፤ በጠርሙስ ላይ የተሳሉ ምስሎችና የአሜሪካ፤ የአንግሊዝ፤ የፊረንሳይና የጣልያን የአካባቢ እይታ ፎቶግራፎች፤ በጥበብ የተሠሩ ደሰኮችና ጠረጴዛዎች ነበሩ። ሰፋቱ እየጨመረ በሚሄድ ቦታ፤ በሺ የሚቆጠሩ እነዚህ ዕቃዎች በየቦታው ግራ በሚያጋባ ሁኔታ፤ በአለታማው አምባ፤ በዳገቱና በኮረብታዎች ወደ ካምፕ በሚወሰደው የሁለት ማይሎች ርቀት ባለው ቦታ ሁሉ ተንጠባጥበው አሰኪገኙ ድረስ ተብተነዋል።

ከዚህ ትዕይንት በኋላ፤ የቅርቡ የመቅደላ ጌታ አሰከሬን¹⁴⁸ በሸራ ቃሪዛ ላይ ወደተጋደሙበት ቦታ ወደ ሰሜን በር አመራሁ። በዚህም ደግሞ፤ ሌላ፤ መኮንኖችና ሲቪሊያኖች አርሰ በርሰ እየተጋፉ ያሉበት ግርግር ቡደን ነው

147 እጼ ቴዎድሮስ ለራሳም ከሠጡት አንዱ ሥጦታ በወርቅ የተሠራ ኮርቻ ነበር።

148 ምርመራውን ያደረጉት (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

ያየሁት። እነሱም ደም የነካውን የቴዎድሮስ ቀሚሻ ቁራጭ ለማግኘት ያለማሰለሰ እየታገሉ ነበር¹⁴⁹።

አስከሬኑን የሚጠብቅ ምንም ዘበኛ አልተመደበም። ትንሽ እንኳን ቢሆን ከብር ሳይሰጡ አስከሬኑ እርቃኑን ቀርቶ ነበር። በቃሪዛው ላይ እንደተጋደመ፣ ጨካኝ አእምሮ ላላቸው ሰዎች ሰድብና ሹፊት ተጋልጦ ነበር። ይህን ያዩ መኮንን፣ ለስር ሮበርት ናፒየር ተናግሮ፣ ጄኔራሉም አስከሬኑ እንዲለብሰና በነጋታው ለቀብር እንዲዘጋጅ ትዛዝ ሰጠ።¹⁵⁰

ከዚህ ተነስቼ በተመደቡበት ቦታ ሆነው አስከመጨረሻው ሰአት ድረስ ለአለቃቸው ሲዋጉ የሞቱ የቴዎድሮስ ታማኝ ተከታዮችን አስከሬን ለመርመር ሄድኩኝ። አለቃቸው፣ በደህናው ጊዜ ዙሪያቸውን ባሉ ሰዎች የመወደድ፣ የመከበር የመፈራትና ገናናት ባህሪ ነበራቸው። የሞቱት አዛዦች፣ በየቦታው በተለያዩ አወዳደቅ ነበር የሚታዩት፤ ነገር ግን የተለየ ረጋ ያለ ገፅታ ይታይባቸው ነበር። ቁሳላቸው ብዛት ያለውና አሰቃቂም ነበር። ዋና አዛዦች በቁጥር ሰባት ነበሩ¹⁵¹፤ እነሱም አስከመጨረሻው ድረስ በቆራጥነት ከተከላከሉት ከምሽት ማማ አጠገብ እንድ ላይ ነበር የወደቁት። የለበሱት የሀር ልብሰና የደረቡት ያጌጠ ለምድ በደማቸው ርሷል፤ ዙሪያውን ያለው ድንጋይ እንኳን ሳይቀር ላደረጉት ግብግብ ምስክርነት በተመላሳይ ሁኔታ በደም ተረጭቷል።

ከታች ማማውን ከቡብ አድርጎ በተሠራው የካብ መከላከያ ደርዘን የሚሆኑ ተዋጊዎች ወድቀዋል፤ እንላቸው ተከፍቶ፣ አግርና አጃቸው ተገንጥሎ ሌሎችም አሰፈሪ የሆነ ቁስል ይታይባቸዋል። ከፍ ብሎ ባለው መከላከያ፣ አሰራ ሶስት የሚሆኑ የወደቁ ተወላጆች አሉ፤ መቅደላ ውስጡም፣ ተንጠባጥበው ምናልባትም ቁጥራቸው ወደ ደርዘን የሚሆኑ አሉ።

ወደ ምሽት መግቢያ መከላከያ ሆኖ የተሰራው አጥር እንደነገሩ የተገነባ ቢመሰልም፣ በደንብ እንደ አውሮፓና አሜሪካ ወታደራዊ መሆንዲሶች ሊሰሩት በሚችሉት ሁኔታ በደንብ ዕቅድ ያለው ነበር። ያም እንግዲህ ቴዎድሮስ በነበራቸው የግንባታ መሳሪያዎች ነው ሊሰራ የሚችለው። ወደ መከላከያው ቦታ ማለፊያው በሁለት አለቶች ስር ነው የሚያልፈው፤ እነዚህ አለቶች ደግሞ ከመግቢያው በኩል 15 ጫማዎችና ከመከላከያው በላይ 30 ጫማዎች ከፍታ ነበራቸው።

---

149 (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)
150 የአይ ቴዎድሮስ ቀብር ትዛዝ የተሠጠው (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)
151 ቴዎድሮስ በመጨረሻዎቹ ሰአታት፣ (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

መግቢያው ሰድስት ጫማዎች ከፍታ ሲኖረው በሁለት አንጨቶች ነበር የተሠራው፤ በላዩም ላይ፣ ከላይ ወደ ታች የሚወርዱ ሁለት ብረቶች፣ ሁለት በአግድሞሽና ወደ ጎን የሚሄዱ ማጠናከሪያዎች አሉበት። ወደ ውስጥ የሚከፈት ሆኖ፣ ዳር አስከ ዳር በሚቀመጥ በአግዳሚ ጣውላ ነው የሚዘጋው። ገለጥ ያለው ቦታ ላይ የሰምንት ጫማዎች ሰፋት ነበረው። በማለፊያው በውስጠኛው በኩል፣ ሁለት ወይም ሶስት የሚሆኑ ከድንጋይ የተሠሩ መሻገሪያዎች አሉ፤ በአያንዳንዱ የአለት ግድግዳ አናት ላይ ደግሞ ምሽጎች ተሠርተውባቸዋል።

በአጠቃላይ ሲታይ፣ በደንብ መከላከል የሚያሰችል ቦታ ነበር፤ አንድ ባለ 12 ፓውንደር መድፍ ብቻ የማይታለፍ ሊያደርገው ይችል ነበር። ነገር ግን ቴዎድሮስ መድፎቻቸውን ፋላና ሰላሴ ላይ ጠምደው አሮጌ ላይ ተሸነፉ። መድፎችን ወደ መቅደላ ለማሰመጣት ዘግይተው ነበር፤ ምክንያቱም ለሁለት ቀናት በውድ ወዳጃቸው በእርመናዊ ራሳም አማካኝነት የሰላም ድርድር አየተካሄደ ነበር። መጨረሻ ሰላም የማይፈጠር መሆኑን ሲገነዘቡ በሶስተኛው ቀን መድፎችን ለማሰወስድ ጀምረው ነበር፤ ነገር ግን ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት፣ ሰፒዲና ሎች 3ኛው ፈረሰኛን አየመሩ ድንገት ሳያለቡ ደርሰውባቸዋል።

የሞቱት ሰዎች ቁጥር ከላይ በተለየ ሁኔታ አንደተገለፀው ወደ ሰልሳ ይደርሳል፤ የቆሰሉት ቁጥር ግን የዛን አጥፍ ያህል ነበር። የብሪታኒያዎቹ ጉዳት ደግሞ አሰራ ሰባት ቁስለኛ ሲሆን የሞተ የለም። ምሽጉ ላይ፣ የከባድ መሳሪያ ድብደባው ከሁለት ሰአታት በላይ ነበር የተደረገው። የሚገርመው በሰፍራው ከነበሩ ከ4ሺ ሰዎች መሀከል የንፁህ ሲቪሊያኖች ህይወት በከንቱ አልጠፋም።

በአሮጌ ውጊያ ከቆሰሉት መሀል ወደ መቶ የሚሆኑት በሰላምን ጎጆዎች ተጠልለው ነበር። ከአንድ ወይም ከሁለት ቁስለኛ በላይ በማሰጠል ከሁለት አንዱ ቤት እንደሆሰፒታል ነበር ያገለገሉት።

ወደምሰራቅ በኩል፣ ከሰላምን ቦታች በነበሩት መንደሮች ሮኬቶች ጠቅላላ ጥፋት ነበር ያደረሱት። አንድ አላማውን የሳተ ሮኬት በአንዱ በቀላሉ በአሳት በሚያያዝ ጎጆ አልፎ አሳት በማስሳሳቱ ከዚያም ነፋሱ አያቀበለ ሌሎቹን ጎጆዎች አንዲቃጠሉ በማድረግ በአጭር ጊዜ መንደሩ አንዳለ አመድ ነው የሆነው።

የፈረንሳዩ ፕሮፌሰር ባርደል¹⁵²፣ ከሌሎቹ አውሮፓውያን ተነጥሎ ወደ ካምፕ አልወረደም ነበር። በትኩሳት ህመም ይሰቃይ ስለነበር አንደ ቅዠትም

152 ቴዎድሮስ ራሳምን የተቀበሉት (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

ጀምሮታል። ወደ ስላሴ ጠጋ ብሎ በሚገኝ ሰላም ስፍራ፣ በአንድ ጎጆ ውስጥ በቀፋሬ ሽታና የምግብ ትርፍራሬ ተከበ፣ በተባይ በተወረረ ምንጣፍ ተሸፍኖ ነው የተገኘው። ወዲያውኑ ወደወታደራዊ ሆስፒታል ተወስዶ ህክምና ከተደረገለት በኋላ ከአንድ ሳምንት የጠና ህመም ሊያገግም ችሏል።

ይህ የገለጥኩት ነገር ሁሉ ሶስት ሰአታት ነው የወሰደብኝ። ለሲቪሊያኖቹ አማራጭ ነበረን፤ መቅደላ ቆይቶ በአንድ ጎጆ ማታውን ማሳለፍ፣ አለዚያ ሁለት ማይሎች ርቀት፣ ከፋላ ግርጌ ወዳለው ካምፕ ማምራት ነበር። ብዙ ጎጆዎችን ከተመለከትን በኋላ፣ ወደ ካምፑ ለመሄድ ወሰን።

ሰላም ስንደርስ የካምፕ አጃቢዎች ጋረ ተገናኝን። ካምፕ ተከታዮችና የዚህ ገናና ጦርነት ጓዝ በዝግታ ወደ ላይ ወታደሮቹ ወደ ሰፈሩበት የመቅደላ አምባ ይጓዛል። በቅሎዎችና ፈረሶች፣ ቃሬዛና የሰው መሽከሚያዎች የሚያባራ በማይመስል ሁኔታ ይጓዛሉ። ከሰላም በታች ዝሆኖችን ጀርባቸው ላይ ካለው ከከባድ ሽኩቻቸው ጋር አገኛናቸው፤ በጨለማው፣ ምትህታዊ ምስል ይመሰላሉ። በዚህ ሰላም ባለበት ምሽት ደግሞ፣ ሰደተኞቹ ለኢንግላንድና ለህንድ ወታራዊ ማዕበል ደንታ ሳያሳዩ ወደ አሮጌ ሸለቆ ያመራሉ።

ፋላን አንዳለፍን፣ ቁልቁሉትን በምን ግዴ ህይል መንደርደር ጀመርን፤ ያም ፋላና ስላሴን በጥቁቱ ጥለው የወጡ የአቢሲኒያኖችን ካምፕ አስከምናይ ድረስ ነበር። ካምፑ በአሳት ደምቋል። ራቅ ብሎ በምስራቁ አድማስ በኩል ደግሞ ረዥም የአሳት መቀነት ይታያል። ያም ለተወላጆቹ ማስጠንቀቂያ ችቦ ነበር። በዚያ ሆነው አይናቸውን ያፈጠጡ አርሞዎች በካምፓችን ውስጥ ስለሚታየው ሰፋ ያለ የአሳት ባህር በመገረም ሁኔታ ይመለከታሉ።

የመጀመሪያው ውጊያ በተካሄደበት በአሮጌ ሜዳ ላይ የተተከለውን የአቢሲኒያኖች ካምፕ አልፈን ሄድን። ካምፑ በመቶዎች የሚቆጠሩ ወገኖቻቸው ከተቀበሩበት ቦታ አጠገብ ነበር። የኛ ካምፕ፣ ከዚህ ግማሽ ማይል ርቀት ላይ ነበር። ካምፑን ስንቃረብ ሙሽና ለሞቱ ሰዎች የሚደረግ ለቅሶ ሰማን። በፈረሶቻችን ኮቴ ሰው ረግጠን የምንገድልበት አደጋ ባለበት ሁኔታ በውሰጡ እያለፍን እያለ፣ ድንገት በረዶ የመሰሉ ነጭቆ ድንኳኖች በብዛት አየን። ብዛት ያላቸው ድንኳኖቹ ረጭ ባለ ፀጥታ ምድሩ ላይ ተተከለው ይታያሉ። በዚህ ባገኙት መጠለያ ተሰንራፍተው፣ ድብን ያለ አንቅልፍ ውስጥ ሆነው፣ በህልማቸው፣ ያለምንም ጥርጥር፣ መቅደላ ሲወድቅ መሀሪ አንግሊዞቹ ያላዩትን ባህሪ በፀጋ እያመሰገኑ ነበር።

የምዕራፍ 12 ማሰታወሻዎች

ቁጥር 143፣ (ምን ይልክ) ምኒልክ መቅደላ በነበሩበት ጊዜ በጣም ተወዳጅ ወጣት ሰው አንደነበሩ ነው የሚታወቀው። ከአቡነ ሰላማ ጋርም የተለየ ወዳጅነት ነበራቸው። ቴዎድሮስ የመጀመሪያ ልጃቸውን አልጣሽን ድረውላቸው ነበር። ከአሁኑ ሁኔታ ከሁለት አመት በፊት፣ በእርምጃ ንግስት ወርቂት አርዳታ ከመቅደላ አምልጠው ነው የወጡት፤ አልጣሽንን ግን ይዘው አልሄዱም። የምኒልክ ከመቅደላ ማምለጥ ዋናኛው ምክንያት፣ በቴዎድሮስ፣ ሸዋ ላይ ተሹመው የነበሩት ደጃች በዛጠህ፣ ቴዎድሮስን ኪድተው የሸዋ ንጉሥ ሲሆኑ ነው የሚባል ወሬ ሲሰሙ ነው። ምናልባትም ምኒልክ ከመቅደላ ይልቅ አቡኑን የፊላጥ ይመስላሉ። በመቅደላ ሲያድጉም በእጄ ቴዎድሮስ አንደ ልጅ ነበር የተያዙት፤ ከራሳቸው ልጅ ከመሸሻ ቴዎድሮስ ጋር አኩል ነው ያደጉት። ልጃቸውን ሲድሩላቸውም ወደፊት የምኒልክን ሁኔታ አሰበው ይሆን? ምኒልክ መቅደላን ቢሞክሩም፣ የእጄ ቴዎድሮስን ሞት ሲሰሙ ሀዘን ተቀምጠዋል። እንደ ጳውሎስ ኞኞ መፅሐፍ፣ የምኒልክ የመጨረሻ መሀለ፣ “ቴዎድሮስ ይሙት” ነበር።

ምኒልክ 30ሺ ጦር ይዘው ነበር መቅደላን ለመውሰድ ያሰቡት። ሳያጠቁ ለምን ወደሸዋ አንደተመለሱ ግልፅ አይደለም። የዚህን ዜና፣ ናጊሮር በምርጫ ወርቁ በኩል አግኝቶ ነበር። ምኒልክ ወደ መቅደላ ሲዘልቁ፣ ከመቅደላ ባላባት ከወርቂት ጋር ግንባርም ፈጥረው ነበር። መቅደላ የነበሩ ባለሥልጣናት ቴዎድሮስ ቶሎ አንዲደርሱ ሲመኙ ሌሎቹ ደግሞ የምኒልክን መምጣት አንደተመኙ ተዘግቧል። ከምኒልክ ጋር ሲመሳጠሩ ከነበሩት የቴዎድሮስ ባለሥልጣናት ቢትወደድ ሀይሉ የሚባል ነበር፤ አሱም ቴዎድሮስ ሲመለሱ፣ መቅደላ ከመድረሳቸው በፊት አምልጦ ለናጊሮር ስለመቅደላ መረጃ አቀቧል። ዋግሹም ጎበዜም ቢሆኑ ለአቡነ ሰላማ በላኩት ሚስጥራዊ ደብዳቤ፣ አቡኑ መቅደላ ላይ አመፅ ቢያስነሱ ጎበዜ መቅደላን ለማጥቃት ዝግጁ አንደነበሩ ነው።

ቁጥር 144፣ አቴጊዋ ለባሏ ስትል ታማኝ ወታደሮችን ሰብስባ ጥሩ ቁርስ አብልታ፣ ጠጅ አጠጥታ፣ መቅደላ አንዲጠበቅ አድርጋለች። ወጣቷ አቴጊ ጥሩ ወርቅ የእንግሊዞችን መምጣት ሰምታለች። መቅደላ ላይ የነበሩ የተወሰኑ የቴዎድሮስ ሰዎች መቅደላን ለማሰረከብ መደሊታቸው አንደታወቁ፣ ልዑል አለማየሁን የጌተመንግስት አልብሳ፣ ፀጉሩንም በብዙ ፎቶዎች አንዳየነው አሰላጭታ። ደጋጎቹ ወደተሰበሰቡት ቦታ ወሰዱ፣ የአባትህ ተወካይ መሆንን አሳዩቸው፤ በመሀከላቸው ገብተህ ከተደለደለው ቦታ ላይ ኮርተህ ቁጭ በል በማለት መከራ፣ አሲ ግን፣ ሰብስባ መግባት ሰጠቶች ከልከል ሰለሆነ፣ ከድንኳን ጀርባ አሾልካ ትመለከት ነበር። የልጁን በተደለደለው የአባቱ ቦታ መቀመጥ ያየ ሸማግሌዎች ተደናገጡ። በጣም የገረማቸው ደግሞ፣ ጎበዙ የሚባለው የቴዎድሮስ አንበሳ ገባ ብሎ ከልጁ አጠገብ መቀመጡና፣ ከዚህም፣ ልዑላ፣ አንበሳውን፣ ከአባቱ አንዳየው አጁን ጣል ሲያደርግበት ሲያየ

ነበር። ከዚህ በኋላ በሰብሰባው የነበሩት በሙሉ ለቴዎድሮስ ታማኝነታቸውን አረጋገጡ። ሰብሰባው አንዳለቀ ግን፣ ለሰብሰባው ያልመጡት ሰዎች፣ የሆነውን ስለሰሙ፣ በፍርሃት እቴጌዎ ያለቸበት ድረስ በመሄድ ለቴዎድሮስ ታማኝነታቸውን ሲምሉ ሲገዙ ነበር። እቴጌዎ በዚህ መልኩም ይሆናል አደማውን የበተነቸው። ከባሷ ጋር ብዙም ፍቅር አንዳልነበራቸው፣ በተለይም ቴዎድሮስን ትንቅ እንደነበር በተለያዩ ፅሁፎች ተገልጧል። ቴዎድሮስ በወታደራዊ ባህሪያቸው የንጉሳዊ ልብስ መልበስ የማይፈቅዱ ሆነው ሳለ፣ እቴጌዎ ግን ይህንን ትቃወም እንደነበረ ነው። ይባስ ብሎ፣ ቴዎድሮስ፣ ቁባታቸውን ወይዘሮ የተመኙን ከእቴጌዎ ጋር አንድ-ትቆይ መቅደላ መላካቸው ነው።

እቴጌ ጥናወርቅ፣ የዘውድ ተሰፈኛው የደጃዝማች ውቤ ልጅ፣ መሆኗ መዘንጋት የለበትም። ከሌሎች መሳፍንቶች በላይ፣ እቡኑን እባ ሰላማን በእጃቸው አድርገው ሰለነበር፣ ለዙፋኑ የበለጠ ዕድል ነበራቸው። በአቡን ካልተቀቡ መንገዳም አይቻልም። የሆኖ ሆኖ ለባገልበተኛው ለቴዎድሮስ ማስረከብ ነበረባቸው። ቴዎድሮስ ውቤን ሲያሸንፉ፣ በውቤ ስር የነበረው የትግራይ ግዛት በሳቸው ስር ነው የሆነው። ደጃች ካሳ፣ ውቤን አንዲገብሩ ቢልኩባቸው፣ ውቤ አልገብርም በማለታቸው፣ ራሳቸውን እንደ ንጉሥ ዳዊት የሚቆጥሩት ቴዎድሮስ፣ ውቤን፣ “ጎልያድ” ጦርነት ላይ አንገናኛለን ማለታቸውም ይጠቀሳል። አንግዲህ እባቷንና ወንድሞቿን የሸንፉና ያሰሩ ሰው ነው ያገባቸው። ፍቅር ባይኖራትም፣ ለታማኝነታ ጥርጣሬ አልነበረም። አሳዛኝ ሆኖ፣ እቴጌዎ፣ መቅደላ ከመያዙ በፊት የሳል ሀመም ነበራት።

ቴዎድሮስ ለልዑል አለማየሁ ያላቸው ፍቅር ይህ ነው አይባልም። ለአውሮፓውያን፣ መሸሻና አለማየሁን ወደ አውሮፓ ወስዳችሁ እስተምሩልኝ ብለው መናገራቸው ተዘግቧል። ይህም፣ አፄ ቴዎድሮስ መጨረሻቸውን በደንብ የተገነዘቡ ሰው እንደነበሩ ይጠቁማል።

ቁጥር 146፣ አንደ ጥላውደን ለገለለዕ፣ ቴዎድሮስ ባላባቶቹን ለጊዜው አስረው ሥልጣናቸው ሲጠናከር ለመፍታት አስበው ነበር ይላል። ምናልባትም ይህ ሀሳባቸው ሊሆን ይችላል ለነዚህ ሰዎች በእስር ቤት በሕይወት ሊቆዩ ያስቻላቸው። ከዚህ ቀደም እንደተጠቀሰው፣ ብዙዎቹ ባላባቶች ሲዋጉ በምርኮ የተያዙ፣ ወይንም ንጉሡን ሲከዱ ወይም አሴራችሁ ተብለው ነው። አንዳንዶቹ ደግሞ ገና በፍራጅ ሊከዱ ይችላሉ ተብለው ነው። ቴዎድሮስ፣ እነዚህን ሰዎች መግደልም ይችሉ ነበር። ከታዋቂ አስረኞች መካከል አንዱ ምኒልክ ነበሩ። አሳቸው ግን ከቴዎድሮስ የመጀመሪያ ልጅ፣ ከመሸሻ ካሳ ጋር ለኩል ነው ያደጉት። ምኒልክን የሸዋ ባላባቶች ናቸው አሳልፈው የሰጡ፣ ከውጊያ በኋላ ቢሆንም። አንደሚባለው ከሆነ፣ ምኒልክ በተያዙ በማግሥቱ፣ ቴዎድሮስ፣ ያ ልጅ አንዴት አደረ ብለው ሲጠይቁ፣ በአግር ብረቱ ምክንያት ሲያለቅስ አደረ ተብሎ ሲነገራቸው፣ ከዚያን ቀን ጀምሮ በአግር ብረት አንዳይታሠሩ ሆነ። ቴዎድሮስ፣ አስረኞቻቸው እንዴት አንደሆኑ መጠየቅ ባህሪያቸው መሆኑን በተለይም ከአውሮፓውያን አስረኞች ጋር የተለዋወጧቸው መልካቶችና ደብዳቤዎች ያስረዳሉ።

ንጉሡ ሰዎችን በእሥራት ብቻ ማቆየታቸው ከደግነት ጋር የተያያዘ ይመስላል፤ በርግጥ ለአስረኞቹ ግን የክፉ ነገር ነበር። ሆኖም አስረኞቹ ሌላውን አማራጭ ደግሞ ያስተዋሉ አይመስልም።

ቁጥር 149፣ ቀድመው የቴዎድሮስ እስከሬን አጠገብ ከደረሱ ሰዎች አንዱ፣ ካፒቴን ፍራንክ ጄምስ ይባላል። ካፒቴን ለናቱ በዓፈው ደብዳቤ፣ “ራሴ የቆረጥኩትን የቴዎድሮስን ፀጉር ሹሩባ ለሴቶቹ ልጆቼና ላንቺ ለውድ እናቴ ልኬያለሁ” ብሏል። የቴዎድሮስ እስከሬን ምስል ላይ ሙሉ ፀጉራቸው የሚይታየው ለዚህ ነው።

ቁጥር 150፣ የእስከሬን ምርመራውን ያደረጉት ዶክተር ብላንክና ዶክተር ሉምሰዲን ነበሩ። በምርመራውም፣ በሽጉጥ ጥይት ራሳቸውን እንዳጠፉ ተረጋግጧል። ጥይቱ ባፋቸው በኩል ገብቶ በጭንቅላታቸው በጀርባ በኩል ለመውጣቱ ተረጋግጧል። የሚገርመው ነገር፣ ዶክተር ብላንክ ፊታቸውን አያገላበጠ ሲመለከት፣ ፊታቸው ላይ፣ በቅርብ ጊዜ ብዙም የላሳዩት፣ ደብዘዝ ያለ የደስታ የፈገግታ ምልክት ማየቱን ገልጧል። ሌሎቹ ግን የንቀት ምልክት ነው ብለውታል። ሆኖም ከአዲስ መጭምጥ ይልቅ፣ ብላንክ ቴዎድሮስን የበለጠ ያውቃቸዋል።

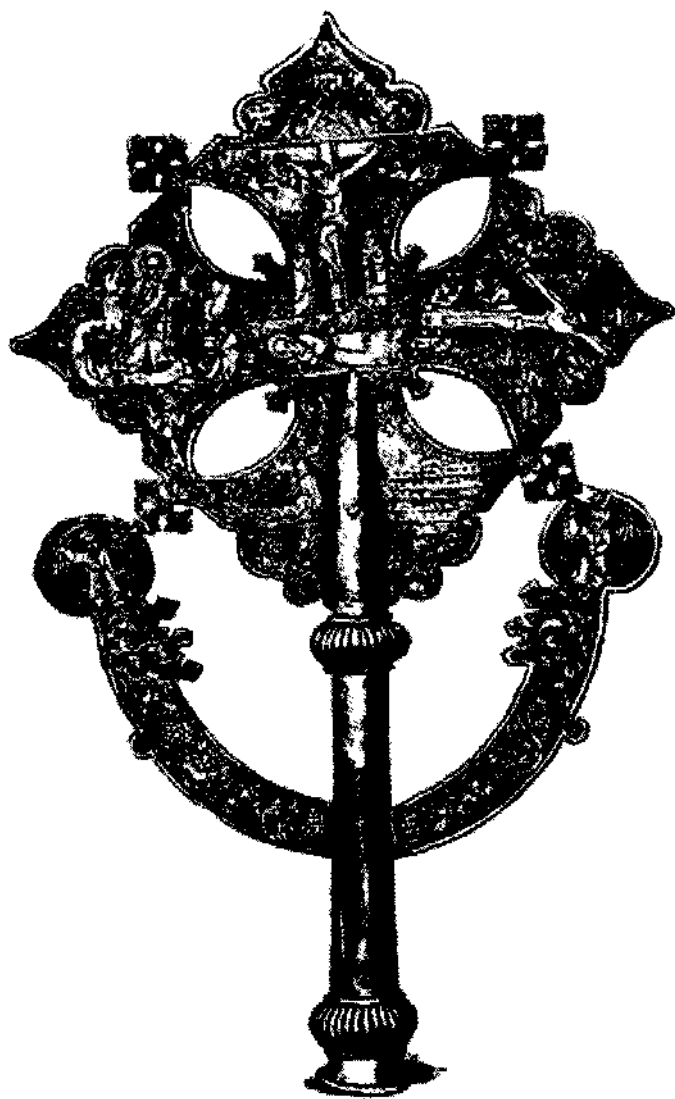
ቁጥር 151፣ የእኔ ቴዎድሮስ እስከሬን አንዲቀብር ትዛዝ የተሠጠው ለመልከተኛው ራሳም ነበር። በሚገርም ሁኔታ፣ ቴዎድሮስ ከሁለት ሳምንታት በፊት ከራሳም ጋር ሲያወሩ፣ ራሳምን፣ “እኔ ሰሞት፣ ሰላደረሰኩብህ በደል ራሳዬ ላይ ቆመህ ትሰደቡኝና ታዋርደኛለህ፣ ከፉ ሰው ስለሆን እንዳይቀበር ትላለህ።” ብለው ተናገረው ነበር። ይህንንም ሁኔታ አብሮ የሰማው ቫልድማየር፣ ራሳምን፣ ንጉሡ ምን እንዳሉት አስታውሶታል። ራሳም በተቻለው መጠን ንጉሡ በሥርአት እንዲቀበሩ ሞከሯል። ቴዎድሮስ ራሳምን ወዳጄ ብለው ስለሚጠሩት፣ ለኢትዮጵያውያን፣ ወዳጅ የሚለው ቃል ከንቱ እንዳልሆነ ለማሳየትም ነበር።

ቁጥር 152፣ ቴዎድሮስ በመጨረሻዎቹ ሰሊታት፣ ወታደሮቹን፣ የገባችሁልኝን መሀላ እንስጭለሁ፣ ሂዱ ብለው ሲያሰናብቱ፣ ለባት አለቆቻቸው ግን እስመጨረሻው እስከቴዎድሮስ ጋር እንዋጋለን ብለው ወሰነዋል። ከእነዚህም መካከል፣ ራስ አንግዳ (ጠቅላይ ሚኒስትር)፣ አንግዳወርቅ (የቴዎድሮስ የመድፍ ሀላፊ)፣ የቋው ራስ ባራክ፣ ደጃዝማች አብዬ፣ ኢጋፋሪ መሸሻ፣ የቴዎድሮስ ጠመንጃ ያዥ አማረ፣ የቴዎድሮስ አልፍኝ አስከልካይ ወልደገብሬል ነበሩበት። ደጃማች አብዬ፣ ፈረንጆቹን አንግደላቸው የሚል ሀሳብ ስለሠጡ፣ ቴዎድሮስ ሲኖበዋቸው ነበር። ተሰደቡም አልተሰደቡም ቢታማኝነት ከጌታቸው ጋር ወድቀዋል። ስለ ራስ አንግዳ ታማኝነት፣ ራሳም ሲገልጥ፣ አንግዳ ለቴዎድሮስ ሲል መርዝ ይጠጣል ብሏቸዋል።

ቁጥር 153፣ ቴዎድሮስ ራሳምን ሲቀበሉ፣ በጣና ሀይቅ አጠገብ ቆራጣ በሚባል ቦታ ነበር። አንደ ራሳም ንጉሣዊ አቀባበል የተደረገለት የውጭ ሰው የለም። አስረኞቹን አፈታለሁ ብለው ቃል ገብተው፣ ሁሉም አስረኞች፣ ችለውት ተከፍቶ ጥፋታቸውን አምነው ይቅርታ እንዲጠይቁ ተደርገው፣ ቴዎድሮስ ራሳቸው፣

እንገታቸውን ደፍተው ስለበደልኳችሁ፣ ይቅር በሉኝ ብለዋል። እስረኞቹም፣ እንደ ባህሉ ይቅር ብለናል ብለዋል። በኋላ ግን፣ ቴዎድሮስ፣ ሃሳባቸውን ቀይረው፣ እስረኞቹ እንደገና እንዲታሰሩ አስደረጉ። ከውጭ ፀሀፊዎች፣ ሄንሪ ዱፍተን የተለየ መልስ ሲኖረው፣ ሌሎች ግን የቴዎድሮስ ተለዋዋጭ ባህሪ ነው በማለት ሰውየውን መውቀስ ይመርጣሉ። ሆኖም፣ እንደ ዱፍተን ገለፃ፣ ለቴዎድሮስ ሃሳብ መቀየር ምክንያት፣ የፈረንሳይ ባርደልና፣ አስተርጓሚው አቶ ሳሙኤል ናቸው። ሁለቱም፣ ንጉሡን፣ አሁን ቢለቁቸው፣ እንግሊዞቹ ተመልሰው ጦር ይዘው መውጋታቸው አይቀርም የሚል ሃሳብ ስለተናገሩ ነው። ቴዎድሮስ ይህን ሀሳብ ሳይሳዩ ሌላ ስብብ በመፍጠር ስዎቹን ወደ መቅደላ መለሱ። ራሳም ደግሞ ባርደል አላደረገም ባይ ነው። ነገር ግን ባርደልና የቴዎድሮስ እማች እንግዳወርቅ የተለየ ግንኙነት ስለነበራቸው ፈርተው ነበር። የአውሮፓውያኑ ደብዳቤና ወረቀቶች በቴዎድሮስ ሊጅ ነበሩ፣ እላስነበቧቸውም። እንግሊዞቹ፣ ባርደልን በቅፅል(በሚስጥር) ስም "ሽሪምፕ" ብለው ነበር የሚጠሩት። ንጉሡን ደግሞ "ቡብ" እንላቸው ነበር ይላል ራሳም። ታዲያ ባርደልን አስጠርተን እንዳይጋልጠን ለምነነው ነበርና፣ አሉም፣ ደብዳቤው ላይ የሚያስወገኛል ቦታ ካየሁ በትክክል አልተረገመውም ብሎ ቃል ገብቶ ነበር ይላል። አውሮፓውያኑ፣ በአጃቸው የነበሩ ደብዳቤዎችና ወረቀቶችን፣ ንጉሡ ሳይደርሱባቸው በተገኘው መንገድ፣ በውሀ፣ በማንክ በኋላም በእሳት ያቃጥሉ ነበር። ካሜሮን ለየሸፍታው ሁሉ እንደማለፊያ እንዲያገለግል የተዘጋጀ ፓስፖርት ለሁሉም አሠርቶ ነበር፣ ሆኖም ከንጉሡ ሊጅ ሳይወደቅ ድራሹን አጥፍተውታል።

የአፄ ቴዎድሮስ መስቀል

ምዕራፍ አስራ ሶስት

የቴዎድሮስ ቀበር፣ ባላንጣ ንግሥቶች፣ የመቅደላ ስንበት፣ የጄኔራል ናፒየር ትዛዝ፣ የተዘረፉ ዕቃዎች ጨረታ፣ አፈሻል ሪፖርት

መቅደላንና አካባቢውን ለቀን ከመሄዳችን በፊት መከናወን የሚገባቸው የተለያዩ ነገሮች ነበሩ። የአፄ ቴዎድሮስ አስከሬን መቀበር ነበረበት፤ ንግስቲቱን ማፅናናት ያስፈልጋል፤ የወጣቱ ልዑል ዕጣ መወሰን ነበረበት። አርሞዎቹ፣ አሁን የማይሆኑ ነገሮች አያደረጉና ሰው ለመግደል ጩኸት እያሰሙ ስለሆነ፣ እነሱን የሚያስቆማቸው ነገር መደረግም ነበረበት። የመቅደላ ስደተኞችም በሽሎን እስኪሻገሩ ድረስ መታጀብ ነበረባቸው። ምሽጎች፣ መከለያ አጥሮች፣ ማማዎች፣ ወሀኒቤቱ፣ ቤተመንግሥቱና የገበሬዎቹ ቤቶች ሳይቀሩ መውደም ነበረባቸው፤ በመጨረሻም ሶስቱን የተራራ ምሽጎች ሃላፊነት ላለበት የአቢሲኒያ ባለሥልጣን ማስረከብ ነበር።

የመጀመሪያው ቀን፣ አሸናፊ ወታደሮችን ወደ ካምፕ በመመለስ ነበር ጊዜው የተያዘው። ከነዚህ መሀል ግን አንድ ሬጅመንት ምሽጉን አንዲጠብቅ ወደኋላ ቀረ። በተጨማሪም መቅደላ የወደቁትን የቴዎድሮስ ጦር አለቆችን መቅበር፣ ወደ ሰላሳ ሺ የሚሆኑ ከኛ ካምፕ የጥይት ርቀት የሚሆን ለስፈሩ መጠጊያ ለሌላቸው አቢሲኒያውያን ምግብ ማከፋፈል ነበር።

ናፒየር የቴዎድሮስን ቀበር ትዛዝ ከማስተላለፉ በፊት፣ ቀሪዎ አቴጌ፣ ባልዬው አንዴት አንደሚቀበሩ ፍላጎታቸው ተረጋገጠ። አቴጌዎ ስትመልስ፣ ዋናው የጦር አዛዥ ያሻውን ማድረግ ይችላል፤ ነገር ግን፣ ፍታቱ፣ ንጉሠ በሚወዷቸው ቁስ አንዲደረግ ምኞቷ መሆኑን ገለፀች። ይህንን አንኳ ጄኔራሉ ምንም አልተቃወመም።

ከዚያም ለተወሰኑ ሰዎች፣ አስከሬኑ በሀር ጨርቅ በከብር ተከፍኖ ለቀበር አንዲዘጋጅ ትዛዝ ሰጠ¹⁵³። ከዚህ በኋላ፣ አስከሬኑ እንደነገሩ በተሰራ ሳጥን ውስጥ ተቀምጦ፣ ናፒየር ይቀበርበት ብሎ ወደጠቆመው ቦታ፣ ወደ ቤተክርስቲያኑ ቅጥር ተወሰደ። ጥልቀት የሌለው የመቃብር ጉደጓድ በመሀል ቅጥር ግቢው ተቆፍሮ ነበር። በጣም ደከም ያለው መነኩሴ ካህን ተጠርቶ ፀሎት አንዲያደርስ ተጠየቀ። በግልፅ እንደታየው፣ ሁኔታው በጣም አሳዛኝ

153 (በምዕራፍ 12 ማስታወሻዎች)

ሰለነበር፣ ሥርአቱን በጥድፊያ ነበር ያደረገው። በሁለት ጠንካራ ወታደሮች፣ አስከሬኑ ወደ ጉድጓዱ ወረደ፤ መነኩሴው አፍር ዘግኖ በሳጥኑ ላይ ረጨ፤ ከዚያም በአካፋዎች የሚዛቀው አፈር ሳጥኑ ላይ እየተንጋጋ ወርዶ ለአይን አስከሬን ድረስ ሸፈነው።

በዚያን ቀን፣ ለዋግሹም ጎበዜ መልከተኛ ተልኮ መቅደላን እንዲረከብ ተጠየቀ። በሰሰተኛው ቀን ጠዋት፣ ለጄኔራሉ መልስ መጣ። ብልጡ መስፍን በመልሱ፣ መቅደላን እንደማይፈልግ ነው። ቴዎድሮስ በሕይወት እያሉ በብልጠት ከመቅደላ ርቆ ነበር፤ አሁን ቴዎድሮስ ሰለሞቱ፣ እንደሱ ሀሳብም፣ የበሽሎ ሸለቆ በአርሞዎች የተከበበ ሰለሆን በፈቃዱ እሰረኛ ለመሆን ፍላጎትም የለውም። ይልቁንስ፣ ሰር ሮበርት በደግነት ምሽጉንም ጨምሮ የቴዎድሮስን መድፎች ቢሰጠው የተሸለ ስጦታ አደርጎ በወሰደው ነበር። ለምሽጉም መከላከያ አድርጎ ይጠቀምበት ነበር።

ከእንግሊዙ ጄኔራል ጋር ባደረገው የደብዳቤ ልውውጥ ዋግሹም ምክንያቱን አስረዳ። ጎበዜ የሚታወቅበት ነገር ሌላ ሳይሆን ጥበብ በተሞላበት ሁኔታ መሸሽ ነው፤ ወይም ከርቀት፣ ለደህነነቱ በማያሰጋ ቦታ ሆኖ ጉዳዮችን ማጤን ነው። በሁለቱ ወራት ውስጥ፣ የቴዎድሮስን ካምፕ የተከታተለው፣ ሊደረስበት ከማይችል ከፍታ ወዲያና ወዲህ እያለ ነበር። የመጨረሻው የአፄ ቴዎድሮስ አንቅስቃሴ፣ ጉረኛውን ዋግሹም በጥድፊያ ወደ ርቀት ቦታ እንዲሸሽ ነው ያደረገው። ናፒየር፣ ለራሱ ሆነ ለሀገሩ፣ አለቃ በመቀየር ለጎበዜ መወገጥ ተቅሙ አልታየውም። ጎበዜ የቴዎድሮስን ያህል ግብ ያለው ሰው አልነበረም፤ ነገር ግን ብዙም ጨካኝ አልነበረም፤ ይሁን እንጂ መቅደላም ሆነ መድፎች አልተሠጠውም።

በሚቀጥለው ቀን ሁለቱ ባላንጣ ገዥዎች (ንግሥቶች)፣ ወርቁትና¹⁵⁴ መለታውት መቅደላን ለመውሰድ ተወዳዳሪ ሆነው ቀረቡ። ይህም፣ ርዳታቸውን ለማግኘት ታስቦ፣ እነሱን እነሳሰቶ ቴዎድሮስን እንዲከቡ ለማድረግ በመጣው በሚር አከበር አሊ አማካኝነት ነው። ከሁለቱ መሀከል፣ ወጣትና ወፈር ብላ መልከመልካም የሆነቸው የአርባ አመቷ መስታውት በናፒየር ተመረጠች። በእንግሊዝ ካምፕ ውስጥ በሰነበተችበት ጊዜ የሚገባው ከብር ተሠጥቷት ከሀር የተሠራ ድንጋን መኖሪያዋ እንዲሆን ተደረገ። እሷና፣ የሰፔይን ተወላጅ የሚመስለው በጣም መልከኛው የስድስት አመት ልጇ፣ በጣም ድንቅ በሆኑ፣ የሀገሩ ጎበዝ የተባለ ባለሙያ የሠራቸው ልብሶችና ጌጦች አድርገው ነበር የሚታዩት።

154 (በምዕራፍ 13 ማስታወሻዎች)

የጄኔራሉ ወጥቤቶች፣ ባላቸው ችሎታ ሁሉ ለንጉሣውያን ቤተሰቡ ምርጥና ጣፋጭ ምግቦች አንዲያቀርቡ ታዘዋል። ንግሥቷ፣ በወጥቤቱ የተዘጋጀውን ምግብ አሠራር ችሎታ ማድነቷን ለማሳየት ስትል፣ የቀረበላትን ምግብ ሳታማርጥና ሳታስተውል ትበላ ነበር። በድንጋጤ ለሚመለከታት የፖለቲካ ፀሐፊው ምንም ደንታ ሳታሳይ፣ ገንፎውንም፣ ሥጋውንም፣ ድንቹንም፣ ብቻ በፊቷ የቀረበውን አየበላች፣ ከዛም የቀረበውን ምግብ ሳትጨርስ ቡና ትጠጣና፣ በጣም የጣፈጣት ምግብ ከበላችም፣ የሸጉጥ ድምፅ አስኪመሰል ድረስ ከንፈሯን በማላቀቅ ታጣጥማለች።

ንግሥቷ፣ መርካቷን ለመግለፅ ጮክ ብላ ከልቧ ከት ብላ ትለቃለች። ከዚያም በሥነ ሠርአት ከለበሰችው ልብስ ወደጫፍ፣ ለዚህ ብላ ባሰረቸው ጨርቅ ደገስ ያለውን ከንፈሯን ትጠርጋለች። ብርቱካንማ ቀለም ያላት ሔብን¹⁵⁵ የመለለች ግን ደግሞ የቪነስ ጭንቅላትና ቅርፅ ያላት ሰው፣ ጠጅና አረቄ ተደባልቆ፣ በቀንድ ዋንጫ ይዛላት ቀረበች። የቀረበላትን መጠጥም በደስታ ከተጎነጨች በኋላ፣ ኮራና ኮስተር ብላ መታየት ጀመረች፤ ይህም ከመጠጣቷ በፊት ከነበረው ሁኔታዋ በለጥ ብሎ ነው። እንደ ኢያን ብልጣ ብልጥ የሆነ መኮንን፣ ዲያብሎስን አንኳን ማባበል በሚችል ምላሱ ንግስቲቷን ለምስል አንደትቀመጥ አግባባት። ተረጋግታ ባለመቀመጧ፣ ከሶስትና ከአራት ሙከራዎች በኋላ ጥሩ ነው የተባለው ሰዕል ተወለደ፤ የዚህ ቅጅ ደግሞ ለመላው አውሮፓ መንግሥቶችና ለአሜሪካ መንግሥት ተላከ።

ሶስተኛው ቀን፣ ጠቅላላ ቁጥራቸው 33 የሆኑ የቴዎድሮስ መድፎችን በማውደም ነበር ያለፈው።

በዚህ ሁሉ ጊዜ ግን በውሃ ጥምና በቀለብ ማነስ ምክንያት ተሰቃይተን ነበር። ሆኖም በአራተኛው ቀን፣ ጦሩ የበሽሎ ሸለቆን ለቆ ወደ ደላንታ አፋፍ ይሄዳል የሚል የጥሩ ወሬ ጭምጭምታ ስለተሰማ በሁሉም ሰው ልብ የደሰታ ስሜት ፈጠረ።

መቅደላ በወደቀ በአራተኛው ቀን ጠዋት፣ ቁጥራቸው 30 ሺ የሚሆኑ አቢሲኒያኖች ወደ ደላንታ ጉዟቸውን ጀመሩ። ይህንን ሁኔታ ደግሞ አርሞዎቹ አውቀው ስለነበር፣ አንደ ጆፌ አሞራ ከጎንና ከኋላ፣ አንዳንዴም በድፍረት መሀል ድረስ አየገቡ ብዙ ሰዎችን እንደ አስረኛ ወሰዱ።

155 ሔብ በግሪኮች ቀደምት ታሪክ የወጣቶቹ አምላክ የሆነች ስትሆን፣ የዙስና የሄራ ልጅ ነች።

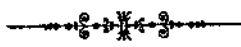
ንግሥት መስታውት ከልጇ ጋር

ከቀኑ ዘጠኝ ሰአት ሲሆን፤ ከሌሎች ጋር አንድ ላይ ሆኔ እየጋለብኩ የተረፈውን ምሽግ ለማየት ሄድኩ። ከሁለት ስላታት በኋላ፤ በሮያል ኢንጂነርስ አማካኝነት ነፍስ ያለው ማንኛውም ሰው እንዲወጣ ከተደረገ በኋላ፤ ምሽጉን ለመደምሰስ የተመደቡት ሰዎች ለራቸውን ጀመሩ። የደቡብ መግቢያው ወይም የቃፊር በር ነበር መጀመሪያ የተደረመሰው፤ ከዛ ወደ መካከኖች የሚወስደው የምስራቁ በር ተደገመ፤ ነፋሱ ከምስራቅ አቅጣጫ ይነፍስ ስለነበር፤ በአምባው ላይ፤ በምስራቅ ጠርዙ ላይ ያሉ ቤቶች በእሳት ተለኮሱ።

ከዚያ አየተነሱ፤ መሀንዲሶቹ በቅልጥፍና እያንዳንዱን ቤት በያዙት የአላት ችቦ መለኮስ ጀመሩ። ተመልካቾቹ ተጣድፈው የማያሰጋ ቦታ ሄዱ፤ ከዚያም ሆነው የሚነሳውን የአላት ማዕበል ለማየትም ነበር። ለዚህ ሁኔታ አመቺ ሆኖ የተገኘው የሰላሲ ደቡባዊ ጠርዝ ነበር። አንግዲህ ከዚህ ቦታ ሆኖ መቅደላን በአንድ ሺ ያርዶች ርቀት ማየት ያስችላል።

የምሰራቁ ነፋስ አዝግሞ አየጠነከረ እንደ ምላስ በግ በግ የሚሉት የአላት ነበልባሎቹ በቤቶቹ ጣሪያ ላይ አስኪታዩ ድረስ ካስፋፋ በኋላ፤ እላቱ እየደመቀና አየሰፋ ሄደ፤ ከነፋሱ ጋር አየተጫወተ፤ ከመሀል ወደላይ አየጎነ መውለብለቡን ቀጠለ። የማያቋርጥ የነፋሱ ትንፋሽ ነበልባሎቹን ወደ ቀይ ማዕበል ቀየራቸው፤ ነበልባሎቹም አንድ ላይ ተነባብረው የአላት ሀይቅ ፈጠሩ።

ሙቀቱም አየጨመረና አየጠነከረ መጣ፤ ያልተተኮሱ ሽጉጦች፤ ጠመንጃዎችና ጥይቶች በብሪታናያ መሀንዲሶች ወደላቱ ሲወረወሩ ስለነበር ጆሮ በሚያደነቁር ድምፅ ይፈነዱ ነበር።¹⁵⁶ ፍንጣሪዎቹም በእስሬሪ ሁኔታ አጠገባችን ድረስ ያፏጩ ነበር። ሶስት ሺ ቤቶችና በሚሲዮን የሚቆጠሩ የሚነዱ ነገሮች አየጋዩ ነበር። በዚህ፤ ግዙፍ፤ በሚውረገረግ አላት አንድ ቤት እንኳን መትረፍ አይችልም።

ጥሩምባዎች የደስታ ድምፅ አሰሙ፤ ከበሮዎችም እንዲሁ፤ የሚነፋት የሙዚቃ መሳሪያዎች ጎላ ብለው ተሰሙ፤ ወጮችም ቢሆን በደስታ ዘመሩ፤ ብሩህ የሆነ ንጋት የሚያዝያ 18፣ 1868 ቀን መምጣቱን አበስረ።

ሁላችንም ቢሆን የአቢሲኒያ ዘመቻ ተውኔት ውጤትን አይተናል። በዚህ ቀን፤ ፈታችን ወደ ቤታቻን መመለሻ ጉዞ ወደ ስሜን አዞርን።

ከጥዋቱ ሁለት ሰአት ሲሆን ቀዳሚው ጦር የፋላን ቁልቁለት ወርዶ ወደ አሮጌ ሸለቆና ወደ በሽሎ አመራ። የጓዝ መሰመሮችም ተንቀሳቀሱና፤ እራት ስለት ላይ መንገዱ ለጦሩ ከፍት ሆነ።

ሬጅመንቶቹ ልክ እንደ ሰልፍ፤ ተዘጋጅተው፤ አግረኛው፤ ፈረሰኛው፤ መድፈኛው፤ መሀንዲሶቹ፤ ቆፋሪና ግንባኞች በሥርአት፤ በረድፍ ነበሩ። ዋናው አዛዥ ፈረሱ ላይ አንደወጣ፤ “ወደፊት!” የሚለው ትዛዝ ተሰማ፤

¹⁵⁶ (በምዕራፍ 13 ማስታወሻዎች)

በባንዱ እየተመራ፣ የ45ኛው ሬጅመንት ጠመንጃውን እንግቦ ከሙዚቃው ጋር በተሰማማ ርምጃ በኩራት ቁልቁለቱን መውረድ ጀመረ። የተወላጆቹ የህንዶች ሬጅመንት አግረኛና ፈረሰኛ፣ መድፈኛው፣ የባህር ህይወት ብርጌድ በመጨረሻም “የዌልንግተን መስፍን” የሚባለው ሄደ። የሬጅመንቱ ወደኋላ ያለው የመጨረሻው ከፍል፣ መንገድ ጀምሮ ሲንቀሳቀስ፣ ስድስት ሺ ከሚሆኑ ሰዎች የሚወጣ “ፔርሰ” የሚል ተደጋጋሚ ድምፅ ሲያሰማ፣ የሚቀባበለው ድምፅ፣ በበረሀውና ባደቸውን በቀሩት ጉበታዎች ላይ እየነጠረ ነበር። ይህም በእስር ማይል ርቀቶች በተጠንቅቅ ለሚጠባበቁት አርሞዎች፣ ወታደሮቹ የሰንብት ድምፅ እያሰሙ መሆኑን እንዲገነዘቡ አደርጓቸዋል።

ግርማ ሞገስ ያላቸው፣ ጨለም ብለው ግትር ያሉት ሶስቱ ምሽጎች፣ ከተራሮች በላይ ራሳቸውን ቀና አድርገው የደቡብን አድማስ ፈጥረዋል። ከጠዋቱ ሰማይ ጋራ በመደባለቅ፣ በብሩህ የጮራ ቀለሞች ደምቀው ሲታዩ፣ ብርቅዬ ለሆነ፣ የዕይታ የጀርባ ምሰል መጠቀም ያስችሉ ነበር። የሩቅ ባለዝናው መቅደላ፣ እናቱ ጭጋግ በሚመስል ጭስ ተሸፍኗል፤ ከሚቃጠለው ንብረት፣ የአማልክትን ቁጣ ለማርገብ የሚቀርብ ገፀ በረከት እስኪመስል ድረስ ጭሱ ወደላይ ይወጣል።

የመጓጓዣ ከብቶቹ ጉልበት እንዲያገኙ፣ መቅደላ በነበርንበት ጊዜ በገፍ ከተሰበሰበው ቀለብ እንዲመገቡ ተወሰኗል። ለዚህም ሲባል፣ ከደልዳለው ቦታ ትንሽ ጎድጎድ ያለ ቦታ ተመርጦ ለካምፕ ሆኗል።

በጣም እስፈላጊ የሆነ ጉዳይ ደግሞ አትኩሮት መሰጠት ነበረበት። በጦር ግንባሩ ሲጋፈጡ የነበሩ ወታደሮችን ለመጥቀም ሲባል ብዛት ያላቸው ከመቅደላ የተዘረፉ ንብረቶች መሸጥ ነበረባቸው፤ ይህም፣ ገንዘብ ላላቸው ሰዎች ወይም ጥንታዊ ዕቃዎችን ለሚወዱ ሰዎች ነበር። አዛዥ መኮንኖች ለሬጅመንታቸው ወይም ለወታደሮቻቸው ይጠቅማሉ የሚሏቸውን ቅርሶች እንዲመርጡ ተጠይቀው ነበር። እነዚህ ንብረቶች ወይም ቅርሶች በእስራ እምስት ዝሆኖችና በ200 በቅሎዎች ተጭነዋል።

ከጠዋቱ ሶስት ሰአት ተኩል ሲሆን፣ ታምቡር ሲመታ፣ የተለያዩ ሬጅመንቶች ከየካምፓቸው በመውጣት 200 ያርዶች ርቀት ላይ የሚገኝ ትንሽ ከፍ ያለ ደልዳላ ቦታ ላይ፣ በመሀል፣ አሰረኞች፣ መኮንኖችና ጄኔራሎችን በማድረግ አራት ማዕዘን በሆነ ዙሪያ ቆሙ።

የጦሩ ካህን ሰለ አሰረኞቹ ሁኔታና እና ሰለመጣንበት ድል ሲገልፅ፣ ከተሰበሰቡት ሰዎች መሀል እንባ ያላረጠበው አይን ማግኘት ይከብዳል። ይህን በሰሙ፣ በሁሉም ሰዎች ላይ ጥልቅ ሰሜት ነው የፈጠረው፤ የሰውየው ድምፅ ቃና፣ የሚያስደስተው የፀሀይ ብርሃን፣ በርቀት የከበቡት የተራራዎቹ ጠቆር ያለ

ጥላ፤ በላያችንና በዙሪያችን የሚዘምሩት ወፎች፣ የሚንሳፈሩት ደመናዎች፣ ያ አሁድ ቀን በካላንደር ላይ ካሉ ቀናት በበለጠ ሁኔታ፣ በቦታው በነበሩ ሰዎች ይታወሳል።

በሚቀጥለው ቀን፣ ወደ አቢሲኒያ በዘመተው ጦር በጣም የሚደነቅና ስልት ያለው ስልፍ ተደረገ።

ዲቪዥኑም ስድስት ረድፍ ያለው የአራት ማዕዘን ቅርፅ በመስራት ተሰለፈ፤ መሀሉ ከፍት ነበር። አስረኞቹ፣ ሲቪል ሠራተኞች፣ የውጭ ወይም የሌላ ሀገር መኮንኖች ውስጥ እንዲሆኑ ተጋበዙ። የጄኔራሉ ረዳት፣ ኮሎኔል ፍሬድ ቲስገር፣ የጄኔራሉን መግለጫ ከፍ ባለ ድምፅ አነበበ። በዘመቻው ያጋጠሙ ሁኔታዎችንና ግቦችን በሚያዳምቅ አነጋገር ነበር።

“የአቢሲኒያ ጦር ወታደሮች! የኢንግላንድ ንግሥትና ህዝቡ፣ ያገራችን ሰዎች ከረዥምና አስቃቂ ከሆነ አሰራት እንድታሰለቅቁ፣ በአቢሲኒያው ንጉሰ፣ በቴዎድሮስ የተደፈረውን የእገራችን ክብር እንድታሰጡብቁ፣ በጣም እስቸጋሪና ፈታኝ የሆነ ዘመቻ ግዳጅ ሰጥተዋችኋል።

የሀገራችን ትዛዝ ክብር በሚገባው ሁኔታ ስለተወጣችሁ እንኳን ደስ ያላችሁ አላለሁ።

እብዛኛውን ጊዜ በትሮፕካል ፀሀይ፣ ወጀብ ባለው ዝናብ መሀልና በሚያዳልጥ መሬት፣ 400 ማይሎች ርቀት ተራራማና አስቸጋሪ የሆነ አገር አቋርጣችኋል።

ቀጥ ያለ ዳገትና ገደላማ የሆኑ ከ10ሺ ጫማ ከፍታ በላይ ያላቸው ተራራዎችን፣ ስንቃችሁ ከናንተ ጋር እኩል ባልደረሰበት ሁኔታ ተጉዛችኋል።

ከጠላት አጠገብ ስትደርሱም፣ ምንም እንኳን በጣም እነስተኛ ምግብ ብትይዙም፣ እንዳንደቻችሁ ለብዙ ሰዓታት ምግብ ሆነ ውሀ ሳትቀምሱ፣ በአራት ቀናት ውስጥ ፈታኝ የሆነውን በሽሎን ተሻግራችሁ፣ ከተመቸው ምሽጋቸው ሆነው እንደሚያሸነፉ በርግጠኛነት ቁልቁል የወረዱትን የቴዎድሮስን ወታደሮች እሸንፋችኋል።

በሺ የሚቆጠሩ መሳሪያዎቻቸውን እግራችሁ ስር እስቀምጠዋል።

ከሰላሳ በላይ የሚሆኑ፣ እብዛኞቹ ከብደት የነበራቸውና በቂ አርሳሶች የነበሯቸውን መድፎችን ማርካችሁ ሰባብራችኋል።

በአልምት ባይ ተጋዳይነት፣ ቴዎድሮስ ቀሪ አለቆቹና ተከታዮች ሲከላከሉት የነበረውን የማይደፈር ምሽግ ጥሳችሁ ገብታችኋል።

መግቢያውን ጥሳችሁ እንደገባችሁ፣ ምህረት የማያውቀው ቴዎድሮስ፣ የተሠጠውን ምህረት ሰላላመነ በገዛ እጁ ራሱን አጥፍቷል።

የብሪታንያ አሰሪኞችን ብቻ ሳይሆን፣ የሌሎች የወዳጅ አገር አሰሪኞችንም እሳለቅቃችኋል። ከዘጠና በላይ የሚሆኑ የእቢሲኒያ ባለቤቶችና ገዥዎችን ሰንሰለት ፈታችኋል።

የብዙ ሰዎች ሕይወት የጠፋበት መቅደላ በአሳት ነዶ የተለበለበ አለት ሆኖ ይቀራል።

የኛ፣ ፈጣንን ሙሉ በሙሉ የሆነ ውጤት፣ በመጀመሪያ፣ ለትክክለኛ ምክንያት ሰለመጣን፣ አጁ በኛ ላይ አንደኛውን በሚሰማኝ በፈጣሪ በረከት ነው። ሁለተኛ ደግሞ አናንተ በሳያችሁት ክፍተኛ ስሜት ነው።

የሀንድ ወታደሮች ከአውሮፓዊ ጓዶቻቸው ጋር ለመሰለፍ በዘርና በእምነት የነበረውን ልዩነት ረስተዋል። ከዚህ በፊት፣ ማንም ሌላ ሠራዊት አንደኛን በከብር ስሜት ጦርነት የተቀላቀለ የለም፤ ይህ ደግሞ ብዙ ድካምና ችግር አልፋችሁ አንድትሄዱ አድርጓችኋል፤ ጠላትን ለማጥቃት ስትቃረቡ ብቻ ነው የቸኮላ መንፈስም ያሳያችሁት።

በየግላችሁ የደረሰው ሁኔታ ማስታወሻ ቶሎ ያልፋል፤ ነገር ግን በድፍረት ያሳያችሁት ወኔ ቢታሪክ ውስጥ ይኖራል።

ንግሥቷና የኢንግላንድ ህዝብ አገልግሎታችሁን ያመሰግናል።

አንደ ጦር አዛዥነቴ፣ በኔ በኩል ግዳጃችሁን ለመወጣት ላሳያችሁት ሙሉ ስሜት፣ አናም ለጠበቃችሁት ጥሩ ሥነ ሥርአት አመሰግናችኋለሁ። መንደርተኞቹ ተዘረፉ ወይም ተበደሉ፣ ጉዳት አደረሱ ተብሎ አንድም ወታደር ላይ አቤቱታ አልቀረበም። በሞቃታሙ የዙላ አየር ጠባይና በቁማይሌ ማለፊያ፣ በተጨማሪም በየቦታው ባሉ ጣቢያዎች፣ ለኛ ሲሉ የሚደክሙትና ግንኙነታችን አንዳይቋረጥ ያደረጉ ጓዶቻችንም የሚገባውን ዕውቅና ለመስጠት መርላት የለብንም። አያንዳንዳቸው አናም ሁሉም፣ ከኛ ጋር ለመሆን ያላቸውን በሙሉ ይሰጡ ነበር። ስለዚህ የኛን ምሲጋና ማግኘት ይገባቸዋል።

ተመልሳችሁ እስከትሳፈሩ ድረስ ደህንነታችሁን አጠብቃለሁ፤ አሰከ ሀይወቴ መጨረሻ የናንተ አዛዥ መሆኔን በኩራት አስታውሳለሁ።”

C. ናፒየር፣ ሱተናንት ጄኔራል
ጠቅላይ አዛዥ

የደላንታ ካምፕ፣ ሚያዝያ 20፣ 1868

(ካለይ የተጠቀሰው ወታደራዊ መግለጫ እያንዳንዱ ዝርዝር አውነት ነው። ጄኔራሉ ከሚገባው በላይ ራሱን ከፍ አድርጎ በፅሁፉ አላሰቀመጠም። ግልፅና እንደ ራሉ ትሁት ነበር።)

በዳውንትና ደላንታ አፋፍ ጊዜያዊ ካምፕ በቆየንበት በሶስተኛው ቀን፣ ለሽያጭ የሚቀርቡት ዕቃዎች በሙሉ ለአጭራቹ ተዘጋጁ።

በሥነ ሥርአት በሚተዳደር የወታደር ካምፕ ውስጥ ለአዲስ አይነት አንቅስቃሴ ጥሪ የሚደረግበት ታምቡር መመታት ተጀመረ። ሁሉም መኮንኖች፣ ተመልካቾችም ከመቅደላ የተዘረፈውን ንብረት በተከመረበት የግማሽ ኤኮር ዙሪያ ተሰበሰቡ።

ለእጫራችነት የተመረጠው ሰው ሉተናንት ኤስ ነበር፤ ደከመኝ የማይል ሰው ሆኖ በተፈጥሮው ቀዳማዊ ናፖሊዮንን የመሠለ ገፅታ ያለው ነበር። ከየሀገሩ የተሰበሰቡ ምርጥ ምንጣፎች ተዘረጉ፤ በሺዎች ከሚቆጠሩ አብያተ-ክርስቲያናት የተሰበሰቡ ዕቃዎች በጠዋቱ ፀሀይ ያብረቀርቃሉ። በግርግር፣ ግራ በሚያጋባ ሁኔታ አርሰ በርሰ የሚጋፉት ሰዎች እቃ ገዥዎች ነበሩ። (በአለም ውስጥ በጣም ጠብ እጫሪ የግርግር ቡድን ቢኖር፣ የአንግሊኮች ነው።) እቃ ገዥዎቹ ደግሞ፣ በጊዜው ስለ ጥንታዊ ቁሳቁሶች እውቀት ያላቸው ሰዎች ሆኑ፤ በሚገርም ሁኔታ እውነተኛውን ዕቃ መስሎ ከተሠራው፣ ወርቁን ከብልጭላጩ ላይቶ የማወቅ ችሎታ አላቸው።

የተጫራቾች ቁጥር ትንሽ አልነበረም። እያንዳንዱ መኮንንና የሲቪል ሠራተኛ የመቅደላ ማሰታወሻ መያዝ ይፈልጋል። አንዱ ከብር የተሠራ መሰቀል ወይም ከብርንዝ የተሠራ ይገዛል፤ ሌላው የዕጣን ማጨሻ፣ ሌላው ደግሞ ጎራዴ። ከብር የተሠሩ ዋንጫዎች፣ መጠጫዎች፣ በብዛት ነበሩ። ከሀር የተሠሩ ጃንጥላዎች፣ በወርቅ ያጌጡና የውድ ቀለም ባላቸው ድንጋዮች የተሸቆጠቁቡ ኮርቻዎች፣ ድንኳኖች፣ ምንጣፎች፣ ብሩህ በሆነ ቀለም የተፃፉ መፅሐፍ ቅዱሶችና ሌሎችም ፅሁፎች፣ ብዙ ዋጋ የሌላቸው ጌጦችና፣ ሁለቶች፣ ቀለበቶች፣ አምባሮችን በሙሉ ገዥዎች አግኘተዋል።

ሚስተር ሆልምስ፣ እንደ ብሪቲሽ ሙዚየም ተወካይነቱ በጣም ተደሰቷል። ብዙ ገንዘብ ስለነበረውም ብዙ ነገሮችን በጨረታ አሸንፏል። ነገር ግን ኮሎኔል ፍሬዥር፣ ሃብታም ለሆነ ሬጅመንት፣ ዘኛው ሁላር፣ ይዝ ስለነበር አየተፎካከረ አላቸግሮታል። የቴዎድሮስ የግል የሆነ ማንኛውም ነገር ሲቀርብ ግን፣ ሌሎች ሰዎች በግላቸው ሁለቱንም በጨረታ ያሸንፏቸው ነበር።

ቴዎድሮስ በልጅነታቸው ይይዙት የነበረው ጋሻ ምንም አንኳን በመጠነኛ ብር ቢለበድም፣ ጨረታው በጣም የተጋገለ ነው የሆነው፤ ከአስር ዶላር ጀምሮ በፍጥነት ወደ ሁለት መቶ ዶላር ከፍ ብሎ በመጨረሻ በኮሎኔል ፍሬዥር ተገዛ።

ሚስተር ሆልምስ፣ ብዙ የሚያጓጉ ንብረቶችን ማስቀረት ችሏል።

ጨረታው ሁለት ቀን ፈጀ። ጠቅላላ ገቢው ወደ 5ሺ ፓውንድ ይጠጋል። ይህ ገቢ፣ ለተመለመሉ መኮንኖችና ከበሽሎ ደቡብ ለሚገኙ ሰዎች ተከፋፈለ፤ እያንዳንዱ ሰው ከአራት ዶላሮች በላይ ሊያገኝ ችሏል።

ደላንታ በመጣን በአራተኛው ቀን ጥዋት፣ አሰሪኞቹ፣ በዛ “በአለም ምርጥ ሰው”፣ በኮሚሳሪያቱ በካፒቴን ኤስ ህላፊነት ወደ ቤታቸው መንገድ ጀምረዋል።

ከደላንታ ካምፕ፣ ሌፍተናነት ጄኔራል ናፒየር፣ እንፀባራቂ የሆነውን የወታደራዊ መልክቱን የፈ። ይህ ሪፖርት፣ በመቅደላ ፊት ለፊት በፍጥነትና በሚገባ የተጠቃለለውን ሁኔታ ለመላው አለም እንዲታወቅ ያደረገበት ነው።

የሰር ሮበርት ናፒየር ወታደራዊ ሪፖርት
የጠቅላይ ዕዝ ጽ/ቤት፣ ዋና ቢሮ፣ የእንጣሎ ካምፕ
ግንቦት 12፣ 1868

ከሰር ፣ ሰር! ሚያዝያ 3፣ ዋድላ አፋፍ ላይ ካምፕ ባደረግሁበት ጊዜ፣ ከደላንታ አለቆች መልክት ደረሰኝ፤ በዚህ መልክትም፣ ቴዎድሮስ ከመቅደላ ተነስተው እርጌ ሜዳ ላይ ካምፕ እንዳደረጉና ዘመቻ ለማድረግ እንዳሰቡ ነበር። ከአሰሪኞች የመጣው ደብዳቤም ራሴን እንድጠብቅ የሚያሰጥኝ ነበር። በብሪቲሽ ሠራዊትና በደላንታ ሜዳ መሀል የ3400 ጫማ ጥልቀት ያለው የጀዳ ሸለቆ ይገኛል። የዚህ ማለፊያ ደግሞ ምቹ ሰለሆንና በቀላሉም መመከት የሚቻል ሰለሆን፣ በጠላት ፊት ቦታውን ለመቆጣጠር፣ ያለ ከፍተኛ ጉዳት መደረግ የሚችል አልነበረም። ፈጣን የሆነ እንቅስቃሴ በማድረግም፣ አሰራ ሰምንት ማይሎች በመጓዝ ጀዳን ተሻግሮ ደላንታ ሜዳ ላይ ካምፕ መሰረትኩ። በማይሎች የተጓዘነውን ርቀት መቁጠር፣ ብቻውን፣ በመንገዱ ላይ የተደረገውን ልፋትና ድክመት መግለፅ አይችልም። ከፍተኛ የሆኑ ዳገቶችና ቁልቁለቶች፣ ከመጠን በላይ የነበረው ሙቀት፣ ከባድ ሽኩቻ ለተሸከሙት ወታደሮች ከፍተኛ ፈተና ነው የነበረው። ያም ሆኖ፣ ቴዎድሮስ በሽሎን አልተሻገሩም፤ ነገር ግን በበሽሎ ወንዝና በመቅደላ መሀከል የሚገኙ መንደሮችን ዘርፈውና አቃጥለው ነበር፤ እነዚህ መንደሮች ደግሞ በሌላ ጊዜ ለሳቸው ታማኞች ነበሩ¹⁵⁷። ከደላንታ ሜዳ ሆኔ፣ ሩቅ ቢሆንም፣ ግልፅ በሆነ መንገድ መቅደላንና ወደመቅደላ የሚያደርሰውን አካባቢውን ማየት ቻልኩኝ። በጥሩ የሩቅ መነፅር (ቴሌስኮፕ)፣ የአካባቢውን አደገኛነት፣ የቦታውን ጠቅላላ አቀማመጥ ስለተረዳሁ፣ ጥቃቱን የተዋጣ ለማድረግ ማግኘት የምችለውን እግረኛ ጦር በሙሉ ማምጣት እንዳለብኝና፣ ጥቃቱ ውጤት እንዲኖረው ሁሉንም የፈረሰኛ ጦር ማሰልፍ እንዳለብኝ ተገነዘብኩ። ያም ሆኖ መሰብሰብ የምችለውን ጦር ባገኝም፣ ወደ መቅደላ ደቡብ በኩል ወዳለው ቃፈር በር ጥግ ድረስ ወታደሮች በረድፍ በመላክ ጥቃቱን መፈፀም እንደማልችል ተስምቶኛል። የመረጃ ከፍል መኮንን የነበረውን ሚር አከባር አሊን፣ ለወሎ

157 (በምዕራፍ 13 ማስታወሻዎች)

አሮሞዎች ንግሥት፣ ለመስታውት መልከት እንዲወሰድ አዘዘኩት። በዚህ መንገድ፣ መስታውት ያለ የሌላ ሰዎቿን እስባሰባ፣ ባለ ሀይሏ፣ በዚያ በኩል ያሉትን ማምለጫ ቦታዎች እንድትዘጋ ነበር። የሚር አከበር አሊ ሪፓርት አብሮ ይላካል፤ ሪፓርቱም እንዴት አድርጎ ተልኩውን በደንብ እንደተወጣ ያሳያል። መቅደላ አካባቢ ምንም እይነት መዘግየት አንዲፈጠር ፈቃደኛ ሰላልነበርቱ። ምሽትን ለማጥቃት በሚደረገው ዘመቻ የሚያስፈልገኝን በቂ ቀላብ እስከምይዝ ድረስ ለብዙ ቀናት በሽሎን ሳልሻገር ለመቆየት ወሰንኩ። ያልተረጋገጥኩት የአቢሲኒያን ሰዎች፣ በትንሽ የሚላኩ ወታደሮች ላይና ሰላማዊ ሁኔታ የሚያሳዩትን የኛን ወታደሮች ጥላቻ ሊያሳዩ አንደሚችሉም አልዘነጋሁም። ነገር ግን፣ የማጓጓዣው ከፍል የነበረበትን የተለያዩ ችግሮችና፣ በቂ የሆነ ቀላብም አለመኖሩ በበቂ የወታደሮች ቁጥር ቦታዎችን ለመያዝና በሚፈለገው መጠን ማጠናከር አንደማልችል አድርጎኛል። ያም ሆኖ፣ እያንዳንዱ ቀን ተጨማሪ ጥንካሬ እያመጣ ነበር፤ በመሀሉም፣ በተቻለኝ መጠን ነፃ በሆነ መንገድና በመደለልም ከተከዜ እስከ አንጣሎ ያሉት ትንንሽ ገዥዎች ወዳጅነታቸውን ጠብቀው የሆገሩን ተወላጆች ለርዳታ እንዲልኩ አደርግ ነበር። ሁኔታው የተቃና እንዲሆን ያደረገውና የነበረው አማራጭ ይህ ነበር። ያለዕድል ሆኖ፣ ቢለካም ሙሉ በሙሉ አልበረም። የኛ ዋናው ጦር በቦታው ስላልነበረና የነበረውም ጫና ስለቀነሰላቸው፣ በየቦታው ያሉ አለቆች፣ የኛን ጓዝ የሚጓዙ አቢሲኒያውያን ላይ ችግር መፍጠር ጀመሩ። በዚህም የኛ ጓዝና በየቦታው የተመደቡ ወታደሮች ላይ ጥቃት ጀመሩ። ስለዚህ፣ በሆገሩ ተወላጆች፣ ከአንጣሎ ተነስቶ የሚመጣው ጓዝ በጣም በሚያስፈልግበት ወቅት እንዲቋረጥ ተደረገ። በዚህም የተነሳ፣ በሚያዝያ 4፣ መተማመን የምትልበት የነበረኝ ስንቅ ለጥቂት ቀናት ብቻ የሚሆን ነው የነበረው። ጦሩ ያለውን ጓዝ፣ ላት በሚባል ቦታ፣ ወደ ጎሳ 100 ማይሎች ርቀት ላይ ጥሎ፣ ለዘመቻው የሰበሰውን ብቻ ይዞ ነው የመጣው፤ ብርድል-ብሶች፣ ከባድ ኮትና ውሀ የማያስገባ አንሳላዎች የያዘው። ሌላ አማራጭም ሰላልነበረ፣ አንድ ድንኳን ለአሰራ ሁለት መኮንኖች ወይም ለሀያ ወታደሮች እንዲጋሩ ተደረገ፤ በየቀኑ ያጋጠመን የዝናብ ወጀብ አነዚህን ድንኳኖች በጣም አስፈላጊ ሆነው እንዲገኙ አድርጓቸዋል። የማጓጓዣው ከፍልም፣ የማያስተማምኑ የሆገሩ ተወላጆች ጓዝ በሚይዙባቸው ቦታዎች ተልኮ ቀላብ እንዲያመጣ ታዘዘ። ይህ ደግሞ፣ በስንቅና ትጥቁ ከፍል ሰነበረኝ ችግር መፍትሄ ተስፋ ሰጥቶኛል፤ ሆኖም አጣዳፊው የወቅቱ ሁኔታ ደግሞ ግፊት አየፈጠረ ነበር። በተጨማሪ ሁለተኛ ሁኔታ፣ ብርጋዴር ጀኔራል መርዌዘር፣ ወደ ተከዜ ሄደ፣ ከአለቆች ጋር በመነጋገር የደቂቅ ቀላብ እንዲያቀርቡ እንዲያደርግ ወከልኩት። ሜጀር ግራንት ወደ ላት እንዲመለስ መመሪያ ተሠጠው፤ ካፒቱን ሞር፣ ወደ አሸንጌ ሀይቅ ሄደ፣ በዚህ ቦታ የተፈጠሩ መሰናከሎችን እንዲያሰወግድ ታዘዘ። ካፒቱን ሰርዲና ሚስተር መንዚንጀርም፣ ካፒቱን ወደ ዳውንት፣ መንዚንጀር ቴዎድሮስ ወደ ለበለቡት ወደ ደላንታ ደንበር ተላኩ፤ በነዚህ መኮንኖች ሥራ ምክንያት፣ ከብቶቹን መቀለብና፣ ለወታደሮች፣ ለእያንዳንዱ ወታደር 8 አውንስ ደቂቅ፣ ለአሰራ እንድ ቀን የሚሆን ቀላብ ማግኘት ቻልኩ። ያገሩ ተወላጅ የሆኑ ተከታዮች ግን በደቂቅ ፋንታ ስንዴ አሁሉን ተቀበሉ።

የሚደነቅ ስሜት ባላቸው በኔ ሠራዊት በመተማመን፣ ይህን ያለኝን ቀለብ ወይም ሥንቅ በመያዝ መቅደላን ለማጥቃት ተዘጋጀሁ። እኔ ራሴ ካየሁት የመቅደላና የአካባቢው ዕይታ በተጨማሪ፣ በጣም ጠቃሚ የሆነ መረጃ በቅርቡ ከመቅደላ ከድቶ የመጣ ቢትወደድ ሀይሉ¹⁵⁸ ከሚባል ሰው አገኘሁ። ቢትወደድ ሀይሉ፣ ከሸዋው ንጉሥ ከምኒልክ ጋር በመመሳጠሩ፣ ቴዎድሮስ ሲመለሱ ወዲያውኑ የሞት ቅጣት እንደሚያጋጥመው በደንብ አውቋል። ለማጥቃት የምናስበውን ይህን ሀይለኛ ቦታ በቂ ሀሳብ አንዲኖር በፅሁፍ ብቻ ለመግለፅ ይከብዳል።

የመቅደላ ምሽግ፣ ከበሽሎ ወንዝ ዳርቻ በቀኝ በኩል አስራ ሁለት ማይሎች የሚሆን ይርቃል። ነገር ግን ያለው ትልቅ ከፍታና ጥርት ያለው አካባቢው ምሽጉን በደንብ ተለይቶ እንዲታይ አድርጎታል። የቦታው መሀል ቦታ ከባህር ወለል በላይ 9ሺ ጫማ ከፍታ ያለው የሰላሴ አለት ነው። ስላሴ፣ ሰላምጌ የሚባል አምባ ሜዳ ላይ ነው የቆመው። ሰላሴ አንደኛ፣ ከአለት በተፈጠሩ ቀጥ ያለ ግድግዳ ባላቸው ብዙ እርከኖች ይከፋፈላል። እነዚህ እርከኖች፣ ከፋላ ጋር የሚያገናኛቸው ጎድጎድ ያለ ቦታ አለ። ፋላ ግዙፍ የሆነ የተፈጥሮ መከላከያ ነው፣ እናቱ ጠፍጣፋ ሲሆን፣ ጠቅላላ ከፍት ሆኖ ከሰላምጌ በኩል መቆጣጠር ይቻላል። ወደ ሰላምጌ የሚወስዱ ማናቸውንም መንገዶች በ1200 ጫማዎች ከፍታ ያስፈራራል ወይም ይቆጣጠራል። ጎኖቹ ገደላማ ይመስላሉ፤ እናቱ ደግሞ በተፍጥሮ የአለት ስብርባሪዎች ተከቦ ከ18 አስከ ሀያ ጫማዎች ከፍታ ባላቸው ጥቂት ቦታዎች ብቻ ነበር መደፈር የሚችለው። በፋላና በሰላሴ አንደኛም ተሸፍኖ፣ የመቅደላ አናት በእጋማሹ ነበር የሚታየው። ወደ መቅደላ የሚወስደው መንገድ፣ በገደላማው ፋላ ጎን ላይ ነው እየተጠማዘዘ የሚወጣው፤ ከፋላ ለሚተኮስ ተኩስ ከፍት ሆኖ ከዛም ለሚወርድ ድንጋይ ናዳ የተጋለጠ ነበር። የመንገዱ አንዱ በኩል በጣም ቀጥ ያለ ዳገት ስለሆነ፣ ጥቂት ፈረሶች ያውም የሀገሬው ርቢ የሆኑት ብቻ ናቸው የሚጋልቧቸውን ሰዎች ወደላይ ወደታች ማመላለስ የሚችሉት። ጠቅላላው መንገዱ እንዳለ በጎኑ በሰላሴ ጠርዘና ሰፋ ባለው በሰላምጌ ከፍል የታቀፈ ነው። በጠቅላላው፣ መቅደላን ላይጨመር፣ ለመከላከያነት ያለው ባህሪ፣ የውጭ ሥራው ካሰበነውና ጠለቅ ያላለ ስለቦታው በደረሰን ገለፃ ምክንያት ከጠበቅነው በላይ ነበር። የከዳው አለቃ፣ ቢትወደድ ሀይሉ፣ ትግሊት አጥሮት፣ ከመቅደላ በደቡብ በኩል፣ በቃፈር በር፣ ላንታ ከሚባል ከፍታ ትይዩ እንድምከር አንዲህ አለ፤ “ሰላሴን መያዝ ከፈለግህ በዚህ በኩል ሂድ፣ ነገር ግን መቅደላ መያዝ ከፈለግህ በላንታ በኩል መሄድ አለብህ።” ነገር ግን፣ ይህ መሆንም የሚችል አልነበረም። ለማከፋፈል በቂ የጦር ሀይልም አልነበረኝም። እንደዚህ ያለውን ሰፊ የተፈጥሮ ምሽጎች ስብሰብ፣ በኔና በጦሩ ግንኙነት መስመር መሀል እንዲሆን አልፈለግሁም። ያሰብኩት ደግሞ፣ እውነተኛው አላማ መቅደላን መያዝ ሳይሆን፣ ቴዎድሮስ ሁሉንም መድፎቻቸውን የደረደሩበት ቦታ ስለሆነ ሰላምጌን ነው። ስለዚህ ፋላ ለሁሉም ቁልፍ ነው።

158 (በምዕራፍ 13 ማስታወሻዎች)

በሚያዝያ 7፣ ወደ በሽሎ ወንዝ ወለል ወርጆ መሻገሪያውን ቃኘሁ። ወደ መቅደላ መሄጃ መደበኛው መንገድ በእሮጌ ሸለቆ በኩል ነው፤ ይህ ደግሞ ከሰላምጌ ግርጌ በቀኝ በኩል ባለ ወጣ ያለ ክፍል ጋር ይገናኛና ከሰላምጌ ተነስቶ በሽሎ ድረስ በሚወርድ ጎርባጣ ኮረብታ ይራዘማል። ተመሳሳይ ኮረብታ፣ ከፋላ ተነስቶ አስከ ወንዙ ድረስ ይወረድና ሸለቆውን በግራ በኩል ይዋሰነዋል። የዚህ ኮረብታ ክፍተኛ ቦታው ከእሮጌ ሸለቆ ወለል ወደላይ 2ሺ ጫማ ይሆናል። የቦታው ትልቅነት፣ የሸለቆውን ሁለት ጎን በጥቂት አግረኞች ለመያዝ የማይሆን ነው ያደረገብኝ። የዚህ ሁሉ ቁልፍ ፋላ ነው ብዬ ሰለወሰንኩ ኮረብታውን ለመያዝ ወሰንኩኝ፤ ይህም፣ በሁለት የተለያዩ ቦታዎች፣ ወደዚህ አስቸጋሪ ተፈጥሮ በሚመሩ በጊመቦርጊና እፍጆ በሚባሉ በኩል ነበር። እዚህ ኮረብታ ላይ ከሆንኩ፣ በፋላ በሁለቱም በኩል መንቀሳቀስ እችላለሁ፤ ቀረብ ብሎ በማሰተዋል፣ ይህ አስፈላጊ ሆኖ ነው የተገኘው።

በአራተኛውና በዘጠነኛው እንቅስቃሴ መሀከል፣ የኔ ጦር፣ ሌተናነት ኮሎኔል ፓሪቭ ከሚመራው 45ኛው ሬጀመንት በመጡ በስድስት ኮምፓንዎች ጨምሯል። ይህ ሬጀመንት ለማዳን ሲባል ወደ ኋላ ተነስቶ ሰለነበር፤ ከዙላ ተነስቶ የሆያ እምስት ቀን ጉዞ አድርጓል። የ3ኛው የቦምቤይ ክንፍ፣ ቁጥር 1፣ በኮሎኔል ካምቤል የሚመራ ለአጣዳፊው የማዳን ተግባር ሲባል የሰባት ቀን ጉዞ ያከል መንገድ ወደ ኋላ ቀርቷል፤ ስለዚህ ጥቃቱን ለመፈጸም ዕቅድ ውስጥ ያሰገባላቸው የተዋጣለት መኮንንና በጣም ጎበዝ የሆኑ ወታደሮች አገልግሎት አጥቹያለሁ።

በሚያዝያ 9፣ ሁሉም ሠራዊት ከስሩ የሚወርደውን በሽሎ ወንዝን ቁልቁል ማየት ከሚቻልበት፣ በ3900 ጫማዎች ከፍታ ላይ ከሚገኘው ደልዳላ ቦታ ጠርዝ ላይ ሠፈረ። ሜጀር ቻምበርሲን ከ23ኛው የፑንጃብ ቃኝ ጦር ጋር፣ ከበሎቹ ክንፍ ድጋፍ በማግኘት የበሽሎን ወሰል በመቆጣጠር የቴዎድሮስን መንገድ ጠገኑ። 10ኛው ሮያል ኢንጂነርስ ኮምፓኒ ሬዲዮ ክፍል ደግሞ ግንኙነቱ እንዲቀጥል አደረገ። በካፒቲን ጉድፊሎው የሚመራው የሮያል ኢንጂነርስና የማደራስና ቦምቤይ ምሽግ ሠሪዎች፣ የሚያስፈልገውን የአሸዋ ከረጢት፣ መሰላል፣ መግቢያ በሮችን ለመደርመስ በባሩድ የተሞሉ ከረጢቶችንና ሌሎችንም ነገር አዘጋጀ። በመቅደላና በበሽሎ መሀከል የነበረው ብቸኛ ውሀ ማመላለሻ መሰመር በጠላት ተኩስ ክልል ሰር ሰላሆን፣ ሁሉም የሠራዊቱ ውሀ ተሸካሚ ክፍሎች በትራንስፖርት ክፍል በካፒቲን ቤይንብሪጅ መሪነት ከሁለት ረዳት መኮንኖችና ከትራንስፖርት ክፍሉ ሌተናነት ራመስበተም ጋር በመሆን ተደራጅቶ፣ ሥራው፣ ከበሽሎ ወደላይ ውሃ እንዲመላለስ ማድረግ ነበር። ከፑንጃብ ጋማ ከብት መሪዎች የተወሰነ ቡድን በካፒቲን ግሪፍት መሪነት፣ ከትራንስፖርት ክፍሉ ሌተናነት ጋስሲ ረዳትነት ተደራጅተው በጦር ሜዳው የቆሰሉ ሰዎችን ማመላለሻ ቃሪዎች ተሠጣቸው። ይህ ሁሉ ዝግጅት ከጠናቀቀ በኋላ፣ በኮሎኔል ግራቭስ የሚመራ ፈረሰኛ በሽሎን እንዲይዝ አደረግሁ፤ ነገር ግን አስፈላጊ ሲሆን ወደፊት ለመንቀሳቀስ እንደሚችል ሆኖ ነው፤ የቀረው ህይድ፣ በሰር ቻርልስ ስታቭሊ ቀጥታ ትዛዝ በሽሎን እንዲያቋርጥ አደረግሁኝ። ሁለተኛው ብርጌድ፣ በብርጋይር ጄኔራል ዊልቤይ አዛዥነት፣ ለርዳታ በሽሎ ወንዝ ወለል እንዲቆይ ተደረገ። 1ኛው ብርጌድ፣ በጄኔራል ስናይደር መሪነት፣ የጊምቦርጊን ኮረብታ እንዲይዝና ለካምፕ የሚመች ቦታ

ለመምረጥ ወደፊት እንዲገባለን፤ በተጨማሪም በምክትሉ የሰንቅና ትጥቅ ክፍሉ ሀላፊ የሚመራውን የጠላትን ቦታ ለሚቃኘው ክፍል ሽፋን እንዲሠጥ ተደረገ። የሰንቅና ትጥቅ ክፍሉ ምክትል ባቀረበው ሪፖርት፤ ወደጊምቦርጊ መውጫው በጣም ቀጥ ያለ ሰለሆነ አስቸጋሪ ነው፤ ስለዚህ ንጉሡ የሠሩት፤ በአሮጌ ሸለቆ የሚያልፈው መንገድ ቀለል ያለና፤ የተራራ መድፎችንም ሆነ ጓዝ ለማመላለስ እያሰጋም አለ። በዚህም ምክንያት የንጉሡን መንገድ ተክትለው እንዲሄዱ ታዘዙ።

የተጓዡቱ ቀዳማው ረድፍ አፍጆ ሲደርስ፤ አኔም ከፊት ደረሰኩ። የንጉሡ መንገድ፤ ከአሮጌ ማለፊያ የሚጀመረው ከአፊጆ 1200 ያርዶች ርቀትና 700 ጫማዎች ዝቅ ብሎ ነው። የሜጀር ቻምበርሌን የፑንጃብ ቃኝ ከፍሎች ወዲያውኑ ተልከው የማለፊያውን አናት እንዲጠብቁ አዘዘኩ፤ ቀሪው የብርጌዳ ክፍል ደግሞ በተቻለ ፍጥነት እንዲሰባሰብ ተደረገ። ሜጀር ቻምበርሌን ቦታውን እንደያዘ ወዲያውኑ፤ በካፒቴን ፌሎውስ የሚመራው የባህር ሀይሉ የሮኬት ብርጌድ፤ ማለፊያውን ተሻግሮ ብቅ አለ። እነሱን ተክትሎ፤ የኮሎኔል ፔን ክባድ መሳሪያ ክፍል በአግረኛ ጦር ታጅቦ መጣ። በዚህ ወቅት፤ ጠላት፤ ከፋላና ከሰላምጌ በኩል ተኩስ ክፈተ፤ ያነጣጠረውም ፑንጃቦችና አፊጆ ላይ ነበር። ያለው ርቀት 3ሺ ያርዶች ቢሆንም፤ የጠላት ተኩስ በትክክል አላማው ላይ መድረስ ችሏል። ይህም በትክክል በመተኮሱና ምናልባትም ከመጠን በላይ ባሩድ ስለተጠቀሙ ይሆናል፤ ነገር ግን አሩሩ ዝምብሎ የሚወድቅ አይነት ብቻ ስለሆነ ማንም ሰው አልተጎዳም። ከጠላት መድፍ ተኩስ ጋር በተመሳሳይ ጊዜ፤ ብዛት ያለው ሠራዊት ከሰላምጌ ተነስቶ በፋላ ጎን ሲወርድ ታየ፤ በቁልቁለቱና በተራራው በፍጥነት ወርደው አሮጌን አጥለቀለቁት። ብዙዎቹ የጠላት ወታደሮች ቀይ ሰብሰዋል፤ እናም ከሩቅ ሲታይ ከኛ ወታደሮች ጋር ተመሳሳይ ሁኔታ ፈጥረዋል። አምስት መቶ የሚሆኑት አለቆች ፈረስ ላይ ናቸው። የባህር ሀይሉ ብርጌድ ተጣድፎ አፊጆ ላይ ከወጣ በኋላ፤ እያንዳንዱ የሮኬት ቱቦ እንደተዘጋጀ፤ የሚገባለው የጠላት ጦር ላይ ተኮሰ፤ የጠላት ጦርም በመደናገጥ እንደመቆም አለና አንዳንድ ቦታም ወደኋላ አፈገፈገ፤ ነገር ግን፤ በሌላ አቅጣጫ ባሉት ወደሌሎቹ፤ ወደፊት መገስገስ ቀጠለ። ስር ቻርለስ ስታቪሊን፤ በዚህ ጊዜ፤ ተጠግቶ የነበረውን ቀሪውን አግረኛ ክፍል ወደፊት እንዲያመጣና ጥቃቱን እንዲመክት መመሪያ ሠጠሁ። 4ኛው ፊጅመንት (የንጉሡ) በኮሎኔል ካሜሩን ስር፤ እነሱን ተክትሎ ደግሞ የበሺሊ ቤሎቹዎችና በሜጀር ፕሪቻርድ የሚመሩት ሮያል ኢንጂነርስ፤ በካፒቴን መዶኔል የሚመሩት የገምቤይ ምሽግ ሠሪዎች፤ በፍጥነት የቁልቁለቱን መንገድ ይዘው ወደ አሮጌ ሜዳ ወረዱ። በመጨረሻም ጠላትን ከፊትለፊታቸው ማየት በመቻላቸው ያልተገደበ የደስታ ስሜት ነው የፈጠረባቸው። ለማጥቃት በዝግጁ ሁኔታ ከአሮጌ የሚለያቸው ትንሽ ዳገት ላይ ወጡ፤ ወዲያውኑም ከጠላት ጋር ተገናኙ፤ የአለቆቻቸው ከፍተኛ ጥረት ቢኖርም፤ የጠላት ወታደሮችን እንዳለ ወደ ኋላ መግፋት ቻሉ። ይህም የሆነው የሰናዩደር ጠምንጃዎች ተኩስ ባሳየው አሰከፊ ውጤት ነው። ጀግንነት የተሞላበት ብዙ ሙከራ በአቢሲኒያውያን ተደርጎ ነበር፤ ነገር ግን ብዙዎቹ አለቆቻቸው ወደቁ፤ እናም ከኛ በግራ በኩል ወደሚገኘው ወደ አሮጌ ሸለቆ ቁልቁለቱን ለመውረድ ተገደዱ። የተወሰኑት ደግሞ ወደላይ ወደፋላ ጎን አፈገፈገው

በቀልቋል ቁጥጥሮች ጀርባ ተከለሉ፤ ከዚያም ሆነው፤ በስታሽሊ ቀኝ በኩል በሚተኩሱት ተኩስ ጉዳት አደረሱ። ካፒቴን ፌሎውስ ቀድሞ በሚደርሰው አግረኛ እስኪሸፈን ድረስ ሮኬቶቹን ሲተኩስ ነበር። ከዛም ለሰር ቻርለስ ስታሽሊ ርዳታ አንዲያደርግ ተላከ። የሮኬቶቹ ተኩስ፣ የበሽሊ ቤሎጅዎች ከሚተኩሱት ተኩስ ጋራ የሮያል ኢንጂነርስ በሉተናንት ቴይለር ስር ባሉ ሁለት ከባድ መሳሪያዎች አገዛ ተደርገዋቸው፤ በስታሽሊ ጎን የነበረውን ጠላት በማጥራት የተፈጠረውን ችግር እስወገዱት። ከዚህ በኋላ ሮኬቶቹ ፋላ ላይ አንዲያገጣጥሩ ተደረጉ፤ በኋላ አንደተረዳሁት፤ በጣም ጥሩ ውጤት ነበር ያሰገኙት። የጠላት የተወሰኑ ወታደሮች ቡድን በአፊጆ በኩል ለማለፍና፣ በኛ በቀኛችን በኩል ለመዞር ሞከር ነበር፤ ነገር ግን በጥቂት ሮኬቶች ተገድቦ፣ በ ኬ ኮምፓኒ፣ በማዳራስ ምሽግ ሠሪዎች በሜጀር ፕረንደርጋስት መሪነት፣ ሌፍተናንት ኮሎኔል ሎቶ ከ3ኛው በምቤ ፈረሰኛ ከፍል ጋር በመሆን እናም የአግረኛ ርዳታ ተጨምሮበት ሰዎቹ ተበተኑ። ወደ ግራ በኩል፣ ኮሎኔል ሚልዋርድ፣ ከፔን ከባድ መሳሪያ ጋር በመሆን በ4ኛው (የጎጉሠ) ሬጅመንት ከፍል በካፒቴን ኪቶ መሪነት ታጅቦ፣ የ23ኛው ቃኝ ጦር በካፒቴን ፒተርሰን መሪነት ተደምሮ፣ መድፎች ከፋላና ከሰላምጌ ተኩስ በጀመሩበት ሰአት፣ ከአሮጌ ማለፊያ ተጎሰቶ ወደላይ አየወጣ ነበር።

የቴዎድሮስ ወታደሮች ከሰላምጌ እየወረዱ መምጣታቸውን ሲመለከት፣ ኮሎኔል ሚልዋርድ፣ ጠንካራ ቦታ ላይ በመሆን በፔን ከባድ መሳሪያዎች ተኩስ ክፈተ። ማለፊያውን ለመሸፈን ቃኝ ጦሩን ይዞ የነበረው ሜጀር ቻምበርሌን ወደግራው በመንቀሳቀስ ኮሎኔል ሚልዋርድን ተቀላቀለ። ብዛት ያላቸው አቢሲኒያውያን ሚልዋርድ ወዳለበት ቦታ እየገሰገሱ ነበር። በፔን ከባድ መሳሪያዎች ተኩስ ይደርስ በነበረው ጉዳት ሳይበገሩ፣ በቆራጥነትና በሥርአት ወደፊት ይገሰግሉ ነበር። ቻምበርሌን ከቃኝ ጦሩ ጋር በመሆን ይህንን ጥቃት በፍጥነትና በወኔ ነበር የተጋፈጠው፣ ብዙ እልቂት በማድረስም፣ ሰዎቹን በግራ በኩል ፊት ለፊት ወዳለው ሸለቆ ገፋቸው። ያም ሆኖ ግን ከእቢሲኒያኖች በኩል ጀግንነት የተሞላበት መከላከል በማድረግ ያለምንም ፍርሀት ከፕንጃቢዎች ጋር ጨበጣ ውጊያ አደርገው ነው። በጦር መወጋት ምክንያት የታዩት ቁስሎች ምን ያህል ተጠጋግተው አንደተሞኑ ምስክርነት ይሰጣሉ። ራቅ ባለው በግራ በኩል፣ ጠላት፣ ብዛት ባለው ሀይል ወደ አሮጌ ሸለቆ መግቢያ በኩል እየገፋ ነበር። በዚያ በኩል ደግሞ ጓዝ እየደረሰ ነበር። የጓዙ ኃላፊ፣ የ4ኛው (የጎጉሠ) ሬጅመንት ሉተናንት ለዊኒ፣ በከፍተኛ ዝግጅት ጓዙን በማያሰጋ ቦታ ከመረ። ጓዙን ጠባቂዎች፣ ሁለት ኮምፓኒዎች ከ4ኛው፣ አንድ ከ10ኛው ሬጅመንት የተውጣጡ፣ በካፒቴን ሮበርት ስር በመጀመሪያ፣ ከዛም ሲጎዳ ከዘኘው (ሁሳርስ) ሉተናንት አባዲ መሪነትና ለዊኒ ጋር በመሆን ወደፊት በመምጣት፣ ጠላት ወደ አሮጌ ሸለቆ አንዳይወርድ በሚገባ ተከላክለው ጠበቁ። በአሮጌ ሸለቆ መግቢያ ላይ አንዲቆሙ ተደርገው፣ ከዛም በጓዝ ጠባቂዎች ወደኋላ ተገፍተው፣ በቻምበርሌን ቃኝ ጦርና ከ4ኛው ከመጡት ለታሽሊ በጎናቸው በኩል ባዘረባቸው በሁለቱ ኮምፓኒዎች ተከበው፣ የጠላት ተዋጊዎች ከፍተኛ ጉዳት ደረሰባቸው። ቁጥራቸው በርካት ያሉት፣ በቀጥታ በሚተኩሰባቸው የተራራ መድፎች ተመተው ሲወድቁ ይታያሉ። የቴዎድሮስ

ወታደሮች ማሸነፍ የለመዱ ስለሆነ በሙሉ ልብ ነበር ወደፊት የገሰገሱት። ከነበሩበት ጥሩ መከላከያ በታቸው፤ ራሳቸውን አውርደው መመለሻ ወደሌለበት ቦታ ገብተዋል። በቴዎድሮስ ቃል የተገባላቸው፤ ከእንግሊዞቹ የሚረከቡት ነገር የራሳቸው እንደሚሆን ነበር፤ በመጨረሻም ከሜዳው ተገፍተው ቢሄዱም ጠንካራ ፍትጊያ ሳይደርጉ ቀርተው አልነበረም።

በዚህ ውጊያ፣ በአብዛኛው ወቅት ከባድ ዝናብ እየወረደ ነበር። ወታደሮቹ በዝናብ ርሰውና ደክመው ነበር፤ ሆኖም ባገኙት ድል ስሜታቸው በጣም ከፍ ብሎ ስለነበር ለአዳኑ ካምፕ መፈለግ ጀመሩ። ወደ አሮጌ ማላሬያ የሚወስደውን መንገድ ተቆጣጥረው፤ ሳይመሸ፣ የአቢሲኒያን ወታደሮች ለመጣጣም ወርደው የመጡበትን የአፍጆ ከፍታን መልሰው ያዙ። የቆሰሉት፣ በሆስፒታሉ ህላሬ በዶክተር ቸሪ መሪነት እርዳታ ተሰጣቸው። ብዙ የቆሰሉ አቢሲኒያውያንም ቢሆን፣ በኛ ወታደሮች ከጦር ሜዳው ወደ ሆስፒታሉ ተወስደው አርዳታ እንዲሠጣቸው ተደረገ። ማምሻውን የደረሰው 2ኛው ብርጌድ፣ በገኘው ብርጌድ በውጊያ የተያዘውን ቦታ ተረከበ። በነበረን የተቻለ መረጃ፣ የአቢሲኒያ ተዋጊዎች ቁጥር ግምት ከአምስት ሺ ያላነሰ ነበር፤ ሶስት ሺ የሚሆኑት ጠመንጃ የያዙ ሲሆን፣ ሌሎቹ ግን ከዛ ባነሰ ሁኔታ ነው የታጠቁት። ከውጊያው አንድ ቀን ቀደም ብሎ፣ ቴዎድሮስ አዲስ ጠመንጃዎችን ለወታደሮቹ አድሰው ነበር። በጠላት በኩል የደረሰው ጉዳት በትክክል ሊገመት አይችልም፤ 349 የሞቱ ሰዎች ከፊት ለፊታችን በግራ በኩል ባለው ቦታ ተቀበሩ። እነዚህ፣ ሁሉም የወደቁት በስታሽሊ የመጀመሪያው ጥቃት ነበር። በጣም የቆሰሉ ሰላላ አቢሲኒያውያን ወደ ሆስፒታሉ ተወስደዋል። የቴዎድሮስ የጦር አበጋዝ፣ ፊታውራሪ ገብርዬና ሌሎችም የሚታወቁ አለቆች ከወደቁት መሀል ነበሩ። ሌሊቱን፣ የወደቁ ጓደኞቻቸውን የሚጠሩ የአቢሲኒያውያን ጩኸት ይሰማ ነበር፤ ብዛት ያላቸው የቆሰሉ ሰዎችም ከውጊያ ሜዳው ተወስደዋል። የቴዎድሮስ ወታደሮች አጃቸውን በሠጡበት ወቅት ብዛት ያላቸው የቆሰሉ ሰዎች አይተናል። የብሪታንያ ጉዳት ደግሞ ህያ ብቻ የቆሰሉ ሲሆን ሁለቱ ሞተዋል። የዚህ የጉዳት ልዩነት የመጣው፣ አቢሲኒያኖቹ ባደረጉት ቆራጥ የሆነ ያልተቋረጠ፣ በደንብ በስነ ሥርአት ከተደራጀና በበለጠ ሁኔታ ከታጠቀ ወታደር ላይ ባደረጉት ጥቃት ነው። የ23ኛው ቃኝ ወታደሮች ከታጠቁት መሳሪያ ጋር ሲወዳደር አንኳን የበለጠ ታጠቁ ማለት አይቻልም። 23ኛው የታጠቀው ጠመንጃ አቢሲኒያኖች ከያዙት ባለሁለት አፈመዝ ጠምንጃ ጋር አይወዳደርም ነበር። ያልተጣደፈ ውጊያ ነበር፤ የጠላት ወታደሮች በየትኛው ባገኙት የተመቸ ቦታ ለማጥቃት ይመለሱ ነበር። አኔም የጠላት ወታደሮችን ወደላይ ወደከፍታው ማሳደድ እንዲቆም ትዛዝ ሠጠሁ፤ ምክንያቱም የመጨረሻው ውጤት የኛ ወታደሮቹ ወደ ቦታቸው መመለስ ስለሆነ፣ ይህ ደግሞ አዲስ የጉልበት ስሜት በጠላት ወታደሮች እንዳይፈጥር ነበር።

በ11፣ በጠዋት፣ ሉተናንት ፕሪይና ሚስተር ፍላይ በደጃቸ አለሜ ታጅቦው ወደኔ ካምፕ መጡ። ደጃቸ አለሜ የአፄ ቴዎድሮስ ታማኝና አማችም ናቸው፤ ሁሉም የመጡት የሰላም ጥያቄ ይዘው ነው። አኔ ስመልስም፣ ቴዎድሮስ፣ ሁሉንም እስረኞች የሚለቁ ከሆነና፣ ራሳቸውም ለእንግሊዝ ንግሥት እጃቸውን የሚሠጡ ከሆነ፤

ሰራሳቸውና ለቤተሰቦቻቸው የሚገባውን ከብር ለመሥጠት ቃል እንደምገባ ነው። ሉተናንት ፕራዶ፣ የዚህን ቃል የያዘውን ደብዳቤ ይዞ ወደ መቅደላ ተመለሰ። እኩለ ቀን ሲሆን ግን፣ ደጃች እለሜ ቀርተው፣ ከሚለተር ፍላጊያ ጋር በመሆን ወደ እንግሊዝ ካምፕ ተመለሰ። ያመጣው ደብዳቤ፣ የቴዎድሮስ ፊርማ ወይም ማህተም የሌለበት ሲሆን እኔ ያቀረብኩትን ጥያቄ የማይቀበል ነው። እኔም ደብዳቤዬን መልሼ ላኩኝ። ሉተናንት ፕራዶና ሚለተር ፍላጊያ፣ ከዚህ ውጭ ሌላ ድርድር እንደሌለ አንዲያስታውቁ መልሼ ላኳቸው። እኔ የወሰንኩት፣ እስረኞችን መረከብ ብቻ ሳይሆን፣ ሙሉ ቅጣት፣ በተለይም እስረኞች ከቁጥጥር ነፃ ከሆኑ በኋላ፣ በፍጹም አስፈላጊና መፈጸምም ያለበት ነገር ነው። ቴዎድሮስ ተበሳጭተው በእስረኞች ላይ ሲፈጸሙ የሚችሉትን ማሰብ በጣም የሚያም ነገር ነው፤ የነሱን ደህንነት ለማስጠበቅ የተማመንኩበት ነገር፣ የቴዎድሮስ ወታደሮች ድል የተመቱበተንና ሞራላቸውን የገደለውን ግጭት ሁኔታ እንደ አዲስ መቀሰቀስ ነው፤ በዚህም ቴዎድሮስ ራሳቸው ነፃ አይሆኑም፤ ያለፍላጎታቸው ደጃች እለሜ ቴዎድሮስን መከዳታቸውን ማስታወስ ነበረብኝ። በሌላ ወገን፣ ደጃች እለሜን ማሳመን በቻልኩበት በማስፈራሪዬ ተማመንኩኝ፤ በዚህም፣ ማንም እውርፓውያኑ ላይ የሚጎዳ ነገር ያደረገው ሰው ላይ የማይታከት ማላደድ እንደማደርግና እንደምቀጣ ገልጫለሁ። የእንግሊዝ ሀይል መቅደላ መድረሱንም በመጠቆም፣ ልንቀጣው የፈለግነው ሰው የቴንም ያህል ሩቅ ቢሆንም በማንኛውም የአቢሲኒያ ማዕዘን ተደብቆ ሲያመልጥ እንደማይችል ገሰጥኩ።

ሉተናንት ፕራዶ ወደ መቅደላ ሲመለስ፣ በመንገድ ላይ፣ ከራሳምና ከቀሪዎቹ የእንግሊዝ እስረኞችና ከሌሎች ከተለያዩ ሀገራት እስረኞች ጋር ተገናኘ። ማምሻውኑ ሁሉም እስረኞች የኔ ካምፕ ደረሱ። በደጃች እለሜ ጥያቄ መሠረትና በገባሁት ቃል ለሀያ አራት ሰአታት ምንም አይነት የማጥቃት አንቅስቃሴ ከማድረግ ተቆጠብኩ። አርባ ሰምንት ሰአታት እንዳለፉ፣ ቴዎድሮስ እጃቸውን አልሠጡም። በደረሰኝ አስተማማኝ መረጃ፣ የቴዎድሮስ ወታደሮች ከደረሰባቸው ሽንፈት እያገገሙ ነው። በዘ፣ በማታ፣ መቅደላ መድረስ ያልቻሉ ወታደሮች ተመልሰው ከጦሩ ጋር ተቀላቅለዋል፤ አዲስ የመከላከያ እደረጃጃቶች እየተደረጉ ነው። ከዚያም ጋር፣ ቴዎድሮስና የጦር አለቆቻቸው፣ ከታች ከደልዳሳው ቦታ በሰፈረው በ2ኛው ብርጌድ ላይ ሌሊት ጥቃት ለማድረስ እያሰቡ አንደሆነ ነው። ስለዚህ እኔም የጠላትን ቦታ ለማጥቃት መዘጋጀት ጀመርኩኝ። መጀመሪያ ያሰብኩት፣ በካምፓችን ፊት ሰፊት ያለውን ፋላን ከሰላምጌና ከሰላሳ የሚመጣውን ተኩሰ በሚከልል ሁኔታ ከጎን በኩል ለማጥቃት ነበር። ሆኖም ጠላት ላይ በደረሰው ለውጥ ምክንያት፣ ቴዎድሮስ፣ በመቆሰል፣ በሞትና በመከዳት ከነበራቸው ጦርና ጀግኖች አለቆቻቸውን ግማሹን ሰላጡ፣ ሰላምጌን በጎጉሠ መንገድ በኩል ለማጥቃት ወሰንኩ። ለዚህ የሚያስፈልገው ዝግጅትም ተጠናቆ፣ ለከባድ መሳሪያዎችም ቦታ ተቀይሮና ከተጠመዱ በኋላ፣ የመጣልኝ ዜና፣ ቴዎድሮስ መቅደላን ሰቀው ሄደዋል እናም ብዙ አለቆቻቸው

ከነተከታዮቻቸው እጃቸውን መሰጠት ይፈልጋሉ ነበር¹⁵⁹። እጅ መስጠቱን ተስማምቼበት፣ ስር ቻርልስ ስታቨሊን ጥንቃቄ ሳይጎድል ከዚህ ቀደም የታቀደው ዕቅድ እንዳለ ወደ ሰላም እንዲገፋ አዘዘኩ።

የነበረው የውሀ እጥረት፣ መቅደላ ፊት ለፊት የሚበቃ የፈረሰኛ ሀይል ሊያሰቆም አልቻለም። በህንድ መኮንን ስር የነበረው የራሴ የግል አጃቢ ቡድን ብቻ ነው የቀረው። የተወሰኑ የሌላ ክፍሎች በሉተናንት ስኮት እየተመሩ የመቅደላን የምዕራብ ጎን እንዲጠብቁ ተላኩ፤ አነሱም፣ የቃፊር በር ግዳጁን ፈፅሞ የሚመለሰውን በኮሎኔል ግሪቨስ የሚመራው ፈረሰኛ አስኪመለስ ድረስ ጥሩ ቦታ ሆነው ነበር። ቃፊር በር በኦሮሞዎቹ እየተጠበቀ ነበር። ከጠቅላይ ጽ/ቤቱ ፈረሰኛ ስንዲ ሆርስ በሜጀር ብራግስ፣ ከ3ኛው ድራጎን ዘቦች አንድ ክፍል፣ ከ3ኛውና 12ኛው ፈረሰኛ በሜጀር ሚሊር ስር በሸሎ ላይ ቆልፍ ቦታ ይዞ ይጠበቅ ነበር፤ በምንጀራ ሸለቆ በኩል ጠላት እንዳይሸሸ ለመዘጋት ነው። በሉተናንት በቭሊ የሚመራ የበሉቸዎች አንድ ክፍል፣ በፋላ ኮረብታ በኩል፣ ወደላይ ወጥቶ በጣም ወሳኝ የሆነ ቦታ ያዘ፤ በኮሎኔል ፊልድ ስር ከዕዝ ጽ/ቤቱ የበዓኛው ከንፍ ተጨማሪ ማጠናከሪያ ድጋፍ ተጨመረላቸው። መድፎቹ በቦታ ከተጠመዱ በኋላ፣ እግረኛው ወደፊት ቀጠለ፤ ይህም ክፍል፣ በመረጃ ክፍሉ በካፒቴን ሰፒዲ፣ ከ3ኛው ቀላል ፈረሰኛ በኮሎኔል ሎቶ መሪነት ታጅቦ ቀደም ብሎ እየመራ ነበር። እነዚህ የተላኩት፣ እጃቸን እንሰጣለን ካሉት አለቆች ጋር ግራ መጋባት እንዳይፈጠር ለመነጋገር ነበር። ምንም እይነት የመከላከል ሁኔታ አልታየም። ስር ቻርልስ ስታቨሊ፣ በአስቸጋሪ የአለት ከፍተኛ በኩል ወደ ሰላሴና ሰላምጌ መግቢያ መድረስ ችሏል። በሰላምጌ ፣ መሳሪያቸውን አውርደው እጃቸውን የሠጡ የታጠቁ ተዋጊዎችን ቁጥርና በስፍራው የተገኘውን ህዝብ፣ ማለትም፣ ወንዶች፣ ሴቶችና ህፃናት ቁጥር በትክክል መገመት ያስቸግራል። የተማረኩ ጠመንጃዎችን መሰብሰብና መጠበቅ አስፈላጊ ነበር። ወደ መቅደላ እንቅስቃሴ ከመጀመሪያ በፊት፣ እጃቸውን የሠጡትን ወታደሮችና የተከተሏቸውን ሰዎች ወደታች ወደሜዳው መውሰድ አስፈላጊ ነበር። ቴዎድሮስ ራሳቸው፣ ለማምለጥ ምንም ሙከራ ሳያደርጉ፣ ለመከላከል በመዘጋጅት በመቅደላ ፊት ለፊት በአልበገር ባይነት እየተፈታተኑ ነበር። ከቀኑ ዘጠኝ ሰአት ሲሆን፣ ሁሉም ሰው ሰላምጌን ከለቀቀ በኋላ፣ መቅደላ ላይ ወዲያውኑ ጥቃት እንዲጀመር ትዛዝ ሰጠሁ። ወደ መቅደላ መግቢያው፣ ከሰላምጌ ወለል በ300 ጨማዎች ከፍ ይላል። ዳጉም በጣም ቀጥ ያለና መንገዱም የማይመቸ ነበር። የመግቢያውን አስቸጋሪነት ካየሁ በኋላ ጥቃቱ በተቻለ መጠን ከፍተኛና ጠንካራ እንዲሆን አደረግሁ። ያለኝን ከባድ መሳሪያ በሙሉ ቦታው ላይ እንዲያጣጥርና እንዲሸፍን በማድረግ የጠላትን የመከላከል ችሎታ ለማዳከም ነበር፤ በዚህም ሊደረስ ይችል የነበረውን የሰው ጉዳት ለመቀነስ ነበር። የአጥቂው ሀይል የተውጣጣው፣ 2ኛው ብርኔድ በ33ኛው (የመሰፍኑ) ሬጅመንት በመመራት፣ ከርያል ኢንጂነርስ፣ ከማዳራስና በምቤይ ግንበኛና ምሽግ ቆፋሪዎች ጋር ነበር። የኃላኞቹ፣

159 ቴዎድሮስ ለጦር አለቆቻቸውንና ተከታዮቻቸውን መሀላችሁን እንስቻለሁና ሂዱ በማለት ለቀጥቻዎል።

የነበረውን መለናከል እንዲያስወግዱ ነበር፤ የነኛው ብርጌድ ደግሞ በቅርብ ርዳታ እንዲያደርግ ሆኖ ነው። የመድፍ ወይም ከባድ መሳሪያው ተኩስ በመግቢያውና በምሽት በሰሜን በኩል እንዲያተኩር እደረግኩኝ፤ የሰሜኑ ክፍል በወታደሮች ጎጆዎች የተጣበበ ስለነበር ነው፤ በተቻለ መጠን የአቢሲኒያ አስረኞችና ሲቪሎች ያሉበትን መሀል ላይ ከፍ ያለውን ቦታ እንዳይነካ ለማድረግ ሞክርኩ። ጠላት በጥንቃቄ ራሱን ደብቆ ለለነበር፤ ቦታው ጭር ያለ ሰው የሌለበት ይመስል ነበር። ነገር ግን ወታደሮቻችን መግባት ሲጀምሩ፤ ቦታው፤ ጠመንጃቸውን በወረወሩ ወታደሮች፤ የተፈቱ አስረኞች፤ ብዛት ያላቸው ቴዎድሮስን ወደው ወይም ሳይወዱ ይከተሉ በነበሩ ሰዎች ተሞልቷል። በለው አጅ የተሠራው መከላከያ ደግሞ፤ የካብ አጥር ሲኖረው፤ በላዩ ላይ፤ ሾህ ባለው የእንጨት መስናክል ተሸኛኗል፤ በመሆሉም ጠባብ በደንጋይ የታቀፉ መግቢያዎች አሉት። ዝቅ ያለው መከላከያ ከውስጥ በኩል ነው የተሠራው፤ ከፍያለው ደግሞ ዝቅ ብሎ ከተሠራው መከላከያ በሰባ ጫማ ከፍ ይላል። ከወታደሮቹ ጎጆዎች፤ ጠባብ፤ ቀጥ ያለ ዳገት ያለበት የተጠማዘዘ መንገድ ወደዚህ መከላከያ ይወስዳል። የዚህ መከላከያ ጥቃት የተካሄደው በሰር ቻርለስ ስታቨሲ ሲሆን፤ ወታደሮቹ በጀግንነት የፈፀሙት ተግባር ነበር። የዚህ ሪፖርት ከዚህ ደብዳቤ ጋር ተያይዟል። እንደ ዕድል ሆኖ መከላከያዎቹ ሳይንሳዊ በሆነ መንገድ አልተሠሩም፤ ምንም እንኳን ጥቃቱ ከጠላት በኩል ጀግንነት በተሞላበት ሁኔታ በተኩስ ቢፋጠጥም፤ ተኳሾቹ ወደነሱ እየሰገሰ የሚሄደው ጥሶ የሚገባው ወታደር ላይ ማነጣጠር አልቻሉም፤ እንደሱ ካደረጉ ደግሞ ራሳቸውን ከሰናይደር ጠመንጃዎች ከሚተኩሰው ፈጣንነጽ ገዳይ ለሆነ ጥይት ያጋልጣሉ። ስለዚህ በዚህ ምክንያት ከኛ በኩል የሚደርሰው አደጋ ቀለል ያለና ብዙም ውጤት የማይኖረው ይሆናል። የሮያል ኢንጂነርስና መንገድ ሠሪዎቹ ከ33ኛው ሬጅመንት ቀዳሚ ክፍል ጋር ሆነው መግቢያውን ከመጣሳቸው በፊት ቀደም ብለው ሄደው ስለነበር፤ ዘጠኝ መኮንኖችና ወታደሮች የመቁሳልና ቀላል የሰውነት አደጋ ደርሷቸዋል።

ከረጅም ጊዜ በኋላ መግቢያ መንገድ ሲከፈት ተቻለ። ይህም በመግቢያው አካባቢ ተዘጋጅቶ በነበረው መሰላል እማካኝነት የ33ኛው ቀዳሚ ግንባር ሰዎች በአለቱ በኩል ወጥተው የመከላከያ ቦታ ማለፊያዎችን ስለከፈቱ ነበር። ጠላትም ወደ ሁለተኛው መከላከያ እንዲያፈግፍግ ተገደደ፤ ከዚያ በኋላ ግን መከላከሉ ቆመ። በውጭ በኩል በነበረው መግቢያው በር አካባቢ፤ ቁጥር ያላቸው የቴዎድሮስ ታማኝ አለቆች ሞተው ተገኙ፤ ከነዚህ መሀል አንዱ ደጃች እንግዳ ነበር። ደጃዝማቹ ሁሉንም አስረኞች እንግዳላቸው ብሎ ቴዎድሮስን ተማጥኖ ነበር፤ ነገር ግን ጉዳዩ በሌሎችም ግሬት ሳይደረግ ቀርቷል። በሁለተኛው ማለፊያ በር አጠገብ ቴዎድሮስ ወድቀዋል። የ33ኛው ሰዎች ማለፊያውን ጥሰው ሲገቡ፤ ቴዎድሮስ ወደቁ፤ በኋላ እንደሰማሁት ከሆነ በራሳቸው አጅ ነው። ወታደሮችም ወዲያውኑ ሸሽተ ጀመሩ፤ እንዳንዶቹ በቃፈር በር በኩል ነበር፤ በሩም ወታደሮቹ ሲሸሹ በወረወሯቸው ጠመንጃዎች ተጨናንቆ ነበር። ከነዚህ ከሸሹት ወታደሮች አብዛኞቹ በአሮሞዎች አጅ ወደቁ፤ የቀሩት ደግሞ፤ በጓደኞቻቸው ላይ የደረሰውን ዕጣ ካዩ በኋላና ከአሮሞዎች በኩል የሚመጣውን የዛቻ ጥሪ ሲሰሙ ወደ መቅደላ ተመልሰው እጃቸውን ሠጡ።

የመቅደላ ህላፊነት ሰብርጋዴር ጄኔራል ዊልቢ ነው የተሠጠው፤ እሱም ከ33ኛውና ከ45ኛው ሬጀመንት ከንፍ ጦር ጋር ቦታውን ተቆጣጠረ። በጣም ብዛት ያላቸው ሰዎች ስለሚኖሩበትና የሰዎቹ ቁጥርም ከመጠን በላይ ስለነበር፣ ሥርአት ማሰያዝ ቀላል አልነበረም። በየመግቢያው ላይ ዘበች ተመደቡ፤ ይህም ለደህንነት ወይም ጥበቃ አስፈላጊ ስለነበር ነው። የቴዎድሮስ ቤተሰቦች በሚሰተር ራሳም ሃላፊነት ስር ተመድበው፣ በተቻለው መጠን የሚያስፈልጋቸው ጥበቃና እንክብካቤ እንዲያደርግላቸው ተጠየቀ። እቢሲኒያውያን እስረኞች ከአግር ብረትና ስንሰላታቸው ተፈቱ። ብዛት ያላቸው እቢሲኒያውያን፣ በዚያን ጊዜ ጉዳያቸውን ለመመርመር ጊዜም ስላልነበር፣ ለመጠበቅ እንዲቻል ወደመሀል ቦታ እንዲሰበሰቡ ተደረጉ። እነሱም ወዲያውኑ ጎጆዎችን ቀልሰው መጨረሻ መቅደላ ለቀን እስከንወጣ ድረስ በቦታው ቆዩ። በ15፣ 4ኛው(የጎጉሡ) ሬጀመንት፣ መቅደላን ከ33ኛው ተረከበ፤ 45ኛው ደግሞ ወደ ሰላምጌ ተዛውሮ፣ በኮሎኔል ፊልድ የሚመራውን 10ኛውን ድጋፍ እንዲሠጥ ተደረገ። ይህም የተማረኩትን መሳሪያዎችና መድፎችን ለመጠበቅና፣ እነዚህን መሣሪያዎች ለማውደም ለሚዘጋጁ ሰዎች ተጨማሪ የሰው ህይወት ለመስጠት ነበር። የመቅደላ ነዋሪዎች ደግሞ እርጌ ላይ እንዲሰበሰቡ ተደረገ፤ ይህም የሆነው ቀንና ሌሊት ሰዎቹን ለመዝረፍና ለመግደል አድፍጠው ከሚጠብቋቸው ኦሮሞዎች ለመጠበቅ በቂ ጥንቃቄ ማድረግ አስፈላጊ ስለነበረ ነው።

ምንም እንኳን ከአሮሞዎቹ ገግሥቶች ጋራ መልካም ወዳጅነት ቢኖረንም፣ ሰዎቻቸው ግን በመጠኑ እንኳን ራሳቸውን ስለማይቆጣጠሩ የመጠጥ ውሃችን እንዳይወሰዱና የጋማ ከበቶቻችን እንዳይነዱብን፣ በመተኮስ፣ በተደጋጋሚ ማባረር ነበረብን። የተወሰኑት የነሱ ሰዎች ሰዘረፋ መቅደላ ድረስ ይፍረው ገብተው በ33ኛው ዙብ ወታደሮች ተያዙ። በ15ና በ16፣ ጥንቃቸውን የፈቱ ወታደሮችና ህዝቡ ከእርጌ መውጣት ጀመሩ። ሁሉም አይነት አሰተያየት ተደርጎላቸው፣ የነበራቸውን ንብረት ይዘው እንዲሄዱ ተፈቀደላቸው። ከእርጌ ሲወርዱ በአግረኛ ወታደሮች እንዲጠበቁ ሲደረግ፣ በሽሎን ተሸግረው ዋድላ እስኪደረሱ ድረስ ደግሞ መንገደኞቹ በፈረሰኞች እንዲጠበቁ ተደረገ። አብዛኞቹ እነዚህ ሰዎች፣ በቴዎድሮስ ብዙ መከራ በደረሰባቸው በደላንታ ገበሬዎች ያለምንም ጥርጣሬ ትንሽም ምህረት አይሠጣቸውም ነበር፤ ሆኖም ለአንግሊዝ ሠራዊት እጃቸውን ስለሠጡ፣ ደህና ቦታ ደርሰው ወደ የቤታቸው እስኪሄዱ ድረስ የነሱን ደህንነት መጠበቅ የኛ ህላፊነት ነበር።

በ17ኛው ጠዋት፣ እስከ ቀኑ እስር ስለት ባለው ጊዜ ውስጥ ማንም ሰው ከመቅደላ እንዲወጣ ትዛዝ ተላለፈ። በዚያ ሰአት፣ ሁሉም መቅደላ መግቢያ ላይ የተማረከ መሳሪያ እንዲወድም ተደርጎ፣ መግቢያ ማለፊያዎችም እንዲፈርሱ ከተደረገ በኋላ በመቅደላ የሚገኙ ሁሉም ቤቶች በአሳት እንዲጋዩ ተደረገ። ሊረዱቸው የሚችሉ ጓደኞች የሌላቸው የቆሰሉ እቢሲኒያውያን ወደኛ ሆስፒታል ተወሰዱ። ዝሆኖቹና ከባድ መሳሪያዎች በ15 አስቀድሞ ስለተላኩ፣ በሚያዝያ 18፣ ሠራዊቱ ወደ ባህር ዳርቻ ጉዞው በሽሎን መልስ ተሻገረ። የዘመቻውን ጥላንና ፎቶግራፎች በአክብሮት አይዣሉሁ። የህንን መልክት አስቀድሜ መጨረስ ባለመቻሌ ይቅርታ አጠይቃለሁ። ነገር ግን በዚህ አስቸጋሪ ህገር ጉዞ ማድረግ፣ ቀናቱንና አብዛኛውን ጊዜ

ሰለሚወሰድና እና ባለኝ ጊዜም ላይ ጫና ሰለሚፈጥር፣ ከአቅሜ በላይ ነው የሆነበኝ። በሚቀጥለው መልክቴ፣ የሪፖርቱን ማጠቃለያ እንደምጨርስ ተስፋ አለኝ፤ ይህም የአብዛኛውን ጦር መመለስ ስለሚጨመር፣ እናም ከዛ በኋላ ለንግስታችን መንግሥት ለእውቅና መቅረብ የሚገባቸውን ሁኔታዎች ማቅረብ ለላምቸል ርካታ ይኖረኛል። ይህም፣ በሥራ ለማዘዝ ክብር ያጋጠምኝን የመኮንኖችና የወታደሮችን አገልግሎት በከፍተኛ ሁኔታ ለመግደብ ለላምቸል እሁን ብፅፍም ደግሞ በበቂ ሁኔታ የሚገባውን ያህል ለላምቸል ነው።

ታዛዥ አገልጋይዎ በመሆኔ ከብር ይለማኛል
እር ናፒየር፣ ሉተናንት ጄኔራል
የጦር ጠቅላይ አዛዥ

በሚያዝያ 13፣ በመቅደላ ምሽግ የተማረኩ ከባድ መሳሪያዎች መመለስ ከብራስ የተሠሩ 3 ባለ አምስት ኢንች አፈመዝ 56 ፓውንደሮች እንደ ባለ 18 ፓውንድ ዲቶ አራት ብራስ 6 ፓውንደር ዲቶ (የቱርክ) ሁለት ባለ 6 ፓውንደር ዲቶ (የአንግሊዝ፣ በካስፒሮ የተሰራ) አንድ ባለ 6 ፓውንደር (የፈረንሳይ) አምስት ባለ 24 ፓውንደር ሀውዜር (የፈረንሳይና በሀገሩ የተሰሩ) ሶስት ባለ 12 ፓውንደሮች ዲቶ እንደ ባለ 3 ፓውንደር፣ አራት ከብረት የተሰሩ 1 ፓውንደር ሀውዜር

ከእር ርብርት ናፒየር መልክት ጋር፣ የእር ቻርልስ ስታቭሊ ስለ መቅደላ መማረክ የሚገልፅ ለጦር አዛዥ የተፃፈ ሪፖርት ተያይዟል። እር ርብርት በራሱ ደብዳቤ የገለጣቸውን ሁኔታዎች ያትትና በመደምደሚያው ላይ ለአዛዥ የቀረቡ የመኮንኖች ሥም ይዘርዘራል።

የሚከተሉትን የመኮንኖች ስም ዝርዝር ለአዛዥ ለማቅረብ ምኞቴን አገልጣለሁ፡ ብርጋዴር ጄኔራል ዊልቢ የ2ኛው ብርጋዴ አዛዥና ጥቃቱን የመራ። አሱም ወጤታማ የሆነ አገልግሎት ያበረከቱትን መኮንኖች ይጠቅሳል፣ ካፒቴን ሂስስ፣ የብርጋዴ ሜጀር፣ ካፒቴን ጀምስ፣ ምክትል ረዳቱ ሜጀር ጄኔራል፣ እና የ12ኛው የቤንጋል ፈረስኞቹ ካፒቴን ካፕል፣ ሜጀር ፕሪቻሪድ (የቆሰለ) ፣ ከርያል ኢንጂነሮችና ምሽግ ሠሪዎች ከፍተኛ መኮንን ከሚከተሉት መኮንኖች ወጤታማ ርዳታ እንዳገኙ ይጠቅሳል፣ ካፒቴን ኤልየት ከኬ ኮምፓኒ፣ የማዳራስ ምሽግ ሠሪዎችን በመምራት። ካፒቴን ፎርድ፣ ሉተናንት በርድ፣ ኮሎኔል ዳልሪምፕል፣ እና ከማዳራስ ምሽግ ሠሪዎች ሰርጀንት ፐርል፣ ሰርጀንት ሃርልድ አን ዲን፣ ኮርፖራል መዶናግና መንገድ ሰሪ ቤይሊ፣ የ33ኛው ሪጅመንት አዛዥና ረጅመንቱን ወደ መግቢያውና ከመግቢያው አልፎ የመራ። እዚህ ላይ የተለየ ማሰታወሻ ለማቅረብ በልመና አጠይቃለሁ፣ ለቁጥር

3691 ታምቡር መቸው ሚካኤል መጉዋየር እና ለቁጥር 949 ወታደር ጀምሰ በርገን ከ33ኛው ሬጅመንት፣ ሁለቱም ሰዎች ለመጀመሪያ ወደማለፊያ ጥሰው የገቡና መግቢያውን የከፈቱ ናቸው። ካፒቲን ኤልየት የማዳሪሰ ምሽግ ሠሪዎች አዛዥ፣ ካፒቲን መዶኔል የቦምቤዬ ምሽግ ሠሪዎች አዛዥ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ፓሪሽ የ45ኛው አዛዥ፣ የ10ኛው ረጅመንት አዛዥ ኮሎኔል ፊልድ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ካሜሮን የ4ኛው(የንጉሠ) አዛዥ፣ ሜጀር በቨሊ የበሉቺ ሪጅመንት ከንፍ አዛዥ፣ ሜጀር ቻምብርሊን የ23ኛው ፑንጃብ ቃኝ ከፍል አዛዥ፣ ብርጋይር ጄኔራል ፐተሪ የሮያል ከባድ መሳሪያ አዛዥ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ዋላስ የሮያል መድፈኛ ዲቪዥን አዛዥ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ሚልዋርድ የሮያል መድፈኛ ዲቪዥን አዛዥ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ፔን የሮያል ከባድ መሣሪያ (ኡ-21) አዛዥ፣ የባህር ህይሉ ሮኬት ብርጌድ አዛዥ ኮማንደር ፊሎውስ፣ ካፒቲን ተዊስ የሮያል ከባድ መሣሪያ(ቢ-21) አዛዥ፣ ከ3ኛው ብርጌድ ቀላል ፈረሰኛ ኮሎኔል ግሬቭስ የፈረሰኛው ብርጌድ አዛዥ፣ የ3ኛው ድራጎን አዛዥ ሉተናንት ኮሎኔል ታወር፣ የ12ኛው ቤንጋል ፈረሰኛ አዛዥ ሜጀር ንህ፣ ሜጀር ብሪግስ የ ሰንዲ ፈረሰኞች አዛዥ፣ ሉተናንት ኮሎኔል ሎቶ የፈረሰኛ አዛዥ፣ የ3ኛው ብርጌድ ቀላል ፈረሰኛ ከፍል አዛዥ ካፒቲን ሙር፣ የጠቅላይ አዛዥ አጃቢ አዛዥ ሉተናንት ሰኮት፣ የሮያል ኢንጂነርስ ሉተናንት ኤ ል መሰረር፣ ካፒቲን ለሰሊ እና ሉተናንት ሊኮከ ከቦምቤዬ ምሽግ ሠሪዎች፣ ካፒቲን ቤይንብሪጅ የመንገድ ትራንስፖርት ኮር አዛዥ፣ ጦሩ በሽሎን ከለቀቀበት ጊዜ ጀምሮ ለወታደሮቹ ውሀ ለማቅረብ ከፍተኛ ግዳጅ የነበረበት፣ ካፒቲን ሮስ፣ ግሪፍት እና ትወንቲማን ከ20ኛው ሁሳር የመንገድ ትራንስፖር ዲቪዥን ኮር አዛዥ፣ ሜጀር ሚኛን የ1ኛው ብርጌድ ረዳት ኮሚሳር ጄኔራል፣ ሜጀር ንልድሰዎርቲ ከ2ኛው ብርጌድ የፈረሰኛ ብርጌድ ሜጀር ተጠባባቂ ኮሚሳር ጄኔራል፣ የ1ኛው ዲቪዥን ዋና ህክምና መኮንን፣ ዶክተር ማሬ ለፊልድ ሆስፒታል ያደረገው ዝግጅት የሚፈለገውን አይነት የነበረ፣ ሰርጅን ሜጀር ዋይሊ ከ2ኛው ብርጌድ የፊልድ ሆስፒታሉ ሀላፊ።

ከኔ ረዳቶች ደግሞ የሚከተሉትን መኮንኖች ሥም ለማቅረብ አፈልጋለሁ። ሉተናንት ኮሎኔል ዉድ ረዳት፣ ሜጀር ቤይገሪ ረዳት ሰንቅና ትጥቅ፣ ሉተናንት ሳውንደርስ ከ20ኛው ሁሳር የካምፕ ረዳት፣ ካፒቲን ጆርጅ አርቡትኖት ተጨማሪ የካምፕ ረዳት።

እነዚህ መኮንኖች፣ ከተከበሩት የጦሩ ጠቅላይ አዛዥ የተሠጡኝን ትዛዞች እንድወጣ፣ ዙሳ ከደረሰኩበትና የመጀመሪያው ብርጌድ ከመጣ ጀምሮ ትልቅ እርዳታ ያደረጉ ናቸው።

ሉተናንት ጄኔራል ሰር ለር፣ ናፒየር፣ G.C.8.C.S.I., ለህንድ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር

የጠቅላይ ዕዙ ጽ/ቤት፣ ቀማይሌ ካምፕ
ሰኔ 1፣ 1868

ከቡር ሆይ፣ ስር፣ በግንቦት 20 በተላከው ቁጥር 40 መልክቱ በመቀጠል፣ በዚህ ቀን እኔ ራሴ ወደ አቢሲኒያ ከዘመተው የመጨረሻው ጦር ከፍል፣ የ25ኛው ቦምቤዬ

የተወላጆች ቀላል እግረኛ እና የቤሎቹ 27ኛው ባታሊዮን ጋር በመሆን የሶር ማሌያን እንዳሰፍኩ በእኩብርት ሪፖርት አደርጋለሁ።

ከደላንታ እስከ አንጣሎ የነበረው ጉዞ ፈታኝ ነበር፤ ይህም አብሮን ደጓዝ ከነበረው በተዳጋጋሚ ከወረደው የዝናብ ማዕበል የተነሳ ነው፤ በከፊልም ቢሆን ወታደሮች እና በተለይም ካምፕ ተከታዮችና የመጓጓዣ ከብቶች ከችግሩ ነፃ ሊሆኑ አልቻሉም።

የምዕራፍ 13 ማስታወሻዎች

ቁጥር 153፣ ራሳም፣ አሰከሬት የቴዎድሮስ መሆኑን እንዳረጋግጥ የተጠየቅሁ እኔ ነኝ፤ ቀብራቸውንም እንዳሰፈፀም የታዘዘኩ እኔ ነኝ በማለት ዘግቧል። አሰከሬት ሲከፈን፣ ከፋኞች ያሳዩትን ሰሜት በማየት፣ ራሳም ሲያትት፣ ምንም ቢሆን፣ በዚህ ሰአትም ለቴዎድሮስ ፍቅርና እኩብርት ያላቸው ሰዎች ነበሩ ይላል። ቀብሩ ሲፈፀም ግን፣ በሌላ ሥራ ምክንያት በቦታው አልነበረም።

ቁጥር 154፣ ከንግሥት መስታውት በፊት መቅደላ የደረሰቸው ወርቂት ነበረች። ቴዎድሮስን ባለ እቅማችን ሰንታገል ኖረናል፤ ሀይሉን ሰላልቻልነው፣ ልጄ አምኖ ገብቶ ነበር። አሁን ግን ተገድሏል፤ መቃብሩን ማየት አፈልጋለሁ፤ መቅደላም ይገባኛል ብላ ነበር። ይህንን ስትል፣ መስታውት እየመጣች ነው ሲባል፤ በችኮላ መቅደላን ሊቃ ወረደች። መስታውት ወንድ ልጅ ስለነበራት ከወርቂት የተሻለች ነበረች። ሁለቱም አንዷ ሌላዋን የምትታመን አይደለችም በማለት ለእንግሊዞቹ ነግረዋል። አንደኛዋ ሌላዋን፣ ቃሏን አትጠብቅም በማለት የተናገሩት፣ ሁለቱም አንድ ላይ እንዲሰማሙ በተጠየቁበት ጊዜ ነበር።

ቁጥር 156፣ ይህ ፍንዳታ ሲሰማ፣ ከታች የነበሩት እቴጌ ጥሩ ወርቅና፣ የቴዎድሮስ ዕቁባት ወይዘሮ የተመኙ፣ አንድ ላይ ወደ መቅደላ ዞር ብለው ተመለከቱ። ከዚህ በፊት ከፋ ነገር እምብዛም የማይወጣት፣ በወታደሮቹም ተወዳጅ የነበረችው ወይዘሮ የተመኙ (እንግሊዞቹ እቴጌ ይሏታል)፣ “እንግዲህ ጌታችን ሞተ፣ ከዚህ በኋላ ግን የአቢሲኒያን ሰው እሳት ይፍጀው።” በማለት ተራግማለች። በቁንጅናዋ የታወቀች የየጁ አርሞ ነበረች፤ ከእንግሊዞቹ ጋር አልሄድም በማለት ወደ ትውልድ ቦታዋ ወደ የጁ ሄዳለች። እኔ ቴዎድሮስ፣ ለወይዘሮ የተመኙ የደሉ እንደነበር ግልፅ ነበር። ሌሎች የሚጠቅሱት፣ እቴጌ ጥሩ ወርቅ፣ የደጃች ወቤ ልጅ አንደመሆኗ ቴዎድሮስን ትንቅ ነበረ። አንድ ጊዜ፣ ቴዎድሮስ ወደ ክፍል ሲገቡ እቴጌዋ ከመቀመጫዋ ላትነሳ ባይኗ ብቻ ገርመም አድርጋ ማንበቧን ቀጠለች። ባልየው፣ ራሳቸው ንጉሡ እንደገቡ አውቃለች። የተናደዱት ቴዎድሮስ፣ “እንቺ ሴት ተመልከቻችን” በቁጣም “ተነሽ! እኔ እሸከር እመሰልሻለሁ?” አሉ። እቴጌዋ ቀስ ብላ ከመቀመጫዋ ተነስታ የታጠፈውን ልብሷን በመዘርጋት፣ ቀዝቀዝ ባለ እንደበት፣ “ሲገቡ አልሰማሁም፣ ከሰዎ የበሰጠ

ጌታን፣ ረጣሪን እያናገርኩ ነበር።” በማለት ሰትመልሱ፣ ፊሪህ እግዚአብሔር ያለባቸው ቴዎድሮስን ያደጋቸው በርዶ፣ ምንም ቃል ሳይተነፍሱ ወጥተው ሄደዋል። እቲጌዋ የቴዎድሮስን ባህሪ በደንብ ታውቅ ነበር።

ቁጥር 157፣ የደላንታ ሰዎች ከዋግሹም ጎበዜና ከወሎ አሮሞዎች ጋር ሸፍተው ነበር። ሆኖም ዋግሹው፣ የቴዎድሮስን ምመጣት ሲሰማ የ30ማይሎች ርቀት ሸሽቶ በመሄዱ፣ የደላንታ ሰዎች የግድ ለቴዎድሮስ እጅ መስጠት ነበረባቸውና ምህረት ጠይቀው ገቡ። ቴዎድሮስም፣ ለኔ ልጠብቃችሁ ካልቻልኩ እንዴት አድርጌ አማችንላሁ በማለት ምህረተ ሰጥተው ነበር። አልፈው ሲሻገሩ ግን፣ የደላንታን ሰዎች፣ ለምን ከዚህ ቀደም ወደኔ አልገባችሁም ብለው ሲጠይቁ፣ ሰዎቹም ዋግሹም ጎበዜና አሮሞዎቹ ከልከለውን ነው በማለት ሲመልሱ፣ ቴዎድሮስ ተናደው፣ እናንተም አንደነሱ መጥፎዎች ናችሁ በማለት መንደሮቻቸው እንዲበረቡሩ አዘዋል። በርግጥ፣ የደላንታ ሰዎች ከዋግ ሹም ጎበዜ ጋር ከማበራቸው በፊት፣ ለመቅደላ ምሽግ ቀለብ ይሰፍሩ ነበር።

ቁጥር 158፣ ከምኒልክ ጋር ተላልከዋል ከተባሉት አንዱ የመቅደላው አዛዥ የበጌምድሩ ራስ ኪዳነ ማርያም ነበሩ። በቴዎድሮስ ትዛዝ ታሰረው ወደ ደብረ ታቦር ስለተወሰዱ የበጌምድሩ ሰው አኩርፎ ነበር። በኋላ፣ ራስ ኪዳነ ማርያም፣ ቴዎድሮስን ቀድመው መቅደላ እንዲመለሱ ሆኗል። በመቅደላ አምባ የነበሩ ሁለት ቤትወደድ ሀይሉ የሚባሉ ነበሩ፣ አንደኛው የጭልጋው ሲሆን ይህ ሌላው መሆኑ ነው። ከመቅደላ በሌሊት በመሰላል ነው ያመለጠው፣ ለማምለጡ ምክንያት፣ የሰውየው የቅርብ ዘመድ የሆነ ባለምባራስ ገብሬ መድሀኔአለም የሚባል የወንደጄ ገዥ በቴዎድሮስ ላይ ሸፍቶ ሰለነበር አሁንም ያስጠይቀዋል በሚል ፍራቻ ነበር።

ምዕራፍ አስራ አራት

ወደ መጣንበት - ወደ ተከዜ ጉዞ፣ የሉተናንት ሞርጋን ሞትና ቀብር፣
ታቦት፣ የቆሶች የምስጋና ቅዳሴ፣ ከመቅደላ ስደተኞች ጋር መለያየት፣ የንግሥት
ቪክቶርያ ለክሩሴዱ ጦር እንኳን ደስ ያላችሁ መልከት፣ የእቴጌዋ ሞትና
ቀብር፣ ልዑል አለማየሁ፣ የካሳ ሽልማትና ከናፒየር ጋር ስንብት፣ በሶሮ ማለፊያ
ትልቅ ጎርፍ

በሚያዝያ 24፣ ሠራዊቱ፣ አምባው ላይ የነበረውን ካምፕ አፍርሶ
ወደመጣበት ለመመለስ መንገድ ጀመረ።

የእንግሊዝ ሠራዊት፣ በአራቱ ቀናቶች ውስጥ በነበረው የተትረፈረፈ
ሁኔታ፣ ጥሩ ዕረፍት አድርጎ ስለነበር በጣም በተዘናና እና ደስተኛ ሁኔታ ወደ
ባህር በሩ ለፍጥነት ጉዞ የተዘጋጀ ነበር።

ሁሉም አደጋዎችና የነበሩ ፍራቻዎች በመወገዳቸው፣ ወደቤት
በሚደረገው ጉዞና ከሱም ጋር ተያይዞ በሚታየው አስደሳች ለሜት

*ለማንም ጠላት፣ ለምንም አደገኛ ማለፊያ እንበገረም፤
ዳተኛነትን አንቀበልም፤ ወደፊት ያለምንም ልገም
በፍጥነት ወደፊት መሄድን ነው እንጂ።*

እናም የሚያነቃቃው “የኔሪ አውን” ጣዕመ ዜማ በጀሯቸው
አየተንቆረቆረ፣ እነዚህ ደፋር የአየርላንድ ወታደሮችና “የዌልንግተኑ መስፍን”
ፈጥኖ ከመንቀሳቀስ ውጭ ምን ያደርጉ ነበር።

*ቢጋራዎች ላይ፣ እንደ ጀግና ተሞሪ
እንቢታትናለን ሁሉንም*

እነሱንም ተከትሎ የጦር ጓደኞቻቸው፣ “የንጉሡ”፣ 45ኛው፣ የ3ኛው
ድራጎን ጋርድ፣ በሺ የሚቆጠሩት የህንድ ሠራዊት አባላት፣ ከነሱም ጋር በሺ
የሚቆጠሩ የካምፕ ተከታዮች ነበሩ።

ጦሩ ከደላንታ ሲነሳ በጣም ጥሩ ጤንነት ላይ ነበር። ነገር ግን
ከመሀከላቸው ለማንያ የሚሆኑ፣ በመቅደላና በአሮጌ የቆለሉትን ጨምሮ፣
የተጎዱ ሰዎች ነበሩ። የሆነ ሆኖ በየብርጌዱ ሆኖ በብዛት የሚደረገው ጉዞ፣
ሳይውል ሳያድር በበሽሎ ሸለቆ የደረሰባቸውን የእንሰሶቹን ጉዳት ማሳየት
ጀመረ። የጀዳን ሸለቆ እንዳለፍን፣ የሚቀጥለው ቀን አስቃቂ ሁኔታ ነው

የፊጠረው። መኮንኖቹና ወታደሮች ተዝናንቶ በነበረው የሰውነታቸው ሁኔታ መቸገር ጀመሩ፤ ይህም ለዘመቻው ሲባል ጓዝ እንዳይሸከሙ ተደርጎ ስለነበር ነው።

ምንም ሳናቆም ከስንዲ ተነስተን አብደቁምን አለፍን፤ ከዛም ጋዞና ሳንታሪ፣ ቁልቁል ወደ ተከዜ ወርደን፤ በሚያዝያ 28 በወንዙ ዳርቻ ካምፕ አደረግን።

በዚህ ቦታ፣ የእንግሊዝ ሠራዊት አንደ ምስጉን መኮንን፣ የዐኛውን የሮያል ኢንጂነርስ ኮምፓንሲ ሉተናንት ሞርጋንን አጣ። ወጣት፣ ደፋር፣ ታታሪ፣ ከዛም በተጨማሪ አውነተኛ ኮርሶቲያን ሰው ነበር። በተከዜ ዳርቻ፣ በቅዱስ ገብርኤል ቤተክርስቲያን ዙሪያ ካሉ ዛፎች በአንዱ ጥላ ሥር ተቀበረ። የፊት ብርጌድ ሲቪልና ወታደሮች በሙሉ አስከሬኑን ተከትለው ወደቀበር ቦታው በመሄድ የሚገባውን ከብር ለመስጠትና የሚያውቁት ሰዎች በሙሉ ሀዘናቸውን ለመግለጥ ነበር። በቀበሩ ሥነ ሥርአት ላይ የተነበበው በጣም ሰሜት የሚነካ ስለነበር፣ በመቃብሩ ዙሪያ የቆሙ ሁሉም፣ በርግጥ ብሩህ ተሰፋ የነበረው ወታደር ከዚህ አለም መለየቱን እንዲሰማቸው አድርጎታል። በሚወዛወዙት ዛፎች ሥር ነበር መቃብሩ የተቆፈረው፤ እንግዲህ ወደፊት ትውልድ በትውልድ ሊተካ፣ ይህ ወደ መቅደላ የዘመተ፣ ታዋቂ ከሩሴደር ያረፈበት ቦታ፣ በአውሮፓውያን መንገደኞች የሚከበር ሥፍራ ይሆናል።

የጦሩ ጠቅላይ አዛዥ፣ ሉተናንቱ ስለነበረው የላቀ አገልግሎት፣ ለማያወላውል ጉልበቱና ጥረቱ፣ በማለፉ ምክንያት የሚሰማውን ሀዘንና የእንግሊዝ ሠራዊት የደረሰበትን ጉዳት የሚገልፅ የምስጋና መግለጫ አስተላለፈ። ሉተናንት ሞርጋን በሙሉ ወታደራዊ ሥርአት ተቀበረ።

ማምሻውኑ፣ የሀገሩ ተወላጆች ለአሸናፊዎች የሚያሳዩት ሰሜቶች መረጃ የሚሆኑ ምልክቶች ማየት ጀመርን።

ወደ ደቡብ ሰንጓዝ፣ ጀሮቻቸውን በጣቶቻቸው ደፍነው ወታደሮቹ ሊያደርጉ ያሰቡትን ነገር ሲነግሯቸው ፊታቸውን ይሸፍኑ ነበር። አሁን ግን ወታደሮቹ ምሽጉን የተለበሰሰ አላት እስኪሆን ድረስ እቃጥለው የማይበገረውን የቴዎድሮስ ሠራዊት በአራት አቅጣጫ ለነፋስ በትነው መምጣታቸውን ሲያውቁ፣ ለማዳመቅ መምጣት ጀመሩ።

የነበራቸው ትቢትና ኩራት የ "ቴዎድሮስ አሸናፊዎች" ላይ ባደረገቸው አሰደናቂ ሰሜት መተካት ጀመረ። በብዛት እየሆኑ ለምስጋና ይመጡ ጀመር። ከመዝሙረ ዳዊት የምስጋና መዝሙር፣ "በሀይሉ ማዳንና ከበረከቱ ብዛት"፣ የሚጀምረውም፣ "እግዚአብሔር አለቴ አምባዬ ነው መድሀኒቴ ነው፣ እግዚአብሔር ጠባቂዬ ነው፣ በአርሱም አታመናለሁ፤ ጋሻዬና የረድኤቴ ቀንድ፣

መጠጊያዬና መሸሸጊያዬ፤ መድኃኒቴ ሆይ፤ ከግፍ ሥራ ታድነኛለህ” (2ኛ ሳሙኤል፤ 22)

በተመሠጠ ዳዊታዊ በሆነ ስሜት ነበር የተደገመው። “ዳዊት በጌታ ፊት በተገኘው የሙዚቃ መሳሪያ ነበር የተጫወተው።” የሳውል ልጅ ሚካስ እንዳየችው የአይሁዳውያንን ሸርጥ አሸርጦ ሲዘልና ሲወዛወዝ ነበር። ጥሩምባ እየተነፋና በከፍተኛ ድምፅ እየጮሁ የእቢሲኒያ ቄሶች፣ ዲያቆናት፣ ሽማግሌዎችና የቤተክርስቲያኗ ልጆች የፅላቱን እምሳያ ታቦቱን ይዘው መጡ።

የኢትዮፒካ የታቦቱ እምሳያ ርዝመቱ አምስት ያርድ፤ ጎኑ እንደ ያርድ ሲሆን ከፍታው እንደ ጫማ ይሆናል። ዳር ዳሩ በወርቅ ባጌጠ ቀይ ልብስ ተሸፍኗል፤ በላይ የምህረት ወንበር እምሳያ አለው፤ ግን ከወርቅ የተሠራ አይደለም። ከእንጨት የተሠራ ሆኖ ሀር ለብሷል። ላይ ላይ ከፍፉ ያጌጠ ሀር እንደ ዘውድ ሸፍኖታል፤ የሰንዝር ርዝመት ያለው የተንጠለጠለ ነገር በሁለቱ ጎኖች አሉ።

ፅላቱ ላይ ኪሩቤሎም ሆነ የሰርየት መከደኛው አይታዩም። እነዚህ ሁለት ነገሮች ስለሚጎድለው፣ እንደ ዋናው የሙሴ ፅላት አይሆንም። ከሚያሸበሽበት ሰዎች እናት ላይ ከፍ ብሎ የተለያዩ ቅዱስ የተባሉ የቤተክርስቲያን ዕቃዎችን ጨምሮ፣ ሻማዎች፣ ክብርና ክብርንዝ የተሠሩ መስቀሎች ወዘተርፈ ተይዘዋል።

ዋናው ቁስ፣ ረዥም እጅጌ የሌለው ቀሚሲ ለብሷል፤ አናቱም ላይ ጥምጣም አድርጓል። ደረቱም ላይ በደንብ ያጌጠ የበሬ ቆዳ ይታያል።

ተከታዮችም ከጥጥ የተሠራ እጆ ጠባብ ለብሰው፤ ቀበቶዎችን ይዘው ከቁሱ ጋር ይጓዛሉ። ይህ በተራው የልጆቹን ከፍተኛ አድናቆትን በመፍጠሩ፣ ጆሮ የሚያደነቁር ዜማ እያሰሙ የያዟቸውን የሙዚቃ መሳሪያዎች እየተጫወቱ ወደ ጠቅላይ ዕዙ ቢሮ ይጓዛሉ።

ከነሱ መሀከልም በከፍተኛ ድምፅ የሚያዜሙ ብዛት ያላቸው ቅጥ ያጡ ባለጌዎች ነበሩ፤ ሀፍረት በሌለው ድፍረት ከፈረንጆቹ ገንዘብ ይለምኑ ነበር።

ከነዚህ ብዛት ካላቸው የተደበላለቁ ጠያይሞች ወንድ፣ ሴትና ህፃናት ባሉበት ቦታ፣ በሚያስገርም ሁኔታ ንፁህ ልቦና ያለው የሰዎች ፊት በጣም ጥቂት ነበር። ለእመል ያህል አንኳን አጋጣሚዊን ሲያገኝ የማይገባውን ንብረት ከማንሳት የሚቆጠብ እንድ ነብስ እለ ብል እንኳን የማጋንን ይመሰለኛል።

የራሱ ያልሆነውን ንብረት በከፍተኛ ብልጠት ለመውሰድ ያለው የሰው መሠረታዊ ባህሪ በነዚህ ሰዎች በያንዳንዳቸው ላይ የታተመ ይመስላል።

ጳጳስ ለጮርት ናጊዮር ለጸገገስቡ

(Roger Acton)

የነበረው ወዳጅነት በሚታየው ተመሳሳይ ባህሪ ከቀዘቀዘ ወዲያ፣ ከሠራዊቱ ውስጥ፣ ማንም ሰው ቢሆን፣ እኔ እንደማምነው ከሆነ፣ አንድም አቢሲኒያዊ ድንኳኑ አጠገብ እንዲገኝ የሚፈቅድ አልነበረም።

ነገር ግን ለፈረንጆቹ ከብር ሲባል ለመዘመር ሲመጡ ማንም ቢሆን ለመቃወም ልቡ የከጀለ አልነበርም። ያም ግን ሰዎቹ ከድንኳኖቻቸው በር በቂ ርቀት አስከቆዩ ድረስ ነበር። ለር ርብርት ናፒዮር በነሱ ላይ በተቀዳጀው እሸናፊነትና በነበረው ትልቅ ልቦና፣ ለጦርነቱ እህልና ሌሎቹንም እስፈላጊ ነገሮች በማቅረብ የጦሩ ረዳቶች ነበሩ ብሎ ሰላመነ፣ ወታደሮቹና መኮንኖቹ በዚህ ጉዳይ ላይ የሚችሉትን ያህል ጥሩ ፈት ለማሳየት ሞከሩ፤ እንዲያውም በልቦናቸው የሚበቃ የመዝናናት ስሜት ስለተሰማቸው ዘፈንና ዜማውን ለመውደድም በቅተው ለታየው ዘፈንና ሽብሽባ ሲያጨብጡት ነበር።

በተወላጆቹ መሀል ቁሶቹ ከፍተኛ ኩብር ስለነበራቸው ከተለብላቢዎቹ ፊት ለፊት የነበሩት እነሱ ነበሩ። ሁሉም፣ ከጠቅላይ ዕዙ ቢሮ ሃምሳ ርምጃዎች ርቀት በሚገባቸው ቦታ ከቆሙና ከተሰበሰቡ በኋላ፤ ከመሃከላቸው ጠንካራ ድምፅ ያለው ቁስ ንጉሡን ላሸነፉ ፈረንጆች ኩብር ሲባል የሚቀደሰውን ዜማ ከፈተ።

ዜማውን እያዘመ መሚሟቅ ሲጀመር ድመፁ እየጎላና እየደመቀ ሄደ፤ የተሰበሰቡትም፣ መስቀል በሚወዛወዛበት ጊዜ፣ ዜማውን ተቀላቀሉ፤ በከፍተኛ ድምፅ ሲዘምሩም የሚያስደነቅ ውጤት ነው የፈጠረው።

ከዚህ ዜማ በኋላ፣ ሰድስት ቁሶች በዋናው ቁስ እየተመሩ ማንበነብ ጀመሩ። ወዲያውኑ ድምፃቸው ከፍ ብሎ ሳንባቸው የሚቀደድ እስከሚመስል ድረስ ከዚህ ቀደም እንደሆነው አይነት እንደገና በዜማ ተጨፈሰ።

ከዚህ ቀጥሎ ደግሞ ዙሪያ ፈጥረው፣ ባጭሩ ሲገለፅ፣ ወረብና ሽብሽባ ጀመሩ፤ ዜማው እየደመቀ ሲሄድ፣ ለምልከት ጭብጨባ ሲጀመር፣ በዙሪያው የነበሩ ሴቶችና ሀምሳትም "አልል አልልል!" በማለት እነሱም ወደ ላይ መዝለል ጀመሩ።

ከዚያም በሶስት ረድፍ ተከፍለው እንደቀደመው ሁሉ በከፍተኛ ድምፅ በማዜምና እንቅስቃሴም በመጨመር ሽብሽባውን ቀጠሉ። ከመሃከላቸው ሰድስት የቆሱ ረዳቶች ነበሩ በከፍተኛ ሁኔታ የሚንቀሳቀሱት፤ ከነዚህ መሀል፣ በጣም ልጅ በነበሩት በሶስቱ የተለየ የሽብሽባ እንቅስቃሴ ተደረገ።

ይህ ሁሉ ሲሆን፣ ፅላቱ ከቆሶቹ አጠገብ ነበር። ሁሉም ከተደረገ በኋላ በከፍተኛ ድምፅና ዜማ እንቅስቃሴውና ዜማው ተጠናቀቀ።

ላዳረጉት ውለታ ተብሎ በአገልግሎት ምክንያት የተጎዱ አንድ መቶ ህያ ሶስት በቅሎዎች ለእነዚህ ሰዎች ተሠጣቸው። በተጨማሪም በርካት ያለ

የበቆሎና የሳር ከምር፣ እኛ በሌላንበት ጊዜ በማጓጓዣው መሰመሩ ተሰብሰቦ ነበር፤ የጦር ማጓጓዣው በምንም አይነት ሲወስደውም አይችልም ነበር።

በዚህ ካምፕ ከመቅደላ ከተለቀቁ ሰዎች ከመጨረሻዎቹ ጋር ተለያዩን። እነሱም መንገዳቸውን በላሊበላ በኩል አድርገው ወደ ጣና ሀይቅ እቅጣጫ ሄዱ። እኛም ጉዟችን ወደ ሰሜን ቀጠልን። ከጦሩ ጋር አያሉ በእያንዳንዱ ጣቢያ በበቂ ሁኔታ ተመግበው ነበር።

ሰንመለሰ የምግብ አጥረት አልነበረም። እኛ በሌላንበት ጊዜ የወታደር ካምፖቹ ከየምግቡ አይነት ከምር በሚሆን ደረጃ ሰብስበው ነበር። የብር ዶላሩ፣ የሀገሩ ተወላጆች እጅ ላይ ካረፈ ምንም አይነት ያላቸው ነገር በሙሉ ለሽያጭ ይቀርባል። መሬቱ በበቂ ሁኔታ ያልታረሰ እንደ መሆኑ፣ በተፈጥሯቸው ድንጉጥና አንግዶችን ተጠራጣሪ እንደመሆናቸው መጠን፣ በተጨማሪም ቀለቡ የተሰበሰበበት አካባቢ ጠብብ ካለ የሀገሩ ከፍል እንደመሆኑ፣ ለምግብ የሚሆነው ቀለብ አሰባሰቡ በጣም የሚያሰገርም ነው።

ጦሩ ወደፊት በደሰታ ይገሰግሳል፤ ጉዞውም ከተከዜ ወደ ሙጃ፣ ከሙጃ ወደ ወንደች፣ በደመና በታጠረው መዥገር አምባ ላይ የተከዜን ሸሰቆ ተሰናብቶ ነው። ከዛም ቁልቁል ወደ ዲልዲ ወርደን ልብሳችንና የነበረን ንብረት ሰበሰብን። አንደገናም፣ ዕይታው፣ የተጠማ ከንፈር ላይ እንደሚያርፍ ውሃ በሚያረካው በቦሄያ ተደሰተን። ከዲልዲ ወደ ማርዋ የሚያቆሰል ጉዞ ነበር፤ በመቶዎች የሚሆኑ በቅሎዎች ሞቱ። ከማርዋ፣ ወደ መቅደላ ለጥቃት ሲሄድ የነኛው ዲቪዥን ያረፈበት ቦታ፣ ወደ ላት፣ ከዚያም መሰጊታ ቀጥሎም የሚያምረው አሸንጌ ሀይቅ ነበር። ከሀይቁ ባሻገር ያለው የሚያምረው ረግርግ በአረንጓዴ ገፅታው ፈገግ ብሎ ይታያል።

አሸንጌ አያለን፣ በሶሮ ማለፊያና በሰናፌ ቁልቁለት የሚወርደው ጎርፍ መጀመሩን ዜና ሰማን። በማለፊያው ውስጥ የተሠራው የወታደሮች መንገድ መፍረሱን፣ በተጨማሪም ዝናቡ በሀይል ለመጀመሩ ምልክቶች መኖራቸውን፣ ሰለዚህ፣ መንገዱ ወታደሮችን ወደ ባህር ዳርቻው ለማሳለፍ የሚሆን አለመሆኑን ነው።

የብዙ ማይሎች ርዝመት የነበራቸው የቴሌግራፍ መስመሮች በጎርፉ ተወስደዋል። ብዙ የድርቆሽ ከምርም ከጥቅም ውጭ ሆኗል። በርግጥ፣ ለዚህ የከፋ ሁኔታ መሻሻል የሚበጁ የተለያዩ ሀሳቦች መሰንዘር ተጀምሯል።

በሰናፌ፣ የዝናቡ ወራት እስከሚያልፍ ወታደሮቹ የሚሰነብቱባቸው ጎጆዎች እንዲሠሩ ሀሳብ ተሰጠ። አንደገናም ካምፑ አንዳለ በሰናፌ ቁልቁለት ላይ እንደነበረው እንዲቆይና እያንዳንዱ ጣቢያ ለሚመጡት ወታደሮች ምግብ አዘጋጅቶ እንዲጠብቅ፣ ቴሌግራፎችም ወታደሮቹ የሚደርሱበትን ሰአት

አንዲያስታውቁ ተባሉ። ነገር ግን እነዚህ ሀሳቦች በሙሉ ውድቅ ሆኑ። ያም ውሳኔ ለመስጠት አስቸጋሪ ስለሆነ በጎርፉ ምክንያት የደረሰው ጉዳት በሙሉ ስሰር ሮበርት ናፒየር በዝርዝር አስኪቀርብ ድረስ ነበር።

ያን ቀን ማታ በአሸንጌ ከባድ ዝናብ ጥሎ ድንኳኖችን ስላበሰበሰ ላያያዝ አስቸጋሪ ሆኗል፤ ነገር ግን በሚቀጥለው ቀን ጥዋት አራት ሰአት ላይ ድንኳኖቹ በደንብ ደረቁ፤ እናም ጦሩ ኅዞውን ቀጠለ። ብዛት ያለው የተረፈ ጓዝ በአሳት አንዲቃጠል ሆነ፤ ጄኔራሉ ለነዚህ ለተረገሙ ሰዎች መስጠት አልፈለገም። ደግነት ባደረገላቸው፣ ሰዎቹ ምሰጋና ቢስ ነው የሆኑት፤ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ፣ ጓዙ ከዚህ ጣቢያ ጀምሮ ወደ ፊት ከመሄድ አንዲጓተት አደርገዋል። ያም ኮሎኔል ሚልዋርድ ከቀናት በፊት በሀይቁ አጠገብና በውሀው ላይ የከባድ መሳሪያ ተኩስ ልምምድ በሚያደርግበት ጊዜ ነበር።

አሸንጌን ከለቀቅን በሁዋላ፣ በሞሰባ ተራራ ደቡብ በኩል ባለ ዳገት ላይ የሚገኘው የሀያ ጫካ ከሶስት ወይም አራት ሰአት በኋላ ደረሰን።

ስንመለስ፣ በመንገዳችን ላይ፣ የሮያል ኢንጂነርስ ትሪጎኖሜትሪካል ስርጌይ (አሳሽ) መኮንኖች የሆኑትን ሉተናንት ካርተር፣ ደምለር እና ሆልዲችን አገኘናቸው። በብዙ ድካምና ጥረት ከባህሩ ዳር ተነስቶ እስከ ደላንታ ድረስ ወደ 6ሺ ስኩዌር ማይል የሆነ ቦታ በማስሰ ተሳክቶላቸዋል።

ሀያ በሚባለው ቦታ ምንም በአርጥበት፣ በጉምና በጭጋግ ብንከብብም፣ ሆዳችን በፖርት ዋይን፣ ብራንዲ እና ንፁህ ጃማይካ ረከቷል። ይህም አስፈላጊ የሆነ፤ ስታታይ ስቃዎችን ማከፋፈል የግድ አስፈላጊ ስለነበረ ነው። ስቃዎቹን ለማጓጓዝ ብዛት ያላቸው የጭነት አንስሳት ስለሚያስፈልጉና ንብረቶችን በቦታው አንዲጠበቅ ከማድረግም ሰለሚሻል ነበር።

ከሀያ ወደ ፒላን፣ በዝናቡና በጭቃው ምክንያት አጭር ጉዞ ነው የተደረገው። አምስት የጭነት ዝሆኖች በጥይት ተመቱ። በጣም ደከመው ስለነበረ ይህን አማራጭ መውሰድ የግድ ነበር።

በሚቀጥለው ቀን፣ ጦሩ ፒላንን ለቆ ወደ ሙካን ሄደ ከዛም ወደ አፃላ። በዚህ ቦታ ስንደርስ፣ ስር ሮበርት ናፒየር አምባ አላጌ ላይ ትንሽ የመድፍ ተኩስ ወርወር ለማድረግ እስከ ነበር። ምክንያቱም፣ የአምባው ጌታ በተቻለው መጠን በጭነት ተሽከርካሪ የሚሄደው ቀለብና ጓዝ አንዲጓተት አድርጎ ስለነበረ ነው። ደግነቱ፣ ወልደየሱስ ከቦታው ተሰውሮ ስለነበር፣ አምባው ላይ መተኮሱ የሚፈለገውን ውጤት አያመጣም ነበር።

ከአፃላ፣ ጄኔራል ናፒየር፣ የተሰባጠረውን ጦር ምንም ሳያቆም ወደ ሰሜን፣ ወደ ቤት፣ ጉዞ አንዲቀጥል አደረገ። የሚያስደስቱት የመሽከ ሜዳዎችንና የሚንበሰቡሉትን ውሀዎችን አልፈን ሄድን። የሚያስፈራውና ለየት

ያለው፣ ከመስጊ በፊት የሚገኘውን ቦታ የአላጌን ሸለቆ አንዳለፍን አየነው። በሚቀጥለው ቀን ለኛ እጅይታ፣ አንጣሎ የሚገኘው የተመሸገውን ካምፕ ማየት ቻልን። ወደ ባህር በሩ በምናደርገው ጉዞ ግማሹ ላይ ነን። የመጨረሻው የኋላ ብርጌድ በግንቦት 12 አንጣሎ ደረሰ።

ከመቅደላ አለክ አንጣሎ የነበረው ጉዞ፣ ለብዙ የትራንስፖርት መስመሩ የጭነት ኩብቶች መሞት ምክንያት ሆኗል። መንገዱም በነሱ ጢም ብሎ ነበር። በማወዳደር፣ ከሞስኮው ሸሽት የነበረው ሁኔታ ለአንስሶቹ የክፋ በመሆን ከዚህኛው የበለጠም አልነበረም። በመቶዎች የሚቆጠሩ የጋማ ኩብቶች በየቀኑ ይሞቱ ነበር። ግመሎቹ በቀላሉ ነበር የሚሞቱት፣ ዝሆኖችም ቢሆን በጣም ተስቃይተዋል። የፈረሰኛው ከፍል ፈረሶች በደርዘን ነበር የሞቱት።

የጀዳን ሸለቆ ማቋረጥና የዲልዲ ተራራ፣ የ700 አንስሳት ህይወት መጥፋት ምክንያት ሆኗል። የመንገዱን ካርታ ላንዳፍታ ማየት፣ አነዚህ የተያያዙ ኮረብታዎች፣ ጓዝ ለተጫኑ አንስሶች አንዴት አድካሚ አንደነበሩ መረዳት ይቻላል።

ከአንጣሎ ተነስቶ ወደ ባህሩ ዳርቻ በሚደረገው ጉዞ ግን፣ ከዚህ ቀደም ሥርአት ያልነበረው የተደበላለቅ ጉዞ ሳይደረግ ተከፋፍሎ አንዲሄድ ተደረገ፤ እያንዳንዱ የአግረኛ ወይም የፈረሰኛ ሬጅመንት የተለያዩ የጉዞ ቀናት ተሠጠው።

ጦሩ አንጣሎ አንደ ደረሰ፣ የሚከተለው አጠቃላይ ትዛዝና ቴሌግራም ከኢንግላንድ ንግሥትና ከካምብሪጁ መስፍን ተልኮ ሰለነበር በጠቅላይ አዛዥ አማካኝነት ለየሬጅመንቱ መኮንኖች ተነበበ።

የአንጣሎ ካምፕ ግንቦት 12፣ 1868

በዚህ ቀን በቴሌግራፍ የደረሰውን መልክት ጠቅላይ አዛዥ ለእቢሲኒያው ጦር ሲያስተላልፍ በከፍተኛ ርካታ ነው። ስር ሮበርት ናፒየር፣ በዕዙ ስር ያሉትን ሁሉም ሰዎች፣ ሁላችሁም ላደረጋችሁት አገልግሎት ለጋስ የሆነቸው ንግሥት ቪክቶርያ ዕውቅና በመሥጠቷ አንኳን ደስ ያላችሁ ይላል። “ንግስታችን ለስር ሮበርት ናፒየርና ለጆግና ተዋጊዎች፣ ለተቃና ውጤታችሁ ክልብ የመነጨ የአንኳን ደስ ያላችሁ መልክት ልካለች።”

የአንጣሎ ካምፕ፣ ግንቦት 12፣ 1868

የጦሩ ጠቅላይ አዛዥ፣ በርሱ ትዛዝ ሥር ላሉ ወታደሮች የሚከተለውን፣ ከግርማዊ ፊልድ ማርሻሉ፣ ጠቅላይ አዛዥና ከተከበሩት የህንድ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር በቴሌግራም የተላከውን መልክት ሲያነብ በታላቅ አርካታ ነው።

“በተገናፀፋችሁት ታላቅ ሰኬትና ቻይና ጀግና በሆኑት ወታደሮች ሁላችንም ተደስተናል።”

“ከቡርነትዎን በሙል ልቤ አንኳን ደስ ያለህ አላለሁ። አንደገናም፣ የትም ቦታ መሄድ የሚችልና ሁሉንም ማድረግ የሚችል ጦር ምን ማለት አንደሆነ አስተምረኸናል። ከመጀመሪያው አስከ መጨረሻው ድረስ፣ ሁሉም ነገር በሚገባ ነው የተከናወነው።”

ድፍን ኢንግላድን ያስደሰተው፣ ወደ አቢሲኒያ ውስጥ የዘለቀው የደስታ መልከት የመጀመሪያው ይህ ነበር። ግርማዊነቷ፣ ንግስት ቪኪቶርያ በመደሰት ስር ሮበርት ናፒየርንና ከሩሲደሮቹን አንኳን ደስ ያለህ መልከት መላኳ፤ የካምብሪጁ መስፍን፣ ለአቢሲኒያ ዘማች ጦር ቡቴሌግራም ሰላምታ መላከን ጨምሮ ነው። ትንሽ ጦርነት ቢሆንም፣ ትልቅ ዘመቻ ነበር። በተራራ የተቆለፈች አቢሲኒያ ውስጥ ቢሆንም አንኳን ምንም አይነት የጥላቻ ሰሜት አልተገፀባረቀም፤ ዝናው ደግሞ በጉልህ ሁኔታ፣ በመላው ኤስያ አንዲስማ አድርጎታል። ተራርቀው የሚኖሩ ልዑሎችና፣ ሌሎች ገዥዎች ዝናውን ስምተው መንቀጥቀጥ ጀመሩ። የሰላም ዘመን ቢሆንም የኢንግላድን ጉልበት አንዳላደከመው ተመለከቱ። ሰለዚህ፣ ይህ የመጨረሻው፣ በጣም ጥሩውና፣ ከድሎች ሁሉ ታላቅ የሆነው፣ ምንም አንኳን ትንሽ ቢመሰልም የኢንግላንድን ከብር ከዚህ ቀደም ከሆነው በላይ ጠንካራ መሠረት ላይ አስቀመጠው።

ሠራዊቱ ያለምንም ማቋረጥና ያለምንም ድካም ከአንጣሎ ወደ ሰናፌ መንገዱን ቀጠለ። የነበረ አንድ ሞት የአቴጌ ጥሩነሽ ነበር፤ የሞተችውም በሳንባ በሽታ ነበር። ቀበሯ ላይ በአቴጌዋ ዘመዶች ጥልቅ የሆነ ሀዘን ነበር የታየው። በግንቦት 15 ሞታ፣ አይኩለት የሚባል ቦታ ተቀበረች¹⁶⁰። “የንጉሡ ጦር” የወታደር ባንድ፣ አስከሬኑ ወደ መቃብሩ ሲሄድ ፊት ለፊት አየተራመደ፣ ‘Dead March in Saul’ የሚባለውን ሙዚቃ ተጫወተ። ከአሰከሬኑ ሳጥን አጠገብ፣ የማይተካ ሰው ሕይወት በማለፉ ደንገጡሮችዋ ለቅሶና ከባድ የሀዘን ሰሜት ነው ያሳዩት። ከኋላ ከአቴጌዋ ቤተክርስቲያን ወገን የሆነው የቀብሩን ስርአት የሚመራው ቄስ ይከተላል፤ ወጣቱ ልዑል ከሚሰተር ራሳም ጋር ሆኖ፣ የጠቅላይ አዛዥ ጽ/ቤት ረዳት፣ ብዛት ያላቸው ረዳቶቹ፣ ብዛት ያላቸው አቢሲኒያውያን ይከተላሉ።

160 ኢጋጣሚ ሆኖ የአቴጌዋ አያትም አዚህ ቦታ ነበር የተቀበሩት።

የአቴጊ ጥሩ ወርቅ የቀብር ሥነ ሥርዓት

(Roger Acton)

አቴንዋ ከትንሹ ልጅ¹⁶¹ ጋር ሆኖ ወደ በምቤይ ለመሄድ ነበር ያሰበችው፤ ስር ርበርት የመከራትም ይህንኑ ሰለነበር፤ የተሻለ አማራጭ ነው ያለችው መንገድ ነበር።

ወጣቱ ልዑል አሰማየሁ አሁን ወላጅ አልባ ሆነ¹⁶²። ነገር ግን እሱን በሚመለከት ተወሰኖ የነበረው የጦር አዛዥ ሃሳብ አልተቀየረም እንዲያውም ተጠናክረ።¹⁶³

ወደ አቢሲኒያ የዘመተው ሠራዊት የመጨረሻው ከፍል በግንቦት 24 ሰናፌ ደረሰ። ከአንጣሎ ጀምሮ ወደዚህ ከፍተኛ ቦታ ላይ ወደነበረ ካምፕ መጓዝ ምንም አሰልፎ ቢሆንም፣ በየቀኑ፣ የዘመቻው መጠቃለያ ለመቃረቡ ምልክት ነበር። ባህሩን አየተቃረብን እንደሆነ፣ እናም እንዴ ባህሩ ላይ ከሆን፣ ወደ ቤት፣ ከፊት ለፊታችን ወደ ውድ ቤት የምናደርገው ጉዞ ሩቅም አይሆንም።

ከሰድስት ወራቶች በፊት፣ ወታደሮቹ በልባቸው የብረት ያህል ጥንካሬ ይዘው፣ ለሚደረገውም ነገር አአምሯቸውን አዘጋጅተው ነበር ሰናፌን ለቀው የሄዱት። የመጀመሪያው ጣቢያችን ሰናፌን ከለቀቀን በኋላ ሁለት ዙር ሰብል ታጭዷል። አሁን ደግሞ ምርት የደረሰበት ወቅት ሰለሆነ የበቆሎ ቅጠልና ፍሬ ለሶስተኛ ጊዜ ደርሷል።

የትግሬውን መሰፍን ካሳን፣ ሆን ብዬ ሳይሆን ለረጅም ጊዜ ሳላነሳው በፀጥታ ያቆየሁት ሰው፣ የኔን ትውሰታ እንደገና ማግኘት ይገባዋል። ታማኝ አጋዥና ታማኝ ሰው ነበር። በመጀመሪያ ጊዜ በሀውዜን፣ ከወራጅ ውሃ አጠገብ ቃል ከገባ ወዲህ ቃሉን ሳያጥፍ ነው የቆየው። በልዑሉ በኩል የተደረገ ማናቸውም ነገር በራሱ በልዑሉ ነው የተደረገው። ያለማሰለስ፣ የአንግሊዙን ጄኔራል አላማ ለማሳካት ይጥር ነበር። በብልሃት፣ ጥንካሬ በተሞላበት ሁኔታ የሚያሰፈልገውን ርዳታና ለሰውም ለአንሰሳም የሚሆነውን ቀለብ ሰበሰበ። ቅንጣት ያህል ሥራውን የማጓደል ሁኔታ አልታየበትም። የሚያሰፈልገው የምሰጋና ቃል የሚገባውም ነበር። ዋግሹም ጎበዜም ቢሆን እንደ መሰፍት ሙሉ ቃል ነበር የገባው። ነገር ግን፣ የገባው ቃል ለአንግሊዙ ጄኔራል ፍሬ አልባ ቃላቶች ብቻ ነበሩ። በግዛቱ፣ በላስታና በሰሜን በነበረበት ጊዜ፣ ጄኔራሉ፣ የጎበዜን የውሸት ጓደኝነትና የማይታመን አለመሆኑን ሙሉ በሙሉ ያወቀ መሆኑን መናገር አይችልም ነበር። ነገር ግን፣ ግልፅ የሆነው፣

161 ስለ ልዑል አላማየሁ (በምዕራፍ 14 ማስታወሻዎች)

162 እያቱ ልዑል አላማየሁ የፃፉለት ደብዳቤ (በምዕራፍ 14 ማስታወሻዎች)

163 (በምዕራፍ 14 ማስታወሻዎች)

ወላጅ አልገ የቀረው ልዑል አለማየሁ
(Roger Acton)

የወንድና ቃል ጠባቂው የትግሬው ልዑልና ያደረገው ትብብር በአዛዥ አእምሮ ብልጭ ይላል። ሰለዚህ፣ በርግጥ፣ ልዑል ካሳ ውለታና ወዳጅነቱ የኔ ይሁን ብሎ መጠየቅም አያሰፈልገውም።

የእንግሊዝ ሠራዊት ሰናፌ እንደ ደረሰ በሁለተኛው ቀን፣ ልዑል ካሳ ከሰሰት መቶ ምርጥ ፈረሰኞች ጋር በመሆን የእንግሊዝን ሠራዊት ለመሰናበት መጣ። በናፒየር የተሳካ ውጤት በጣም ደሰተኛ ነበር፤ እናም ጄኔራሉን ባለ የአቢሲኒያ መዝገበ ቃላት መያዝ በሚችለው ቃላቶች በሙሉ ምሥጋናውን ደረደረለት። ለናፒየር ያለውን ምኞት ለመግለፅ እንዲህ አለ፡ “የመንግሥተ ሰማይ ሁሉ ደሰታ ደሰጥህ፣ ያገርህን ሰዎች አድናቆት፣ ከፍ ያለ ማዕረግ፣ ብዙ ሚስቶችና ልጆች ይሰጥህ፤ ዕድሜ ይሰጥህ፤ በፓትርያርኩ፣ በአብርሃም፣ በይሰሐቅና ያዕቆብ በቀኝ ጎን ያሰቀምጥህ።” ፀሐፊውም እሜን! አለ።

ያለምንም ጥርጥር፣ ሰር ሮበርት ናፒየር፣ ምንም እንኳን የእንግሊዝ ጄኔራል ቢሆንም፣ ቀዝቀዛ የሆነውን ሥነ ሥርአት እርግፍ አድርጎ ትቶ፣ ለደማቅ ምሰጋናው መልስ በመሰጠት ላሳየው ታማኝነትም በፍቅር አቀፈው።

የንግሥቷን ልደት ለማከብር በሰናፌ ሌላ የተካሄደ ሥርአት ነበር። የወታደሮቹ የሚደነቅ ስልት የተመለሰት ትርኢት የልዑሉን የጋሳ አድናቆት ነው የቀሰቀሰው። እሱም ቢሆን በጄኔራል ናፒየር ፊትና በረዳቶቹ እንዲሁም የሌላ ሀገር መኮንኖች ባሉበት ጥሩ ሰሜን ለማሳየት ባለው ፍላጎት፣ የራሱን ሰዎች በሁለት መሰመር ካሰለፈ በኋላ የውጊያ ትርኢት ማሳየት ጀመረ።

ልዑሉ የራሱን ድርሻ በደንብ ነው የተወጣው፤ በተለይም የፈረስ ግልቢያ ቸሎታው ከምንም በላይ በጣም ጥሩ ነበር። እንዴ ምልክት ከተሠጠ በኋላ የውጊያ ትርኢቱ ተጀመረ። በዚህ ትርኢትም አያንዳንዱ ሰው ለነበረው አሰላለፍ ደንታ ሳይለጥ ወደ ተቃራኒው ገሰግሶ ይሄድና በጦሩ በድልድሙ በኩል ከፈት ለፊቱ የመጣውን ማንኛውንም ሰው ያጠቃል። የሚሸሹት ወገኖች ደግሞ ወዲያው እንደታወቁ፣ እየሸሹም ቢሆን አደገኞች መሆናቸውን ለማሳየት ገና መሸሸት ሲጀምሩ፣ እንደ ፓርቲያን፣ ጥይት የሚተኩሱ እየመሰሉ በሜዳው ይሮጣሉ።

ላሳየው ጥሩ እምነት፣ ሰር ሮበርት ናፒየር ለካሳ በጣም ዋጋ ያለው ሽልማት ለመሰጠት ደሰተኛ ነበር፤ በተለይም እንደሱ በጣም ጠቃሚ ለሆነ ሰው፤ ሰለዚህ 1500 በአፈሙዝ በኩል ባሩድ የሚገባበት ጠመንጃ፣ Brown Besses¹⁶⁴፣ 400 ሺ ጥይቶች በካርታ፣ ሰደሰት መድፎች ከነአርሳሳቸው ነበሩ።

164 የእንግሊዝ ወታደሮች ነፍጥ

የጋራ ጉዞ ላይ የሚገኘው የግብርና ጉዳይ ጉዳይ
(Roger Acton)

View of the caravan of the Emperor's army at Sogdiana

በዚህ በሚደነቅ ሥጦታ፣ ወራሪ ግብዎች ላይ ብድሩን መመለስ እንደሚችል ምንም ጥራጣሬ አይኖርም። እነዚህ ግብዎች ለረዥም ጊዜ ይህ ነው የማይባል ወንጀል ያለምንም ገደብ እቢሲኒያውያን ላይ ሲያደርሱ ነበር። ካሳ፣ ከሱ ጋር መመለስ ከፈለጉ በርካት ያሉ እውሮፓውያን ጋር በመሆን እንግዲህ ዋግ ሹም ንበዜና ግብዎች ላይ፣ ራሱ የፈለገውን ነገር ማድረግ ይችላል።

ጠሩ ለመመለስ ከመነሳቱ ሶስት ወይም አራ ቀናት ቀድሜ፣ እምስት፣ ጓዝና የተወሰዱ ንብረቶች ከተጫኑ ከብቶች ጋር በሰናፌ ቁልቁለት መውረድ ጀመርኩ። አብረውም ብዛት ያላቸው ሠራተኞች ነበሩ። ማለፊያው፣ ያን ጊዜ ወደ ዘመቻው ስመጣ የነበረውን ይመስላል፤ ነገር ግን በሃሳቤ፣ ወፎቹ የእንኳን ደገና መጣችሁ የሚል የደስታ ፉጨት የሚያስሙ መስለኝ። በጣም ቀጥ ያሉት ቁልቁለቶችም ብዛት ባላቸው ቁጥቋጦዎች ተሸፍነው በጣም አረንጓዴ መሰለው ይታያሉ፤ ከብርሀኑም ጋር ተጨማሪ የደስታ ስሜት ይፈጥራሉ። እኩለ ቀን ሲሆን ራያ ጉደ የሚባል ቦታ ደረሰን፤ ለእንድ ስለት የሚሆን ካረፍን በኋላ የቁልቁለት መንገዳችን ቀጥለን ጠመዝማዛ መንገዶችንና መታጠፊያዎቻችን በትግስት ካቆራረጥን በኋላ እንደል ጭስ ደረሰን።

በሚቀጥለው ቀን፣ ገና ሳይነጋ፣ የተሠራ ቁርስ ከበላን በኋላ መንገዳችን ቀጥለን እኩለ ቀን ሲሆን የላይኛው ስሮ የሚገኝ ጣቢያ ደረሰን። በዚህ ቦታ፣ ከብቶቻችን ሲመጣብና የኛም ምሳ ሲለራ ለሁለት ሰአታት አረፍን።

ከቆኑ ሰምንት ስለት ሲሆን፣ የኔ ትንሹ መንገደኛ ቡድን እንደገና መንገዱን ቀጠለ። ከኋላችን ሁለት ወይም ሶስት የሚሆኑ መኮንኖች ከነጭነት ከብቶቻቸው ይከተሉናል፤ እነሱም እንደኔ ዙላ ለመድረስ በጉጉት ላይ ነበሩ።

መቀቱ በዚህ ስለት በጣም የተጠናከረ ነበር፤ ይህም፣ በተለያዩ ነጭ የአለት ግድግዳዎች ላይ የሚንፀባረቀው ብርሃን ለለተጨመረበት ነው። በነዚህ ግድግዳዎች መሀል ነው ጠመዝማዛው የሶሮ ማለፊያ የሚሄደው። ለሁለት ማይሎች ርቀት፣ የሶሮ የመንገዱ ስፋት ሰላሳ ጫማዎች ቢሆን ነው፤ ከዚያ በኋላ፣ ለእምስት ማይሎች ርቀት፣ የማለፊያው ጎን ስፋት በየሥፍራው ወደ ሃያ ጫማዎች ይጠባል፤ ቀጥ ያለው የአለት ግድግዳ ወይም ቋጥኝ ወደ ላይ ስምንት መቶ ጫማዎች ከፍታ እለው። መንገድ እየገፋን በሄድን ቁጥር መቀቱ እየጨመረ ይሄዳል፤ ፀሀይዋ ደግሞ በሚሸሸ ደመና ስትጋረድ አስተዋልኩኝ። የሚጋረፍ ነፋስ አልፎ አልፎ እኛን እያለበሰን ያልፋል።

ከሶሮ መግቢያ ሶስት ማይሎች፣ የእውሎ ነፋስ መምጣትን የሚጠቁሙ እነዚህ ምልክቶች ከኋላችን በሚከተሉን ቡድኖች በጭንቀት ነበር የተስተዋሉት። ድንገት፣ የሚታጠፈውን፣ በሽለቆው ውስጥ ያለውን መንገድ

እንደዘርን፣ ብዛት ያላቸው ወደ ሺ የሚሆኑ መኮንኖችና ሲቪሊያኖች በነፍስ አውጭኝ አይነት ሩጫ ወደኛ ሲመጡ እገኘናቸው።

እርስ በርሳችን እየተቀራርብን ስንመጣ፣ መኮንኖቹ ወደ ሶሮ ማለፊያ እንድንመለስ ወደኛ ይጮሃሉ፤ የሚሉትም፣ ከዚህ በፊት ውሃ ያልነበራቸው ጉድጓዶችና ሥንጥቆች በውሀ ስለተሞሉ ወደፊት መሄድ እይቻልም።

እንደሚሉት ከሆነ፣ ከመንገድ ሠራተኞች ጋር በመሆን ጦሩ ከስናፊ ሲመጣ ማለፍ የሚችልበትን መንገድ እየሠሩ ነበር፤ ነገር ግን ወደላይ ወደ ጣቢያ እንዲመለሱ ተገደዋል። ምክንያቱም በዝናቡ ጊዜ ማንም ህይወት ያለው ፍጥረት በማለፊያው ውስጥ መቆየት አይችልም፤ ዝናብ ከጣለ፣ በሶስት ስአታት ውስጥ የእስር ጫማዎች ጥልቀት ድረስ ጎርፍ ስለሚሞላውና በተጨማሪም መቶ ፓውንድ ድረስ የሚከብዱ ትልልቅ ድንጋዮችን ውሀው በድንገተኛው ጎርፍ እያንከባለሰ ስለሚወለድ ነው።

ጎላ ያሉት ደመናዎች፣ የተሸፋፈነው እየር፣ ባጠቃላይ የሚታየው ጨለማ ሁኔታ፣ ያለ ምንም ጥርጥር በቀን የሚከሰተው የዝናብ ማዕበል መምጣቱን ይጠቁማሉ። እናም አሉ፤ አሁንም ቢሆን ሶሮ ለመድረስ እዳጋች ነው ምክንያቱም በማለፊያው የውሃው ጥልቀት ሁለት ጫማዎች ይደርሳል። ከልባቸው የተቃወሙበት ሁኔታና የሚከሰተው ችግር በኔ ኮምፓኒ ውስጥ በነበሩ መኮንኖች ላይ ተገቢ ውጤት ነው ያሳየው፤ እናም ወደኋላ ወደ ዲፓው ተመለሱ። እኔ ግን ወደፊት ለመግፋት ወስንኩኝ፤ የነበረው ምክንያት ደግሞ፣ ደብዳቤ የምታመላልሰው መርከብ በሚቀጥለው ቀን ማታውኑ ከዙላ ወደ ሱዊዝ ስለምትሄድ ነው። ስለዚህ የግማሽ ቀን መዝግየት ደግሞ በጊዜ ዙላ ለመድረስና ለመጓዝ የማድርገውን ዝግጅት ስለሚያስተጓጎልብኝ ነው። የመንገዱ ርቀት ደግሞ ባልለሰለሰው መንገድ ላይ ስላላ ማይሎች ነበር። እንግዲህ እኔን ወደጥፋት የሚሄድ ሰው ነው ብለው በማመን መኮንኖቹ ወደ መንገዳቸው በፍጥነት ሄዱ።

የእየርላንድ ወታደሮች ሁልጊዜም ቢሆን በነገር ለመጎሸም ዝግጁ ስለሆኑ፣ ቁጥር ስፍር የሌለው የሹፊት ስላምታ ስጡኝ፤ ለሁሉም፣ መልሴ በደግ ሁኔታ በቀልድ መልክ ነበር። በእእምሯቸውም፣ ከእስር ስላታት በኋላ እኔ ራሴን “በደቪ ጆንስ ሎከር” (Davy Jonese Locker)¹⁶⁵ ውስጥ ነው የማገኘው ብለው እምነዋል። እንዳንዶቹ ኮስተር ብለው ክኔ ጋራ በሀይል ተከራከሩ። ምናልባትም፣ “የወደደ ሰው በራሱ መንገድ ይሂድ”፤ የሚለውን አባባል አስታውሰው ይሆናል ትተውኝ ሄዱ። የጉልበት ሠራተኞቹም ቢሆኑ

165 የባህር ወለልን ለመጥቀስ የአነጋገር ዘይቤ፤ ማለትም በባህር ውስጥ የሰመጡ መርከበኞች አሟሟትን ሁኔታ ለመግለፅ የሚጠቀሙበት አባባል ነው።

ባንድ ደምፅ፣ ራህ ናሂን፣ ሳሂብ ሳሂብ፣ (ጌታው፣ መንገድ የለም) ብለው ጮሁ፤ ነገር ግን ጩኸታቸው በተደፈነ ጀሮ ማረፉን ሲያዩ፣ እነሱም ቢሆን የያንኪውን ጌታ ለመጨረሻ ጊዜ ነው የምናየው በማለጥ ስላረጋገጡ፣ ኩህዳ ሃሬዝ፣ ሳሂብ፤ (ፈጣሪ ይጠብቅህ!) በማለት መንገዳቸውን ቀጠሉ። ስለፀሎታቸው እመለግኛ፣ በፍጥነት እንዲጋልብ ፈረሴን መሣረፍ ጀመርኩ።

በሁለቱ የማለፊያው ግድግዳዎች ላይ ያለው የሰማይ ጥለት ጥቁር በሆነ የከፋይ መጋረጃ የተከተረ መሰለ፤ እናም የመንገድ ሠራተኞቹ የመጨረሻው ቡድን በማለፊያው ውስጥ ለእይታ ከመሰወሩ በፊት ዝናብ መጣል ጀመረ።

ዝናቡ ቀስ እያለ መውረድ ጀመረ፤ በጠጠሮችና በድንጋዮች ላይ የሚያርፉት የዝናቡ ጠብታዎች የማር ተሬዛ ዶላር ያካክሉ ነበር። ቀጥሎ ግን ዝናቡ እየፈጠነና እየገዘፈ መሄድ ጀመረ። የሚያገረመርመው ነገድጓድ፣ መጀመሪያ፣ የእንጨት ደልድይ ላይ መድፍ ሲተኮስ እንደሚሰማው መርገብገብ ዝቅ ያለ ድምፅ ነበረው፤ ነገር ግን ድንገት ተለውጦ ከፍ ያለ ድምፅ ማሰማት ጀመረ። መንትያ ብልጭታዎች ገሃድና አስፈሪ መሆን ጀመሩ። ደመናዎቹ ራሳቸውን ሲገላለጡ የመንግሥተ ሰማይ መስኮቶች ተክፈቱ፤ ዝናቡም ያለማቋርጥ እንደ ጎርፍ ወረደ።

ለሀይወታችን ሰንል፣ ውሀ በሞላባቸው ጉደጓዶች እየተንቦራጨቅን፣ ውሀ ገና ያለሞላባቸውን ጉድጓዶችን በላያቸው ላይ እየዘለልን፣ በትልቅ ድንጋዮች ዙሪያ፣ በሚያዳልጥ አለት በግልቢያ ወደፊት ገሰገሰን። ማዕበሉ አስከሚያልፍ መቆየት የምንችልበት ወጣ ያለ መጠለያ የሚሆን አለት ለማግኘት ሳናስልስ ዙሪያውን እየተመለከትን ነበር።

በቅፅበት ቆዳችን ድረስ ብስብስ ብለናል፤ የባህር እሳ ይመስል ውሀው ከላይችን ላይ ይወርድ ነበር። ጓዙም በዝናቡ በጣም ሰለራስ እንሰላቸው መሸከም የማይችሉት ጭነት እየሆነ መምጣቱ ግልፅ ሆነ፤ ድንኳን የተሸከመው በቅሎ በከብደቱ ምክንያት መንገዳገድ ጀመረ። የቴዎድሮስን ምንጣፍ የተሸከመውም ድንገት ጀርባው የተሰበረ መሰለ። መንገዱ በወራጅ ውሀዎች ተሞላ፤ የውሀው ፈሰስ ፍጥነት ጨምሮ እየገዘፈ በመምጣት በጥልቀት እየጠረገ መውረድ ጀመረ። አሰካሁን ድረስ፣ እይጥ እንኳን መጠለል የሚችልበት ቦታ የሚሆን ምልክቱም የለም፤ በጎንጎና በጎናችን ያለው ግድግዳ ልክ በመሰመር ወደላይ የተገነባ ይመስል ቀጥ ያለ ነበር።

ከእያንዳንዱ ግድግዳ አናት ላይ፣ ውሀው ቀጭን መስመር በመስራት የቀለጠ መስታውት መስሎ ወደታች ይወርድ ነበር። ነገር ግን ገና ሀሳባችን ሳንቀይር፣ እነዚህ ቀጠን ብለው የሚወርዱት ውሃዎች ወደፏፏቴ በመቀየር በሁለቱም ግድግዳዎች ላይ ሙሉ በሙሉ ይወርዱ ጀመር፤ በሚወርደው ውሀ

የተፈጠረው ነገድጓድ የመስለ ድምፅ ራሱ ጆሮ የሚያደነቁር ነው የሆነው። ይህ አዲስ የተፈጠረው አደጋ በቀጥታ አስጊ መሆኑን ግልፅ አደረገ፤ ዛህሩካ የሚባለው አንደኛው የሂንዱስታን ሠራተኛዬ በግድየለሽነት ግድግዳውን ተጠግቶ ወደሚወርደው ወደ አንዱ ፏፏቴ ስር ሄደ፤ እናም አንደኛው ወራጅ ውሀ በቅፅበት ከመሬቱ ጋር አላተመው፤ የተፈጠረው ወራጅ ውሀ ጉልበት እያገኘ ሰለነበር ልክ በቀስት አንተወረወረ ፍላጻ በትልልቅ አለቶች ላይ አየገፋ ወስዶ ከኛ ትንሽ ርቀት ላይ በሚገኝ የውሀ ኩሬ ውስጥ ወረወረው።

በፍጥነት በተደረገላት ርዳታ ሀይውቱ ተረፈች፤ ነገር ግን ጭንቅላቱ ላይ ቆስሎ ሰውነቱ ደግሞ ተላልጦ ነበር። የኩሬው ውሀ የኔን ቡድን አስቆመው፤ ወደፊት መሄድ አልቻልንም። ኩሬው ሲመረመር፣ የ8 ጫማዎች ጥልቀትና የ50 ጫማዎች ርዝመት ነበረው፤ ርዝመቱ ደግሞ ማለፊያውን ዳር አሰከዳር ይሸፍናል። ዳሩና ጎኖች ለዘመናት በሚወርደው ጎርፍ ውሀ ምክንያት የለሰለሰ፤ አንደ ሀውልት የቆመ አለት ለአስር ጫማዎች የሚሆን ርዝመት ወደ ኩሬው ገባ ብሎ ይታያል። በዚህ አለትና በማለፊያው ግድግዳ መሀከል የአምስት ጫማዎች ስፋት ያለው ከፍት ቦታ ይገኛል። በቦታው ከፍ ባለው አካባቢ፣ መሬቱ በሚሸረሸር አሸዋማ አፈር ነው የተሞላው፤ የዚህ አሸዋማ አፈር ልል ስለሆነ በሀይለኛ ጎርፍ አየታጠበ በመሸርሸር ወደ ባህር ከመሄድ የሚያስጥለው መከላከያ የለውም።

በዚህ አለት ላይ ቡድኔን ሰበሰብኩበት። ለኛ፣ የእውነትም የመዳኛ አለት ነው የነበረው፤ ነገር ግን የእንግሊዝ መኮንኖች እንዳሉት፣ ውሀው ማለፊያውን አጥለቅልቆ የአስር ጫማዎች ጥልቀት ያለው ጎርፍ ከፈጠረ፤ የነበረን አማራጭ ሴላ ሳይሆን ፈረሶቻችንን ከስር ሆነው በሰአት ሀያ ናት¹⁶⁶ ፍጥነት መዋኘት ነበር፤ አለዚያ ደግሞ መስመጥ ነው።

አእምሯችን ባጋጠመን አደጋ ተወጥሮ አያለ፤ አሁን መጠጊያ ሰላገኘን የአደጋዎቹ ተፈጥሮና መጠን ግልፅ አልነበረም። ስለዚህ የነበረን አማራጭ በዚህ መጠጊያ ሥፍራ ያለምንም አንቅስቃሴ መቆየት ነበር። ስለ አደጋዎቹ የነበረን ዕውቀት፣ አደጋ የተጋረጠ እንስሳ ጎርፉን እንዴት ማምስጥ እንደሚችል በሀሳብ የተወጠረ አንገል ማሰብ የሚችለውን ያህል፤ ምንም በቅጡ የሚታወቅ ሁኔታ ሆኖ አልነበረም የቀረበልን። አሁን ግን መጠለያ ሰላገኘንና ከድንገተኛ ሞት ስለተረፍን፣ አእምሮዬ ወዲያውኑ ስለዚህ የጎርፍ አደጋ ሁኔታ አመጣጥ ማንሰላሰል ጀመረ። ስለ ሁኔታው በጥልቅ ለመዘርዘር ቦታው አይደለም፤ ነገር ግን ለአንባቢ በሚበቃ ዝርዝር፣ ይህ ድንገተኛና ሀይለኛና የሚጠራርግ ጎርፍ፣

166 ናት(knot) በውሃ ላይ የፍጥነት መለኪያ ነው። 1 knot 1.8 ኪሎሜትር በሰአት ነው። ስለዚህ በሰአት 38 ኪሎ ሜትር ፍጥነት መዋኘት ነበረባቸው።

የ800 ጫማውች ጥልቀት ሲፈጥር ማረጋገጥ እንደቻልነው፤ እመጣጡ ከመቶ ማይሎች ርቀት ባሉ ቦታዎች የተጠራቀመ ዝናብ ነበር፤ ቁጥር ሰፍር የሌላቸው ፈፋዎችና ትንንሽ ሽለቆዎች የነበራቸውን ውሀ በሙሉ ወደዚህ ውሃ ወደ ባህሩ ለመውረድ ዋና መንገድ ወደሆነው ወደ ማለፊያው ስለተፋም ነበር።

በተፈጥሮው ሰው በአደገኛ ሁኔታ ሲከብብና በዚህም ምክንያት ሰውነትና እእምሮ መንዳት ሲጀምሩ፤ ለረዥም ጊዜ መፈለሰፍ አይቻልም። የሚወርደው ውሃ የሚፈጥረው ጎርፍ ህይወት በፍጥነት ወደሚያጥለቀልቅ ትልቅ ውሀ ከፍ እያለ ሲሄድ ተመሰክትን፤ ዝናቡ ካልቆመ በስተቀር በዚህ ሁኔታና ዕይታ የኛ ዕጣ እየተወሰነ ነው የሚሄደው። ምርር ባለ ሁኔታ፤ የሠራተኞቹ ቡድን የሠጡኝን ማስጠንቀቂያ ባለመሰማቴ ያደረግኝን ፀፀት እኔ ራሴ ነው የማውቀው። ቦታውና ጊዜው በጣም መጥፎ ስለነበር፤ ትርጉም የሌለው ፀፀትን ለማሰተናገድ የሚሆንም አልነበረም። ለኛ ማድረግ የምንችለው የቀረ ነገር ቢኖር ቢታቻለ መጠን ትግስተኛ መሆን ነበር፤ በሚቆረቁር አይን እየጨመረ የሚሄደውን ጎርፍ ማየት፤ የሚያሰማውን የሚያጓራ ድምፅ በሽብር መሰማት፤ እናም የሁኔታውን ትልቅነት ሁላችንም እያደነቅን ነበር።

ዝናቡ ቁልቁል ያለማቋረጥ ይወርዳል፤ በላያችን ላይ ደግሞ ጆሮ የሚያደነቁረው የነገድጓድ ድምፅ ይሰማል፤ ከግድግዳ ግድግዳ እየነጠረ ሲቀባበል ደግሞ በሺ ዕጥፍ ሆኖ ነበር የሚለማው፤ ከዚህም ጋር ብልጭታው በአረንጓዴ ነበልባሎች በእያንዳንዱን የጋራ አናትና የገደል ጠርዝ ላይ ብርሃን ያበራ ነበር።

የውሀ ንጣፎች እሁንም ወደታች ይወርዳሉ፤ እሁን ግን ብርማ ቀለም ካለው አረፋ ጋር ነው። ወደፊትና ወደታች፤ ማለፊያው፤ የሚገነፍለውን ጎርፍ ያሸከረከረዋል። ከእሁን እሁን ወደላይ ከፍ ከፍ እያለ እኛ ከቆመንበት የአለት ንጣፍ በስተቀር በፊት ለፊቱ የሚየገኘውን ሁሉንም ነገር ተሸከሚል፤ አሸማውን መሬት በቶን በሚሆን መጠን እየሸረሸረ፤ በመታጠፊያ ቦታዎች እየተንበጫረቀና እየተወረወረ ሰብሰብ ይልና የሚገደብው ነገር ካለ ደግሞ አረፋ ይፈጥርና በላዩ ላይ ፊጣን ፏፏቴ በመፍጠር ነጫጭ ቁልቁል የሚረወሩ የውሃ ወራጆች እየሰራ እንደገናም ኩሬዎች ይፈጥራል፤ ይህ ሁሉ ሲሆን፤ አስር ሺ የሚሆኑ ለጦርነት የሚቀሰቅሱ ታምቡሮች ያከል የሚያጓሩ ድምፅ ያሰማ ነበር።

እነዚህ የማያቋርጡ ድምፆችና በተራቸው በብዛት የሚነጥሩት ገደል ማሚቶዎች ጠንካራ የሚባለውን ሰው እንኳን የፍራቻ ሰጫት ይፈጥሩበታል። የኔ፤ የአረብና የሂንዱ ሠራተኞች ከዚህ በምንም ርቀናል ማለት የማይችሉበት ደረጃ ላይ ነው ያሉት። የነበረባቸውን ፍርሃትና መጠን አልባ የነበረውን ስጋት በማያቋርጥ ጩኸት ነበር የገለፁት።

አሁንም ቢሆን ዝናቡ ያለማቋረጥ አይወረደ ፈታቸን ይገርፋል፤ በውሃ ፍንጣሪም አይናችን አውሮናል። የውሃው ማዕበል ከፍ እና ወደላይ ከፍ እያለ፣ በአያንዳንዱ ቅፅበት እየጨመረ፣ በአያንዳንዱ ጠብታ ደግሞ ጉልበቱንና እሽባሪነቱ እየጨመረ ነበር። በማለፊያው፣ ሶስት ጫማ ጥልቀት ያለው ወራጅ ውሀ ነበር።

የጎርፉ ወራጅ ማዕበል ወደ ህይለኛና ግዙፍ ወንዝ ተቀይሮ መገደብ በማይቻል ፈሰሰ ወደኛ እየወረደ ነው። ፀጥ ብሎ የሚወርደው ውሀ፣ እኛ አጠገብ ሲደርሰና ከቆምነበት አለት ጋር ሲጋጭ መንበራጨቅ ይጀምራል። ከዚህ በፊት እንደሆነው ሁሉ፣ ወደ አለቱ ለመምጣት የተራመድንበት አሽሞማ መሬት ጎርፉ ጉልበት ሲያገኝ ተሸርሸሮ ሄዷል። እኛም እንግዲህ በምንም መንገድ ቢሆን ከአደጋ ነፃ ነን ማለት አንችልም። ውሃው በፍጥነት ከፍ እያለ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ከአለቱ የሰምንት ኢንች ርቀት ነው ያለው፤ ግን በተደረገው ሰሌት ለግማሽ ሰአት ተጨማሪ ዝናብ ቢወርድ አለቱን በሶስት ኢንች ጥልቀት ያለብሰው ነበር።

በነዚህ ከፍታዎች ተከበን፣ የአለም መጨረሻ በመሰለ ሁኔታ ህይለኛ የሆኑ የፏፏቴ ወራጆች ጋርደውን፣ ወደላይ በግርማ ሞገሰ በሚተነት ውሃዎችና በሚፈነጠቀው ውሀ ፅልመት ተውጠን፣ የኛ ሁኔታ በአውነት የሚያላዝን ነበረ።

በሚታየው አሰቃቂ ሁኔታ ላይ ለመጨመር፣ ከሚገነፍለው ውሃ በላይ፣ አጃቸው የተዘረጋ የሰዎች አሰከሬኖች እየተንሳፈፉ አያለፉን ይሄዱ ጀመር። የበሬ፣ የፈረስና የበቅሎ ሬላም ቢሆን አርሰ በርሰ እየተላተመና እንደመሰናከል ከተቀመጡ አለቶች ጋር በህይል እየተጋጨ አብሮ ይወርዳል። የቴሌግራፍ ምሰሶዎችም ከኋላቸው የቴሌግራፍ ሽቦዎችን እየጎተቱ በብርሃን ፍጥነት አልፈውን ይሄዳሉ። ጋሪዎችና የጋሪዎች ጎማ እኛ ከተጠለልነበት አለት ጋር ይላተማሉ። ድርቆሽ፣ የገለባ ከምር፣ ቁጥቋጦዎች፣ አንደገናም የሰዎች አሰከሬኖች በሚገነፍለው ወራጅ ውሰጥ ተደባልቀው ይመጣሉ።

በዚህ አውሬ በሆነ ተፈጥሮ የሚታየው ጥፋትና ሞት አሰፈሪ ምስክርነት የኔን ሠራተኞች ሽብር ጨምሮታል፤ እናም በሚያሰቀቅ ጨኸት ለአላህ የሚያሰሙት ፀሎት ከማዕበሉም ሆነ ከጎርፉ በላይ ይሰማ ነበር።

ለአንድ ለአት ከአርባ አምስት ደቂቃዎች ያለማቋረጥ ከዘነበ በኋላ ለአፍታ ያህል ጋብ አለ። እንደገና ሲጀምር ግን ከመጀመሪያው በበለጠ ህይለኛ ሆኖ ነበር የተመለሰው። ውሀው ከቆምንበት አለት ከፍተኛው ቦታ ጋር አኩል ሆነ፤ እንደገናም እየጨመረ ነበር። በውሀው የተፈጠረው ጭጋማ እየለቀቀ ሰለነበር ወደላይ አንጋጠን ተመለከተን። የፀሀይ ብርሃን ፍንጣቂዎች

ጨለም ባለው ጭጋግ በሰርቆሽ አየገቡ ያልፉ ነበር፤ አንደዛም ሲሆን የዝናቡን ጠብታዎች የተለየ የሚያንፀባርቅ ገፅታ አየፈጠሩባቸው ነበር። ከአናቱ ላይ የተወሰነ ቁጥቋጦዎች መኖራቸው ለኛ መታየት ጀመረ፤ ልክ በዘላለም ሞት አፋፍ ላይ አንደንተንጠለጠለ ነፍሰ፤ በወጀቡ ምክንያት አየተርገፈገፉና አየተወዛወዙ ነበር። በዚህ በጨለማው ሁኔታ ድንገት ብልጭ ያለው ብርሃን መገለፅ የማይቻል ትልቅ ሁኔታ ነበረው።

ውሀው አግራችን መንካት ጀመረ፤ አለቱ ላይ አሰቀምጠን የነበረውን ጓዛችንም ይዘት ሄደ። እንሰሶቹ ደግሞ መቆነጥነጥና በሚያሳዝን ሁኔታ ደምፅ ማሰማት ጀመሩ፤ ከብት ጠባቂዎቹም ቢሆን ባልተለመድ ከፍ ባለ ደምፅ ፀሎት ጀመሩ፤ አኔም ተሰፋ ቆረጥኩ። በርግጠኛነት የተሰማኝ ሰሜት ቢኖር በጥቂት ሰከንዶች ውስጥ በዚህ አየጨመረ በሄደው ውሀ ውስጥ ለሕይወታችን ሰንታገል ነው። ግን፤ ድንገት ዝናቡ ቆመ። የነበረው ጭጋግ ደግሞ ተመልሶ ለመጣው ፀሀይ ብርሃን ቦታውን በመልቀቅ ሟሽሸ። የቃል ኪዳን ቀስተ ደመና አንድ ጎን በአድማሱ በከል መታየት ጀመረ። ተርፈናል!

በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ ሲወርድ የነበረው ፏፏቴ ሀይሉ ቀንሶ ወደ ደካማ ወራጅ ውሃ ተቀይሮ ትንሽ ቆይቶ ጭራሹን አቆመ። በአሰር ደቂቃዎች ውስጥ ደግሞ የውሀው ጥልቀት በሁለት ኢንች ቀነሰ።

ከቀኑ አሰራ እንደ ለአት ሲሆን፤ ከዚህ በፊት ወንዝ ይወርድባቸው የነበሩ ቦታዎች ትንንሽ ጨረቅረቅ የሚሉ ውሀዎች ሆነው ነው የሚታዩት።

ነገር ግን ከዚህ ካለንበት የአለት ከፍታችን አንዴት ብለን ነው የምንወርደው? ቦታው ከውሃው በላይ አራት ጫማ ከፍ ይላል። አኔም፤ አምሳት የጭነት ከብቶችና የምጋልበው ፈረሰ፤ ከሁሉም ጓዜ ጋር ዙሪያውን የሰምንት ጫማዎች ጥልቀት ባለው ውሀ በተከበበ ደሴት መሀሉ ላይ ነው ያለሁት። የረጠበው ልብሳችን አንደለበለን በብርድ አየተንቀጠንቀጥን በዚህ ቦታ ማደሩ በጣም እሰቸጋሪ ነገር ነው፤ ነገሮች በፍጥነት ካልተንቀሳቀሱ በሰሰት ማይሎች ርቀት መንገድ ከሚገኘው የታችኛው የሶሮ ጣቢያ ከመድረሳችን በፊት ጨለማ ይሆናል። አብዛኛውን ጓዜን ጥፎ መሄድ እንዳለብኝ ግልፅ ሰለሆነ ወዲያውኑ መጣል የምችላቸውን ለመምረጥ ሥራ ጀመርኩ። ሰለዚህ ከጨረታው በሀምሳ ሩፒዎች የገዛሁት የቴዎድሮስ ምንጣፍ አሁን 800 ፓውንድ መመዘን ለለጀመረ፤ ተንከባሎ አጠገብ ወዳለ ኩሬ ተጣለ፤ የም ሲሆን ላጠፋሁት ገንዘብና አዚህ ድረስ አሰከምደርሰ የተጓዝኩት የ350 ማይሎች መንገድ አየቆጨኝ ነበር። ከዛም የሠራተኞቹ ድንኳኖች፤ ግማሽ የሚሆነው የአልጋ ልብሳቸው ተጣለ። ከዚህም ጋር፤ ሣጥን ሙሉ ልብሰ፤ አንዳንድ ብርቅ ነገሮች፤ የአንበሳ ቆዳዎች፤ የካምፕ ጀብናዎች አብረው ተጣሉ። ለሁለት ቀን የሚሆን ምግብና ሁለት ሣጥኖች ከነፅቃቸው ቀለል እየደረግኩ

ለነበሩት የጋማ ከብቶች ለጭነት እከፋፈልኩ። ቀጥሎም የኔ የራሴ ድንኳን ነበር፤ ከሁለት ተቀዶ ምሰሰዎቼ ከተወረወሩ በኋላ ሸራውን ብቻ ማጓጓዝ ቀላል ነበር።

ለኔ እሁን የቀረኝ ሥራ፤ እንስሶችን ከአለቱ ማውረድ ነበር። የአለቱ ጎኖች ቀጥ ያሉና እንደጠርሙስ ለሰላሳ ሰለነበሩ፤ እንስሶቹ በራሳቸው መሄድ አልቻሉም፤ እንዲሄዱ ማስገደዱም አልሰራም። ተሞክሮ ነበር፤ ነገር ግን ውጤት አልባ ነው የሆነው።

ሰለዚህ የነበረኝ ለማራጭ ተገፍተው እየዋኙ ወደ መንገዱ እንዲሄዱ ነበር፤ መንገዱም ከኛ 15 ያርዶች ርቀት ላይ ነው፤ የመጀመሪያ ሙከራ የተደረገባት የእቢሲኒያ ፈረስ ነበረች። ውሃ ውስጥ በትልቅ መንገዳማሪቅ ዘፍ አለች፤ ሆኖም በድፍረት እየዋኘች ወደ ታች ካለው ወደ ውሀው ዳርቻ በጥሩ ሁኔታ ደረሰች። የሚቀጥለው ደግሞ በቅሎ ነበር፤ የጠጠረ ጭንቅላት ነው የነበረው፤ እናም በሚያደርገው ነገር ሁሉ የበቅሎ ባህሪ ነው የሚያሳየው። አሱን ከአለቱ ገፍቶ ለማውረድ ሁሉም ሠራተኞቹ መተባበር ነበረባቸው። ሲወድቅ እግሮቹን ወደላይ ገልብጦ በከባድ ድምፅ ነበር ውሀው ውለጥ የወደቀው፤ ከዛ በኋላ ተመልሶም አልታየም። ሁሌም፤ ድርቅ ያለ ደደብነት ይኸው ነው ውጤቱ። የቀሩት ሶስት ከብቶች በደሀና ሁኔታ የውሃው ዳርቻ ደረሱ። ቀጥሎ ጓዙ ላይ የመጎተቻ ገመድ ከታሠረ በኋላ ውሀው ውለጥ ተወርውሮ በሰላም ወደ ዳር ተጎተተ።

መተኪያ የሌለው የኔ ረዳት አሊ፤ የአረቡ ፈረሴ ሰይድና እኔ ነበርን አለቱ ላይ የቀረነው። ሰለዚህ ሰይድን ከአለቱ ማውረዱ የኔና የአሊ ሥራ ሆኖ ተገኘ። ኮርቻውን ካወረደን በኋላ፤ ልጓሙን አንገቱ ላይ አስረን ወደ አለቱ ጠርዝ ከመራነው በኋላ ለመግፋት ሞክርን፤ ነገር ግን፤ ይህ ሥራ በሰይድ የኩራት መንፈስ የሚያዋርድ ነገር ሆኖ የተገኘው፤ ሰለዚህ በኩቴውና በጥርሱ መሄድ የማይችልና የማይፈልግ መሆኑን በመግለፅ የሚደረገውን ነገር የሚቀበለው እለመሆኑን ማሳየት ጀመረ።

ሰለ ፈረሶች፤ በተለይም ሰለ አረቢያ ፈረሶች ዕውቀት ያለው አሊ ጋር ከተሟገትን በኋላ፤ ውሳኔው “የያንኪው ሳሂብ”¹⁶⁷ ፈረሱን እንዲጋልብ ተወስነ። እኔ እንኳን፤ በደልዳላ ሜዳዎችና በእቢሲኒያ መንገዶች ታላቅ ፈረስ ጋላቢ ብሆንም፤ ከፈረስ ጋር ዘሎ ጥልቀት ወዳለው ውሀ መግባት ሌላ ነገር ነበረ፤ ሰለዚህ በትልቅ ቅሬታ ነበር ፈረሱ ላይ የወጣሁት። መጀመሪያ ግን፤ አሊ በእረብኛ ፈረሱን ሲያሞካከሽ ኮርቻው ትክክል መሆኑን ማየት ነበረብኝ።

167 የአሜሪካው ጌታ ለማለት ነው

እሊ ዘሎ ውሀ ውስጥ አንዲገባና እንዲሞኝ ከጠየቅሁ በኋላ፣ በጥንቃቄ ልገሙን በመያዝ፣ ለይድን ወደ አለቱ ዳርቻ መራሁትና ውሀውን አንዲያሸት፣ አፍንጫውን አንዲያናፋና አንደፈለገው እንዲሆን ሰሰሰት አራት ደቂቃዎች የሚሆን ፈቀድኩለት። ከዛም ሁለት አርምጃዎች ወደኋላ ከሳብኩት በኋላ ራሴንም በኮርቻው ላይ ካሉተካከልኩ በኋላ፣ ባንድ ጊዜ በሁለት ጎኖቼ በመኮልኮያዎች ኮረኮርኩት፤ ያን ጊዜም ልገሙን በመጎተት ወደላይ ሳብኩት። በዚህ ጠንካራ ፈረሰ፣ የመኮልኮያዎቹ ውጤት ፈጣን ነበር፤ ልክ እንደ ግሥላ፣ ለሰከንድ የሚሆን ካደባ በኋላ ከአለቱ ተነስቶ ወደላይ ወደአየር ዘሎ ውሀው ውስጥ ገባ። ሰይድ፣ ጆሮዎችን ካራገፈ በኋላ በከፊል አየዎኝ ወደ ውሀው ዳርቻ አመራ።

ዳርቻው ሲደርሰ፣ የተደሰተው አሊ፣ ምርጡ የአረብ ፈረሰ በአሸናፊነት ለመወጣቱ ከብር ሲል ሰይድን አቀፈው፤ በፈረሱ ድፍረትም ያልተጠበቀ አድናቆቱን ቢዘህም በዚያም አያሌ ገለፀ።

ጓዛችን አንደገና ጠፍረን ጉዟችን ቀጠልን፤ በዚህ ጊዜ ማለፊያው አየደረቀ ነበር። ለሁለት ማይሎች፣ በትልልቅ ድንጋዮች፣ ጉድጓዶችና፣ ንጣፍ እሰቶች ላይ ከታገልን በኋላ፣ ከፍተኛ ሰፍቶ ወደ ሸለቆ ተቀየረ። በጎንና በጎንም ዳገታማ ኮረብታዎች፣ ርጥብ ገደሎች፣ ውሃ የሚያንጠባጥቡ ደኖች፣ ተለይቶ በማይታወቅና ሚሊጥራዊ ሁኔታ ወደፊት ተዘርግተዋል።

በግምት፣ ከምሽቱ አንድ ሰአት ሊሆን የታችኛው ሶሮ ጣቢያ ደረሰን፤ ምሽቱ ወደ ጨለማ አየተቀየረ ነበር። የጣቢያው ሀላፊ የሆነ መኮንን በማለፊያው ከነበረው አደጋ ተርፈን በመምጣታችን በጣም ተደነቀ። ጎርፉ ሀይለኛ በነበረበት ሰአት፣ የአምሰት ሰዎች አሰከሬን ሲንሳፈፍ አግኝተው ሰለነበር፣ የጣቢያው ሰዎች የበለጠ ጥፋት ይደርሳል ብለው ገምተው ነበር። ሁኔታውን አውርጆ ሰጨርሰ፣ መኮንኑ፣ “ከሚገባው በላይ ተጨንቄ ነበር።” አለ፤ “ሰውነትህን ለማሞቅ፣ መጠጥ ወይም አንድ ነገር፣ ታውቃለህ፣ ወይም አንድ ብርጭቆ ብራንዲ ዋይን እና ሶዳ ላንተ ጥሩ ነው፣ ታውቃለህ” በማለት ጋበዘ።

የአንግዳ ተቀባዩን መኮንን የመጠጥ ግብዣ ከብዙ ምስጋና ጋር ነው የተቀበልኩት፤ ነገር ግን መጀመሪያ ድንኳናችንን መወጠር ነበርብን፤ ከዛም የደመቀ እሳት አንድደን ጥሩ ራት በመብላት ሰውነታችንን መልሰን፤ ትኩሰ በና ጠጥተን፣ የጋያ ትምባሆ ለኩሰን፣ በግድግዳ ስለታጠረው ማለፊያ፣ ስለ አደገኛው ጎርፍ፣ እና ስለ አሰቃቂ የታላቁ ሶሮ አደጋዎች በመዝናናት ካወራንና ከሳቅን በኋላ ነበር።

በሚንገነዘብው አሳት ሙቀት ካገኝን በኋላ፤ ትኩረት መጠጥ በመጠጣት ከሚመጣው ቁርጥማት ራሳችን ከተከላከልን በኋላ፤ አንድ ላይ ቁጭ ብለን በተሰባበረ አንግሊዝኛ ማውራት ጀመርን። ምክንያቱም ሠራተኞቼ ጥሩ ነገር በሠሩ ቁጥር ወዳጅነት ስለማበዛም ነበር። በደበዘዘው የአለቶቹ ጥላ ስር ሆነን ለስኦታት አወራን፤ ያም ሳናውቀው ወደ አንቅልፍ አለም ተሻግረን፤ መንገድ የለሽ በሆነው የአንቅልፍ በረሀ ድብን ብለን አስከንተኛ ድረስ ነበር።

በሚቀጥለው ቀን፤ ከንጋቱ አስር ሰአት ሲሆን ወደ ቁማይሌ መንገድ ጀምረናል፤ ከአንድ ሰአት በኋላ ከሶሮ ማለፊያ መውጫ ካምፕ ደረሰን።

ቁርስ በልተን፤ ቁማይሌን አልፈን ሄድን። ሙሉ ቀን ሲሆን፤ በግራና በቀኛችን በተንጣለለውና ፊት ለፊታችን ለአስራ ሁለት ማይሎች በተዘረጋው ግለታም የዙላ ሜዳ ብቅ አልን። እንደ በረዶ ከሚነጣው ጊዜያዊ የወታደሮች ካምፕ ባሻገር የቀይ ባህር ስማያዊ ውሃ ያብረቀርቃል፤ በላዩም በሚያለገርም አስላላፍ የባህር ጥልቅ አንስላለን ሲጋልቡ ይታያል።

እኩሉ ቀን ሲሆን ሁላችንም ዙላ ደረሰን፤ ወደፊት የምናገኘውን ዕረፈት በማስብ ከልባችን ደስተኛ ነበርን።

ዙላ፤ በመጀመሪያ ሳርፍ ከነበረው የተወሳሰበ፤ ግርግርና ጩኸት ስፍናበት ከነበረበት ሁኔታ ይለያል። ትልልቅ መካዝኖች ተሠርተዋል፤ በወሰጣቸውም በቶኖች የሚቆጠሩ በጥንቃቄ የታቀደ ዘመቻ የሚያሰፈልገው ነገሮች በሙሉ ተደርደረዋል። የገበያ ቦታዎች በብዛት ነበሩ፤ ግማሽ ምግብ ቤትና በግማሽ መጠጥ ቤት የሆኑ፤ በቅጽል ስም “የአነስሊ አዳራሽ” ተብለው የሚጠሩ ቦታዎች አስከ 120 ዲግሪ ፋራናይት በሚደርሰው ሙቀት ለሚሰቃዩ መኮንኖች ማስተናገጃዎች ተሠርተዋል። በውስጣቸውም መጠጠ የያዙ የአንጨት በርሜሎች፤ ሶዳ ውሀ፤ ብራንዲ ዋይን እናም ከፈገግታ ጋር ሰውነት የሚያዝናኑ መጠጦች ነበሩ። ሁሉም ሆስፒታሎች ወደ ቁማይሌ ተወስደዋል፤ ቦታውም በደጋው በሰናፊና በባህሩ መካከል ስለሆነ ለህክምና ጥሩ ቦታ ነበር።

ከምሽቱ 12 ሰአት ሲሆን፤ የጭነት ከብቶቹን በቅናሽ ዋጋ ሸጥኩኝ፤ ሠራተኞቼንም አሰናበትኩ፤ አሊንና ሰይድ የሚባለው የአረብ ፈረሴ ኢንዶር በተባለች መርከብ ውሥጥ መሳፈራቸውን አረጋገጥኩ። (ሰይድ የአረብ ፈረሴ ወደ ኒው ዮርክ በመርከብ ተልኮ፤ ከአቢሲኒያው ችግር ተርፎ የክብር ደራ በመሆን በሚመች ጋጣ በምቶት ይኖራል) መርከቧ፤ በጠዋቱ፤ ኮሎኔል ሚልዋርድንና የሮያል መድፈኛውን ቡድን በመያዝ ወደ ሱዊዝ ካናል ልትሄድ ነው። አነዚህ ሰዎች፤ የዘገየውን የጄኔራል ናፒየር ሪፖርትና የአፄ ቴዎድሮስን አራት ዘውዶች ለአንግሊዝ ንግሥት አንዲያደርሱ የተመረጡ ነበሩ።

የኮሚሰሪያቱ የጋራ ጓደኞቻችንና ካፒቴን ደውሰ፣ ለሚመለሱት የከሩሴድ ተዋጊዎች ያልተጠበቀ ድግሰ አዘጋጅተዋል። ከመሳፈሬ በፊት፣ በመሀከላችን በጓደኝነት መንፈስ እንድንቀጥል ርስ በራሳችን ቃል ገብተናል፤ ቃለ መሀላውን የገባነው የመጨረሻውን የመጠጥ በርሜል እውርደን እየጠጣን ነበር፤ በሀይወት እስካለን ድረስ ደብደቤ እንድንፃፃፍ ነበር። ከዛ በኋላ ደግሞ ለሜት የሚነካ መለያየት ነበር፤ ታምናላችሁ? ከበሩ አስር ያርዶች ርቀት ከመሄዴ በፊት፣ እንደገና ተመልሼ ለመልካም መንገድ እንድ መጠጣት ነበረብኝ፤ እናም ሆነና፣ ሁላችንም የመጨረሻ ደህና ሁኑ ስንብት ተነፈስን።

በሚቀጥለው ቀን ሲነጋ፣ ኢንዶር የተባለችዋ መርከብ ጉዞ ጀመረች። ፀሀይዋም በምስራቁ አድማስ በኩል በመነሳት፣ በላያችንና በዙሪያችን ያለውን ደመና፣ ደመቅ ያለ ቀይ ቀለም እየቀባች በመገነዳችን ላይ ታጅቦን ነበር። ዝቅተኛው የእነሰሲ ወሽመጥ እሸዋማ ቦታ፣ ሰፊው የዙላ ካምፕ እና ኩሩዎቹ የእንግሊዝ መርከቦች ወደኋላ እየራቁን ሄደው በመጨረሻም ከዕይታ ተሠወሩ። ነገር ግን፣ የሰናፊና የሶሮ ሽለቆዎች በውስጣቸው የሚሄዱባቸው ትልልቆቹ ወይም ከፍታ ያላቸው የሃዳስ እና የእዞርታ ተራራ ሰንሰለቶች፣ ከዕይታችን የተሠወሩት ከሶስት ሰአታት በኋላ ነበር። ሲሰወሩም ተለይተው በማይታዩበት ሁኔታ ከኑቢያ ተራራ ሰንሰለቶች ጋር በመደባለቅ ነበር።

ጦሩ በሰላም ቁማይሌ ደረሰ፣ በሰኔ 1፣ በባቡር ወደ ዙላ መጣ። በጎርፉ ባጠቃላይ 10 ሰዎች አጥቷል። ከሰምንት ቀን በኋላ የተለያዩት ሬጅመንቶች ወደየ መድረሻ ቦታቸው ወደ ሱዌዝና ወደ በምቤይ መንገድ ጀመሩ።

ከእንድ ወር በኋላ፣ በእቢሲኒያ የነበረው ያ ትልቅ ካምፕ እከተመ። የማጓጓዣ መርከቦችም ከእቢሲኒያ ባህር ለዘላለም ለመለየት ከንፋቸው ዘረጉ። ሰለዚህ ይህ ዘመናዊ የከሩሴድ ዘመቻ፣ ከሌሎች ካለፉ ሁኔታዎች፣ ከሁሉም ሰዎች ጋር ለመታወስ፣ በሁሉም ሰፍራ እናም በተሳካ ሁኔታ ከተጨረሱ ዘመቻዎች ጋር በቁጥር የሚጨመር ሆነ።

የምዕራፍ 14 ማስታወሻዎች

ቁጥር 161፣ አቴጌ ጥሩ ወርቅ ስለ ልዑል አለማየሁ ስትጠየቅ፣ የሰጠችው ቃል፣ አባቱ እንደተመኘለት ወደ እንግሊዝ አገር እንዲሄድ ነበር። ሌላ የጨመረው ነገር ቢኖር፣ ልዑሉ የአማርኛ ቋንቋ እንዳይረሳ፣ አለቃ ዘነብ በአስተማሪነት አብረው እንዲሄዱ ጠይቃ ነበር። ሆኖም ከተወሰነ ጊዜ በኋላ፣ አለቃ ዘነብ ከመንገድ ተሰናብተዋል፣ ምክንያቱ ግን አልታወቀም። እኝህ አለቃ ዘነብ፣ የቴዎድሮስ ታሪክ በሚል ፅሁፍ የተውልን ሰው ሳይሆኑ አይቀርም። አፄ ቴዎድሮስ፣ አለማየሁ ብቻ ሳይሆን ትልቁ ልጃቸው መሸሻም እንግሊዝ አገር እንዲሄድ ምኞታቸው ነበር። መሸሻ ግን መቅደላን እንደለቀቀ ወደ አብሮ አደጉ ወደ ምኒልክ ወደ ሸዋ ነው የሄደው። ቴዎድሮስ፣ በመቅደላ፣ አለማየሁን አሰጠርተው ከራሳም ጋር በደንብ እንዲተዋወቅ ማድረጋቸው ተዘግቧል። ለራሳም አደራ መስጠታቸው ነበር። ራሳም ሲገልፁ፣ ትንሹ ልጅ የተደገፍኩትን ትራሳ ሳመ ይላል። ቴዎድሮስ ከነበሯቸው ሰድስት ልጆች፣ ሁለቱ ወደ በጌምድር ሲሄዱ፣ ከሌላ እርም ሴት የተወለደው ህይሉ የሚባለው ከአናቱ ጋር ወደ የጁ ሄዷል። የምኒልክ ሚስት የነበረችው አልግሽ ደግሞ ለትግሬው ባላባት ለደጃች ባርያው ጳውሎስ ተደራ ነበር።

ቁጥር 162፣ ልዑል አለማየሁ በእንግሊዝ አገር ሲኖር፣ የአናቱ እናት፣ የደጃች ውቤ ሚስት፣ አያቱ የፃፉለትን ደብዳቤ መመልከት በዚያን ጊዜ፣ አፄ ቴዎድሮስ ብቻ ሳይሆኑ ሌሎችም በህዝቡ ላይ የነበራቸውን አመለካከት ያስረዳል። በዚህ ደብዳቤ ላይ፣ እናትየዋ አቴጌዋን ጥሩነሽ ቢሉ ይታያል። ፀሐፊዎችም ሁለቱን ስም፣ ጥሩነሽንና ጥሩ ወርቅን ሲጠቀሙ ይታያል። አቴጌዋ ስሟ ጥሩነሽ ሲሆን፣ አፄ ቴዎድሮስ ናቸው ጥሩ ወርቅ የሚለውን መጠሪያ የሰጧት።

ደብዳቤው እንደሚከተለው ነው።

ይህ፡ ቃል፡ ይድረስ፡ ከደጃዝማች አለማየሁ።
የተላከ፡ ከወይዘሮ፡ ላቃየ፡ ከቴየ፣ ጥሩነሽ እናት፡
እኔም፡ ያለሁ፡ ከናትህ፡ አገር፡ ከዳጃዝማች፡ ውቤ፡ ደብር፡ ነው።
ልጄ፡ ወዳጄ፡ ለጅጉን፡ አንዴት፡ አለህ፡
ከተለያየን፡ ጀምሮ፡ አስከ፡ ዛሬ፡ ድረስ፡
ምነው፡ ወረቀት፡ አትሰደልኝ፡ በኃዘን፡ በልቅሶ፡ ስሞት፡
ካላንተ፡ በቀር፡ ሊላ፡ ልጅ፡ ሊላ፡ ተስፋ፡ የለኝም።

አሁንም፡ ተሎ፡ ወረቀት፡ ሰደድልኝ
መልክህን፡ በሥዕል፡ አድርገህ፡ ዘወትር እንዳየው።
ክርስቶስ፡ ለመገናኘት፡ ያብቃን፡ አሜን።

ከንግሊዚቱ፡ ንግሥት፡ ከመስኮብ፡ ንጉሥ፡ ከፈረንሳዊ፡ ንጉሥ፡
ከነገሥታቱ፡ ሁሉ፡ ወዳጅ፡ ሁን፡ ወረቀት፡ ላከ፡
የሀበሻ፡ ሰው፡ ሁሉ፡ እንተን፡ ይጠብቃል፡ ይመኛል፡ ብልህ፡ ሁን፡
ለሀበሻ፡ ሰው፡ ዓይን፡ አውጣለት፡ ዕውር፡ ሁኗል፡
ጥበብ፡ አውጣለት፡ አንዲህ፡ ዕውር፡ አንደሆነ፡ አይቅር።

በዘመነ፡ ዮሐንስ፡ በጥር...ቀን፡ ተጻፈ

ቁጥር 163፤ የአቴጌ ጥሩ ወርቅ ሁለት ወንድሞች በመቅደላ በእስራት ይኖሩ ነበር፤ ከተለቀቁ በኋላ ራሳቸው ወደ አገራቸው መመለስ ሲፈልጉ አቴጌዎን ማስተዳደር እንደማይችሉ፤ ልዑሉን ደግሞ፤ ለመንገስ ያስበ ሰው ይገለጻል በማለት አናትና ልጁ ከእንግሊዞቹ ጋር አንዲሄዱ ተስማምተው ነው የተለያዩት።

ዋቢ መጻሕፍት
(ለግርጌ ማስታወሻዎች)

1. Record of the Expedition to Abyssinia
2. Narrative of A Journey Through Abyssinia In 1862-3 (Henry Dufton)
3. Narrative of British Mission to Theodor, King of Abyssinia, Hormuzd Rassam
4. የቴዎድሮስ ታሪክ፣ በደብተራ ዘነብ፣ በዶክተር ኢኖ ሊትማን አሳታሚነት፣ በርሊን፣ 1902 ዓም
5. The Barefoot Emperor (Philip Marsden)
6. The Prince Who Walked with Lions (Eliabeth Liard)
7. አፄ ቴዎድሮስና የኢትዮጵያ አንድነት በተከለፃድቅ መኩሪያ
8. አፄ ዮሐንስና የኢትዮጵያ አንድነት በተከለፃድቅ መኩሪያ
9. አፄ ምኒልክና የኢትዮጵያ አንድነት በተከለፃድቅ መኩሪያ
10. አጤ ቴዎድሮስ ከጳውሎስ ኞኞ
11. የኢትዮጵያ ታሪክ ከ1847 እስከ 1983፣ ባህሩ ዘውዴ
12. Dairy of a Journey to Abyssinia, 1868, With the expedition under Sir Robert Napier
13. A History of of The Abyssinian Expedition Clements R. Markham
14. <http://www.royalark.net/Ethiopia/tewodros.htm> Christopher buyers
15. The British expedition to Abyssinia Henry Montague Hozier, January 1, 1869
16. The Abyssinian Expedition (Roger Acton) with engravings from illustrated London News

መቅደላ!

መቅደላ

አንቺ ሰው በላ

ደግሞ እንደ ገደልሽ

እንደ አቀባቱ፣ እንደ ዳገትሽ

ወደላይ እንደሚወጣው

የበላሽው ሽቅብ ቢልሽ ምንው?

አንቺን አምኖ፣ እንቺን ብሎ

መንገዱን ጠርጎ ቢመጣልሽ

ምንው በንደጌት መቃጠልሽ።

የተበተነውን በየሥፍራው

ሰፍቶ ላለበለ ሰው

ምን ብትሰለቺ ነው

መከላያ የነሳሽው።

አንቺን ያመኑማ፣ አንቺን የወደዱ

አንላይም ብለው፣ በሮኬት ነጎዱ።

አልቆርጥሳት ያለው፣ ካንቺ መለየቱ

አንድ ወዳጅ ቢኖርሽ፣ የነበረ ብርቱ

ካንቺው ጋር አደረ በገዛ ብረቱ።

ደግሞ እንደ ሰውየው ከፍ ብለሽ

እትታይም ብለው በሳት አደመቁሽ።

መቅደላ! አንቺ ንፋግ፣ አንቺ ሰስታም

ሰብቻሽ ለትወሰጅ፣ ሀፍረት የለሽም

መሬትም እንደለው፣ ለካሰ ይቀናል

የወደደውን ሰው፣ ይዞ ያሰቀራል።

በዚህ እንኳን ላመሰግንሽ

አሳልፈሽ ባለመስጠትሽ።

ገበየሁ ተፈሪ

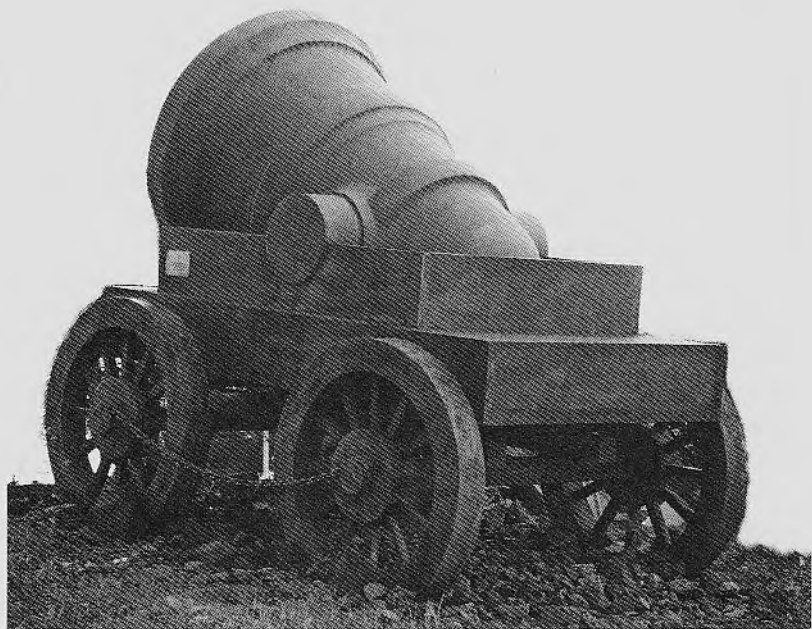
መዝጊያ

ይኸው እንግዲህ ባንድ ሰው እድሜ፣ ለዘመናት የነበረች ሀገር፣ ብዙ ፈተና የተመለበት ታሪክ አስመዘገበች። ታሪኩ፣ የንጉሡ የቴዎድሮስ፣ አነሳስና ፍፃሜ ቢሆንም፣ በጥሞና ለመረመረው ሰው፣ ታሪኩ በርግጥ የህዝቡ ነው። ህዝቡ በተለያዩ ገፅታው፣ በተለያዩ ጊዜ፣ የሚጠበቅና የማይጠበቅ ሥራዎችን ሠራ። እንደ ንጉሡ አርቆ አለማሰቡም ግልፅ ነበር። ባላባቶችና መሳፍንቶችን፣ ልጓም ያልነበረው ሥልጣን ሠጥቶ በላዩ ላይ እንዳልተፈጠረ አድርገው ኖሩበት። ካሳን አስነስቶ፣ ቴዎድሮስ ብሎ አስይሞ ታሪክ ሠራ። ተመልሶም ለቴዎድሮስ ያላበቃው ይመስልና፣ በየገጡና በየግዛቱ የነበረው የባላባት ኑሮ የናፈቀው ይመስል፤ አገር ማለት፣ እሱን በቅርቡ የሚመስሉ ዘመዶቹና ያደገበት ቀዬ ብቻ የመሰለው የሚመስለው ህዝብ፣ በጠባብ ጎዳና በመጨናነቅ ለሰውዬው ፍፃሜ ምክንያት ሆነ። ሊቀይሩት ያሰቡትን ንጉሥ በተገላቢጦሽ የቀየረ ህዝብ ነው።

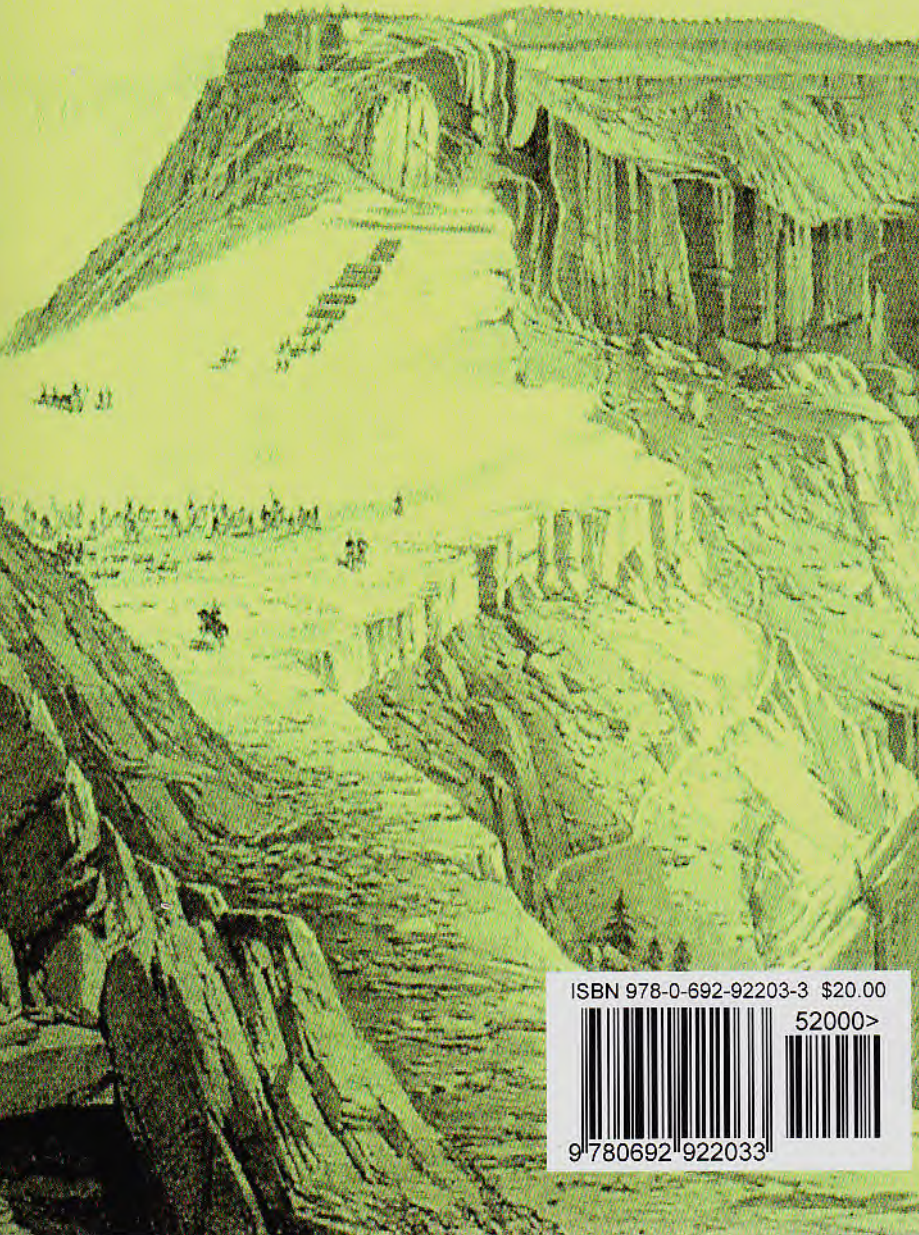
እኔ ቴዎድሮስ ህዝቡን ያዩበትን አይን የበለጠ በመረዳት፣ ዋናው ጥያቄ መቅረብ ያለበት ለህዝቡ ነው። ለደግሞ ሆነ ለክፉ የሚንቀሳቀሰ ሀይል ሁልጊዜም ቢሆን ጭፍራ አለው። ጭፍራ ደግሞ ከህዝብ ነው። ህዝብ ያነሳል፣ ህዝብ ይጥሳል። አንደ ቴዎድሮስ ጊዜ ሁሉ፣ አርቆ ማሰብ ካልተቻለ ድካሙ ብዙ ነው። ሌላው ጥያቄ፣ በህዝብ ደረጃ፣ እኛ ሰለኛ ከሚገባው በላይ ራሳችን ክፍ አድርገን እያየን ይሆን? ከሆነ ደግሞ፣ አደጋው ይጨምራል እንጂ እያንሰም።

የማይነቃነቅ ሀይል የነበራቸው የሚመስሉ ብዙ ሀያላን ስርወ መንግስታት፣ ጠንካራ የነበሩ ህዝቦች፣ ታላቅ የሚባሉ ሀገሮች መጥተው ሄደዋል። አሁን ያለንበት አለም፣ ለጊዜው ዘመናዊና ሰላማዊ ቢመስልም፣ ሰው በመሠረታዊ የተፈጥሮ ባህሪው ለራሱ ብቻ ማሰቡ አንግዳ አይሆንም። ሰለዚህ በረቀቀ መንገድ ቀለብና ንብረት ለራሱና ለወገኖቹ ለመሰብሰብ በየክፍለ አለሙ የተበተነው ሀይል፣ የጎደለ ለት፣ ያከማቸውን ነፍጥ ይዞ ደክም ያለውን ላለማጥቃቱ ዋሰትና የለም። ይህ እንኳ ለኢትዮጵያ እንግዳ አይሆንም። በአጭሩ፣ ደክመን ክተገኘን በራሳችን ውሀም እናልቃለን። አሁን ክንፈር የሚመጥልን ክሌል፣ ከዚህ በፊትም ካልነበረ፣ ወደፊትም አይኖርም። እንደ ሀገር ለመኖር አማራጩ ግልፅ ነው። ሰብሰብና ጠንክር ማለት ነው። ሰብሰብ ማለትና መጠንክር ደግሞ የቴዎድሮስ ነበር።

አሜን
ገበየሁ ተፈሪ

ከዙላ እስከ መቅደላ ከእንግሊዝ ጦር ጋር የተጓዘ አሜሪካዊ ጋዜጠኛ የዘገበው ታሪክ።
በአፄ ቴዎድሮስ የመጨረሻዋ ሰአት በቦታው የነበረ የአይን ምስክር።
አንድ ጊዜ ተወዳጅ ሀይለኛና ገናና የነበሩትን ንጉሥ የመጨረሻ ምዕራፍ ግልፅና ጥልቅ
በሆነ ሁኔታ ያቀርባል።
ከመቅደላ በፊት የነበሩ ሁኔታዎችን ያስገነዝባል።
መቅደላ እንደዚህ በዝርዝር ቀርቦ አያውቅም።
ስለ አፄ ቴዎድሮስ መነበብ የሚገባው ፅሁፍ።

ISBN 978-0-692-92203-3 \$20.00

9 780692 922033

52000>